

БЕИНСА ДУНО

**УСЛОВИЯ ЗА
РАЗУМНИЯ
ЧОВЕК**

АлфаДар

БЕИНСА ДУНО
(Учителя Петър Дънов)

УСЛОВИЯ ЗА РАЗУМНИЯ ЧОВЕК

Общ окултен клас

Година V (1925-1926)

Том 3

Бейнса Дуно – Учителя Петър Дънов

УСЛОВИЯ ЗА РАЗУМНИЯ ЧОВЕК
(второ издание)

Редактор
Вихра Рускова

©Художник
Теодора Стойчева

Художник-редактор
Диана Тодорова

Компютърен дизайн
Любомир Маников

Формат 60/84/16. Печатни коли 26.
Цена 2100 лв.

Издателска къща „АЛФА-ДАР“ – София
Печат – издателство „СТАНДАРТИЗАЦИЯ“

УСЛОВИЯ ЗА ОБИКНОВЕНИЯ И ЗА РАЗУМНИЯ ЧОВЕК

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

Размишление

Ако умножите 2×2 , колко ще получите? — Четири. Какво ще получите, ако съберете на две места по двама души? Какво действие ще извършите, ако умножите две ябълки по още две? — Умножение. Тъй щото 2×2 и $2 + 2$ дават един и същ резултат. Два камъка по още два колко правят? — Четири камъка. Да смятате по този начин, това не е знание. Това е обикновена математика. Вие трябва да минете от обикновената към живата математика, т.е. към математиката на живите числа.

Да допуснем, че искаме да съберем двама души на едно и също място. Какво ще получим, ако съберем тези двама души? В какво отношение двама души могат да се съберат? Представете си, че двама учени от Америка и двама от България тръгват за някаква научна експедиция. Всъщност колко души имате? — Четири. Значи числото четири е резултат. На какво е резултат числото четири? Какво могат да направят тия четирима учени хора? Ако са астрономи например, каква работа могат да свършат? Тази мисъл е малко отвлечена, но може да се вземе в конкретна форма, по-близка за разбиране. Да вземем например на четири места по един конец и да ги съберем: $1 + 1 + 1 + 1 = 4$. Какво ще стане с тези четири конци, ако ги

усучите заедно? Ще се получи един конец със сила четири пъти по-голяма от тази на единия. Как ще проверите това? Ако с единия конец например, вдигнете тежест от един килограм, тогава с четири пъти по-дебелия конец ще трябва да вдигнете тежест от четири килограма. Опитът ще покаже дали това е така.

И тъй, когато говорим за разумен човек, разбираме здрав човек, здрав конец, който не се къса. Разумният конец, като усети, че почва да отслабва вследствие на тежкия товар, веднага вика на помощ друг разумен конец. Ако тия два конца забележат, че отслабват от тежестта си и могат да се скъсат, викат на помощ трети разумен конец. Ако трите заедно потслабнат, викат на помощ четвърти, пети и т. н. Обаче разумните конци никога не се изненадват от външните условия, вследствие на което не могат да се късат. Следователно, колкото повече мъчнотиите се увеличават, толкова повече разумните конци се събират заедно и стават по-силни. Тогава какво показват дебелиите въжета? Дебелиите въжета показват, че външните условия са били неблагоприятни за тях. Тънките въжета показват, че външните условия са били благоприятни за тях. Ако конците в някоя държава са дебели като гемиджийски въжета, това показва, че хората в тази държава не са много културни. Тяхната култура е култура на „дебелите въжета“. Мислите ли, че като влезете в ангелския свят, ще намерите въжета, дебели като гемиджийските? В ангелския свят няма следа от въжета. Ангелите шият с много малки игли. Те не се нуждаят от въжета. Достатъчно е да бутнат някое малко бутонче, за да дигнат с него тежест, каквато искат. Силите, с които те действуват, са живи.

Казвате: И ние искаме да живеем между ангелите, като тях. Който иска да живее между ангелите, той трябва да се освободи от своите слабости, като гордост, тщеславие и ред други пороци. За пример някой казва: Аз не мога да се примиря с еди-кого си. Казвам: Който не може да се примири с хората, той не може да служи на Бога. Защо? – Защото хората са излезли от Бога. Следователно, ако се опълчите срещу един човек, вие се опълчвате против Бога. Когато Бог въстава против някаква погрешка или някакво престъпление, опълчете се и вие тогава. Писанието казва: „Когато Бог люби, и вие трябва да го любите.“ Човек трябва да създаде в себе си положителна философия, с помощта на която да съгради един устойчив характер. Който не може да се отрече от своя егоизъм, той няма достойнство. Човек трябва да побеждава вътрешните спънки и противодействия.

Питам: По колко пъти на ден човек трябва да прощава? В Писанието е казано, че човек трябва да прощава на брата си 70 пъти по седем на ден. Той трябва да търпи, да прощава, ако иска да не вкисва. Може ли да се нарече истински проповедник този, който вкисва? Може ли да се нарече ученик този, който вкисва? Вие, като ученици, трябва да имате правилна връзка помежду си. Външно вие може да спорите помежду си, но в душата ви не трябва да съществува абсолютно никакво раздвояване. Изпитания, смущения могат да дойдат отвън, но съзнанието на човека трябва да бъде винаги будно. Когато някой се вкисне, Бог ще го изнесе на повърхността, вън да седи. Когато се разкае, Бог

ще каже: „Повикайте това дете вътре!“ Той ще го повика при себе си и ще го запита: „Синко, разбра ли сега смисъла на живота?“ Ако можеш да служиш разумно, ще влезеш в Школата.

И тъй, докато ученикът е в училището, той има задължения. Щом свърши училището и влезе в живота, той придобива всички права. Единственото право на ученика е да учи. Учи ли, има право; не учи ли, той няма никакво право. Единственото право на учителя в училището е да проповядва. Преподава ли лекциите си, както трябва, разбира ли предмета си, той има право. Не преподава ли предмета си, както трябва, той е лишен от всички права. Ако учителят знае предмета си, учениците му го преценяват добре и казват: „Нашият учител преподава добре предмета си.“ Правото на учителя е да знае. Правото на ученика е да учи. Това е най-простото определение за правата на учителя и на ученика. Който мисли, че знае повече от учителя си, той трябва да излезе вън от училището, да придобие права.

Някой казва: „Толкова години вече уча, но какво особено научих?“ Представете си, че някой придобие знание да носи земята на гърба си или да копае злато от земята. Какво ще спечели от тези свои знания? Той ще бъде най-богатият, но и най-нещастният човек в света. Мозъкът на този човек не ще бъде в състояние да издържи на голямото външно и вътрешно напрежение, пред които ще се намери. Златото е живо. То ще погълне целия живот на човека, ще го подчини и ще го направи нещастен. Хората ще го почитат, ще го уважават заради златото, но не и за самия

него. Този човек ще се почувства отдалечен от Бога, от ангелите, от добрите хора, от цялото човечество и ще остане сам в света като сух клон от някое дърво. Такова е положението на богатите хора. Някой казва: „Аз да съм богат, че каквото ще да бъде положението ми.“ Богат човек е само онзи, който има богата душа, богат ум, богато сърце и силна воля. Има ли това вътрешно богатство в себе си, той ще придобие и външно богатство като благословение, като резултат на вътрешното. Няма ли богат ум, богато сърце, богата душа и силна воля, външното богатство е нещастие за него. Тъй щото, искате ли да бъдете богати, започнете отгоре, с богатството на душата. Запитайте се, имате ли този капитал в себе си. Ако го имате, търсете тогава външното богатство. Това е истинската философия на живота.

В окултната школа е забранено да се говори за недъзите на учениците. Там оставят всеки да изпие чашата до дъно, сам да се учи. Този е един от методите в школата. Когато учителят види, че някой ученик прави погрешки, той го погледне само, поусмихне се и казва: „Върви напред, не бой се, ще си научиш урока!“ Щом ученикът изпие чашата до дъно, той се връща пак в правия път. Обаче, когато Учителят си служи със закона на Любовета, той обръща внимание на погрешките на своите ученици, за да намали техните страдания. Този метод се прилага само по отношение на разумните ученици.

Казвам: Едно от важните правила за живота е да не се стремите да бъдете добри, но да се стремите към разумен

живот. Добротелта е Божествено качество, тя ще дойде сама по себе си. Разумният живот съставлява база за проявление на доброто. Когато казваме, че трябва да се живее добре, ние имаме предвид живота на миналите поколения, който представлява материал за обработване. У човека се крият сили, които са в заспало състояние и той трябва да работи за тяхното пробуждане и правилно използване. Когато човек се обърне към Бога, у него се събуждат всички спящи сили и способности.

Питам: Как се познава, че някой човек се е обърнал към Бога? Един от признаците, по който се познава, че човек се е обърнал към Бога, е неговата готовност да пожертвува за Бога всичко, каквото има. Кажете ли, че дава 10 000 от цялото си богатство, този човек още не се е обърнал към Бога. Това показва, че този човек иска да влезе в Царството божие по лесния път. По същия начин и много от учениците искат да влязат в школата по най-лесен начин. Едно трябва да знаете: който иска да влезе в Царството Божие, той трябва да мине непременно през тясната врата. Дойде ли пред тази врата, той трябва да каже: „Господи, всичко, каквото съм придобил от вековете, полагам пред Твоите нозе и съм готов да извърша Твоята воля.“ Този човек се е обърнал към Бога. Кажете ли той, че дава само половината от своето богатство за Бога и Бог толкова ще му даде. Значи, рече ли човек да жертвува живота, богатството си и всичко, каквото е придобил, за Бога, той вече се е обърнал към Него не на думи, но дълбоко в себе си. Човек не трябва да убеждава хората да

вярват в Бога, но себе си трябва да убеди. Не убеди ли себе си, той никога не може да убеди хората. Когато някой ви говори истината, възвишеното „аз“ казва: Така е. То абсолютно се съгласява с тази истина.

И тъй ще знаете, не се влиза лесно в Царството Божие. Христос е казал: „Ако не вдигнете кръста си и не тръгнете след мене, не може да влезете в Царството Божие.“ Какво нещо е кръстът? Да вдигнеш кръста си, това подразбира да понесеш всички страдания, гонения, поругания, укори, безчестия, несгоди все за името Божие, без да роптаеш, без да съжаляваш, че си тръгнал по този път. Какво по-голямо страдание от това да правиш добрини на хората, да служиш на ближния си безкористно и с любов и в резултат на всичко това да те разпнат на кръст? Какво по-голямо страдание от това да бъдеш пренебрегнат от всички хора, да бъдеш изгъден от дома на баща си и майка си и да нямаш де глава да подслониш? Дойде ли човек до това положение, няма друг път за него, освен да се обърне към Бога. Той ще каже: „Господи, всички ме изгъдиха, всички ме пренебрегнаха, но Ти ще ме приемеш. Аз възлюбих хората, но те ме изгъдиха. Всичко трябваше да изгубя, за да Те намеря. И сега, когато съм пред Тебе, моля Те, приеми ме и ме благослови!“ Това е кръстът. Някой казва: „Голям е моят кръст.“ – Какъв е твоят кръст? – „Цели 36 часа не съм ял.“ – Това е малко кръстче. Друг казва: „Снощи ядох само сух хляб.“ – И това е малко кръстче. – „Нямам обуца, бос ходя.“ – И това е малко кръстче. – „Нямам нови дрехи.“ – Това е още по-малко кръстче. Ако се зас-

мете да претеглите тези кръстчета, знаете ли колко малко ще тежат? За да се приготвят нашите копринени дрехи, знаете ли колко буби са пострадали? За да се изтъкат нашите памучни и вълнени дрехи, колко памук, колко вълна от овцете се е употребила? Обаче, когато хората живеят правилно и служат на Бога, всички тия жертви са оправдани. Тогава и бубите, и памукът, и овцете — всички се радват. Не живеят ли разумно, не служат ли на Бога, всички жертви отиват напразно.

Аз ви говоря за това, понеже искам да ви предпазя от излишни страдания. Много от вас сте добри, но достатъчно е да дойде някаква малка причина отвън и да развали доброто, хубавото у вас. Казват, че мухите развалят доброто миро. Една муха е в състояние да развали мирото. Затова казвам: Затваряйте херметически мирото си, за да не влезе в него някоя муха. Това подразбира: пазете душата си, за да не влезе в нея някакво горчиво чувство. Кой е коренът на всички злини? Коренът на всички злини е сребролюбието; коренът на всички злини е тщеславието; коренът на всички злини е съмнението; коренът на всички злини е гневът; коренът на всички злини е съмнението; коренът на всички злини е безверието. Апостол Павел казва: „Коренът на всички злини е сребролюбието.“ Луната е свързана със среброто. Много хора обичат да наблюдават месечината, но тя събужда злото в душата на човека. Защо апостол Павел казва, че коренът на злото е сребролюбието, а не любовта към желязото например или към златото? Освен това той казва, че двоеумният човек е не-

постоянен във всичките си пътища. В това отношение луната е символ на двоеумния човек. Луната е много непостоянна в своите проявления. Тя е причина за големи пертурбации в природата. Много хора са удавени от приливите и отливите, които стават в моретата. Тези приливи и отливи се дължат на влиянието на луната. Тя влияе и върху много хора, наречени лунатици, някои от които са пострадали в тези особени състояния. При все това мнозина казват: „Красива е луната!“ Тя е красива само за умните хора.

И тъй човек не трябва да бъде като луната двуличен, двоеумен. Едно лице, един ум трябва да има той! Бъдете с едно лице като слънцето, което дава светлина и топлина даром на всички. Луната постоянно се мени: ту се пълни, ту се празни. Като се напълни, тя представя нещо подобно на слънцето, но скоро след това започва да намалява, докато се изгуби съвършено и казва: „Сега нищо не давам.“ Не се минава много време и тя отново показва част от своето лице във вид на сърп. Учените хора се ползват от промените на луната за определяне на времето, а времето пък определя течението на живота. Добрият живот на човека се определя от слънцето, а лошият живот — от луната. В невидимия свят има една книга за всеки човек, в която се отбелязва положението на луната, когато човек греши, и положението на слънцето, когато човек върши добро. По звездите пък се определя как човек може да направи някое изключително добро. Всяка звезда служи като символ на това специално добро, което човек може да направи в своя живот.

Коренът на злините е сребролюбие, т. е. коренът на злините е двоеумният човек, който е непостоянен в своите пътища. Оттук казвам, който иска да прогресира като ученик и да придобие повече знания, той трябва абсолютно да се освободи от лъжата. Освободи ли се от лъжата, животът му ще се осмисли едновременно и в трите свята: в материалния, в сърдечния и в умствения, т. е. във физическия, в духовния и в Божествения. За да дойде човек до това положение, той трябва да има характера на Аврама и неговата готовност за жертва. Бог му каза да напусне бащиния си дом и да отиде в Ханаанската земя и той послуша. Бог му каза да отиде в Египет и той послуша. Най-после Бог му каза да принесе единствения си син Исака в жертва и той го принесе. Бог не прие тази жертва, но само го подложи на изпитание, да провери неговата вярогност. Големи изпитания мина Аврам, но изпълни волята Божия. Той беше богат човек, имаше много овце и говеда, но зад неговото богатство се криеше светъл ум, благородно сърце и възвишена душа. Сара беше сериозна, умна и честолюбива жена. Когато ангел Господен дойде в дома ѝ, той ѝ съобщи радостната вест, че след една година тя ще роди син. Понеже Сара беше на преклонна възраст, тя не повярва думите на Божиите пратеници и се засмя. Те я запитаха защо се засмя? Сара отказа, че се е смяла. Значи тя си послужи с лъжа. Тя не можа да повярва, че на такава възраст може да роди. Божиите пратеници ѝ казаха: „За да ти покажем, че ти се засмя, след една година ще родиш син, който ще се нарече Исак.“ Какво означава името

Исак? – Смях. Значи Бог ѝ даде син с такова име, каквото тя направи. Сара се засмя, защото не повярва, че може да роди син.

Сега аз говоря само за онези, у които съзнанието е пробудено, които са освободени от съмнение, от подозрение. Много хора се съмняват едни в други, обиждат се, че еди-кой си не ги поздравил. Представете си, че някой от вас е дълбоко замислен, наскърбен, отишъл далеч някъде в мисълта си, напуснал тялото си, решава някаква задача. Аз мина покрай него и не го поздравя. Питам: Трябва ли той да се обижда от това? Аз не го поздравих, защото този човек не беше в къщата си. Има ли смисъл тогава, като мина покрай вашата празна къща, да ви поздравявам? Който не разбира своето състояние, ще каже: „Учителят мина покрай мен, не ме поздравя. Той трябва да е недоволен нещо от мен.“ Ето как човек изпада в съмнения. Това се дължи единствено на неразбиране на нещата. При това кой поздрав вие считате за най-добър? Подавате ли се на съмнения и подозрения, вие постоянно ще изпитвате вътрешна скръб, вътрешно недоволство; ще лягате и ще ставате, но няма да бъдете доволни от себе си; ще учите, няма да бъдете доволни от учението си. Първото правило в живота: бъдете доволни от най-малките неща, които Бог ви дава. Искате ли да бъдете богоугодни, този е пътът. Казано е в Писанието: „Не огорчавайте Духа, с който сте запечатани!“ Ученикът не трябва да огорчава Духа със своите мисли, чувства и действия. Всеки ученик има физически, умствени и сърдечни задачи, които трябва правилно да

реши. Да се разрушава е лесно, да се гради е мъчно. Граденето е по-дълъг процес, отколкото разрушението. И двата процеса съществуват в природата, но благодарение, че тези, които градят, са повече от ония, които разрушават, в света има напредък, има еволюция.

Ученикът трябва да води съзнателен живот. Натъкнели се на някакви сили, на някакви течения, които са непотребни за него, той трябва да ги избягва или да ги трансформира. В живота на ученика трябва да има правилно движение, което може да бъде резултат само на сили, които го подмладяват, които внасят в него жизненост и подем нагоре. Влезе ли в клас, ученикът трябва да се спре за малко в себе си, да види на кое място да седне. За тази цел той трябва да бъде в съзнателна непреривна връзка с напредналите същества от невидимия свят. Този е пътът към самоусъвършенствуване. Изпаднете ли в някакво тежко състояние, веднага повдигнете мислите си нагоре, свържете се с Бога и Той ще ви помогне да трансформирате вашите енергии, да идете от по-ниско на по-високо стъпало.

„Верен, искрен, чист и благ всякога бъди.“

23 лекция от Учителя,
държана на 5 май, 1926 г., София.

ЦЕЛОМЪДРИЕ И ВЕЛИКОДУШИЕ

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

Размишление

Четоха се теми от зададената свободна тема.

За следния път пишете пак върху някаква свободна тема. Сега ще ви задам няколко въпроса: кое е най-важното качество на идеалния мъж и кое – на идеалната жена? Както виждате, не е лесно да се отговори на тези въпроси. Някои ще кажат, че едно от важните качества на жената е справедливостта; други – нежността; трети – разумността и т. н. Справедливостта, нежността, разумността са общите качества, които не принадлежат само на жената. Любовта също така е общ принцип, общо качество, което не принадлежи само на жената. Кажете поне едно специфично качество на жената, което я определя в най-идеален смисъл като жена. Каква дума може да се употреби вместо думата жена? В българския език думата жена е изопачена. Някой ще каже, че тази дума може да се замести с подобната ней „майка“. Казвам: Всяка жена не може да бъде майка и всяка майка не може да бъде жена в пълния смисъл на тази дума. Ако под понятието жена разбираме противоположния полюс на човека, тогава как трябва да наречем жената? В този смисъл понятието жена можем да заместим с думата дева, девица. От тази дума българинът е изкарал думата див, обаче думата дева в първоначалния език е означавала Божествена. Ако думите жена, майка,

дева се наредят във възходящ ред по степен, първо място от тях заема девицата, после майката и най-после жената. И тъй думата дева означава истинското понятие жена. Питам сега: Кое качество на девицата я определя като такава? (— Чистота, целомъдрие). Целомъдрието е качество, което определя девицата. Когато девицата изгуби своето целомъдрие, в ума и сърцето ѝ настанва голяма каша.

С каква дума можете да заместите думата мъж? (— Момък). Тази дума в идеално отношение не е много изразителна, но може да се спрем върху нея. Кое е отличителното качество на мъжа? Някой ще каже, че мъжът трябва да отстоява правата си. Човек, който отстоява правата си, той всякога изпада в безправие. Идеалният човек е всесилен; той е над условията, вследствие на което няма защо да защитава, нито да търси правата си. Бог никога не воюва за своите права. Само слабите хора воюват за правата си. В този смисъл всеки, който защитава правата си, той е слаб. В света само слабите хора воюват. Хората, които светът счита за герои, са повечето слаби натури. Някои считат истински мъж този, който се явява в защита на жената. Това не е мъж. Жена, която се нуждае от защита на мъжа, не може да се нарече целомъдрена. Мъж, който се нуждае от подкрепата на жена, не може да се нарече силен. Най-голямото нещастие за мъжа и за жената се заключава в това, че те търсят помощ оттам, отдето я няма. Кое качество определя идеалния мъж? — Великодушното.

И тъй турете в ума си идеята, че мъжът трябва да бъде великодушен, а жената — целомъдрена. Великодушен мъж

е онзи, в ума на когото не влиза никакво съмнение по отношение на жената. Целомъдрена жена, девица е тази, която не допуска никаква нечиста мисъл или никакво съмнение по отношение на мъжа. Допусне ли нещо лошо в ума си, тя престава да е девица.

Казвам: Ако вие, като ученици, не станете целомъдрени и великодушни, нищо няма да излезе от вас. Вие ще се раждате и умирате, както и обикновените хора. Вие ще говорите за Бога, за ангелите, за светците, но това няма да ви ползува. Преди всичко всеки трябва да бъде целомъдрен и великодушен. Днес повечето хора се съмняват в Бога, в Провидението, в добрия ред и порядък в света, което показва, че те не са целомъдрени и великодушни. Щом се съмняват и не вярват в Бога, те не могат и да Му благодарят за живота, както и за всички блага, които Той им е дал. Съвременните хора са недоволни от живота и благата, които имат, затова от сутрин до вечер роптаят: това нямаме, онова нямаме, всички около нас са по-богати, всичко имат и т. н. Казвам: Нека богатството на другите хора да не ви смущава, но да ви поощрява да работите върху себе си за придобиване на онези блага и условия, необходими за вашето развитие.

И тъй човек трябва да се освободи от своите лоши навици, да не вижда погрешките на хората. Той трябва да разглежда нещата обективно, а не субективно. Човек трябва да наблюдава как гори огънят, да изучава процеса на горенето. Когато запалите огън, отначало той е слаб, но постепенно се усилва и разгорява. Идейният човек знае, че

огънят постепенно се засилва и разгорява, но за това се изисква време. Следователно, когато някоя добродетел у човека е слабо проявена, това показва, че тя е още в своето начало; тази добродетел ще се разгори и засили постепенно. Затова казвам: Момците трябва да се стремят към великодушие, а девиците — към целомъдрие. Обаче човек трябва да бъде едновременно и великодушен, и целомъдрен. За пример мнозина нямат търпение да се изслушват едни други; всеки търси своите права, а за правата на другите не мисли. Преди всичко правата на човека са в самия него, той няма защо да ги търси отвън, от другите хора. Щом човек има зрение, кой може да му забрани да гледа? Когато някой се качи на Витоша, може ли да му се забрани оттам да гледа на небето и на слънцето, което изгрява и залязва? Качил ли се е нависоко, той може свободно да се разхожда и да гледа навсякъде. Друг е въпросът, ако този човек влезе в някоя гъста гора и дърветата му препятствуват да гледа свободно. Трябва ли той да се сърди на дърветата, че му препятствуват? Ако ги пита, защо му препятствуват, те ще му отговорят: „Веднъж си влязъл между нас, ти имаш нужда от нашата помощ.“ — „Как тъй, вие трябва да ми направите път, да ми дадете възможност свободно да гледам! Ако искате да се разберем, вие трябва да се разредите.“ — „Не, ние няма да се разберем по този начин, както ти искаш. Щом искаш да гледаш небето, ще се качиш на някое високо място над нас и оттам гледай, колкото искаш; и ние имаме същото желание каквото и ти — да вървим напред и да гледаме нагоре. Ако пък си тол-

кова умен, избери най-високото дърво измежду нас, качи се на върха му и оттам гледай. Искаш ли да гледаш небето отдолу, между нас, ти нищо няма да видиш.“

Сега много окултни ученици искат да видят небето, да се домогнат до някои окултни закони, но въпреки това седят в някоя гъста гора и оттам гледат. Как могат да се домогнат до окултните закони? — Чрез целомъдрие и великодушие. Следователно целомъдрен мъж е този, чиито ръце не изгарят в огъня. Великодушен мъж е този, който във водата не се дави. Същото може да се каже и за жената: целомъдрена жена е тази, която никога не изгаря; великодушна жена е тази, която никога не може да се удави. Нещастieto на съвременните хора седи в това, че мъжете, хвърлени във водата, се удавят, а жените, хвърлени в огъня, изгарят. Под думата вода в дадения случай разбираме света. За пример някой човек става търговец, започва да лъже и в скоро време пропада. Някога хората се лъжат за няколко гроша само, а с това си причиняват големи пакости. Някое малко дете, момченце, напипа джоба на баща си и без негово знание взима един лев. Майката се радва, че нейният Драганчо сам взел от баща си един лев. Малкият Драганчо не трябва да пипа в джоба на баща си. Напротив, ако намери един лев, паднал от джоба на баща му, той трябва да му го даде и да не се учи сам да пипа. И след това, ако бащата иска, може да даде на детето си, колкото намери за добре.

Следователно вие трябва да знаете, че Бог е безпощаден към всеки, който лъже, краде, убива, злослови. Някой казват, че Бог е милостив и всепрощаващ. Той прощава,

но никога не забравя. Бог туря греховете на хората зад гърба си, но ги записва всякога в специална книга. Един ден, като види, че в тази книга има само грехове и престъпления, които не се поправят, Той зачерква всичко изведнъж и се заема да създаде нов свят, с нови хора. Не мислете, че Бог забравя греховете на хората. Според окултизма всички слепи, всички сакати хора, които днес срещаме по земята, са все ученици, които не са издържали изпитите си, вследствие на което са напуснали Школата. И ако вие днес не издържите изпитите си, за в бъдеще ще имате някакъв недъг. В света съществува вътрешна правда, правда на Любовта. Целомъдрието и великодушието трябва да бъдат основа във вашия живот. Не мислете, че ако не можете да издържите изпитите си в Школата, ще можете да преминете в някакво друго учение, било като теософ или евангелист, или православен и т. н. Дето и да отиде човек, той трябва да учи, да издържа изпитите си. Едно ще знаете: каквато каша дробите, такваз ще сърбате. Нямате ли целомъдрие и великодушие, нищо не може да излезе от вас, защото великите принципи на живота работят само при тия условия.

Най-страшното нещо, което измъчва съвременните хора, е съмнението. Сегашните хора са хора на критиката. И в Англия, и в България, и във Франция, и в Германия – всички хора критикуват, но английската критика в сравнение с българската е по-фина. Българската критика е по-груба от тази на европейските народи. Французинът например, когато критикува, той подхваща отдалеч, деликат-

но, човек едва се досеща, че го критикуват. Мъчно може човек да избегне критиката. Тя се налага сама по себе си. По естество умът на човека е склонен към критика. Без да иска той, лошите работи на хората изпъкват в ума му. Влезе ли човек в окултната школа, понеже светлината е голяма, той започва да вижда повече от това, което хората вън от школата виждат. Не знае ли ученикът да се пази, той изпада в тежки положения и състояния. За да не се спъва в своето развитие, на ученика е особено необходимо целомъдрие и великодушие.

Някой казват: „Любовта заличава всички погрешки.“ В окултната наука съществува следния закон: Любовта не вижда погрешките, тя е снизходителна, прощава, но не плаща всичките дългове. Тя може да плати само половината от дълговете на хората, а другата половина те сами трябва да си изплатят. За пример, ако някой човек има да плаща 10 000 лева, Любовта счита за свой доброволен дълг да му плати 5000 от дълга, а останалите 5000 той сам ще си плати. Тя ще работи, оттук-оттам ще спечели 5000 лева да изплати дълга на този човек, но нищо не може да я застави за изплати и останалите 5000 лева. Ще кажете, че Христос изплати голяма част от дълговете на човечеството. На времето си Христос направи това, но от 2000 години насам човечеството забърка такава каша, че Той вече се отказа да плаща за него. Всички съвременни християни толкова се отдалечиха от Христа, че дойдоха до положение да изпратят 25 000 000 хора на бойното поле. Казвате: „Защо Христос днес не плати поне половината дългове на

съвременните хора, а ги излага на такива страшни страдания?“ Христос плати вече половината от греховете на хората. Те трябваше да бъдат разумни да изплатят другата половина и да не правят нови дългове. Те не запазиха това положение: и до днес не са платили старите дългове, а при това нови постоянно правят. Да мислите, че Христос е изплатил всички дългове на света, то е все едно да си служите с хиперболи и да казвате, както българинът например често казва : На еди-кое си събрание присъствуваха толкова много хора, че нямаше къде яйце да хвърлиш. — Не, толкова много места имаше, че сто яйца можеха да се хвърлят. Или пък, когато искат да кажат за някой човек, че е много бърз, те казват: „Бяга като куршум или като стрела“. Това са фигуративни, образни изречения. По същия начин хората казват за Христа, че е платил всички дългове на човечеството. Христос е платил само половината дългове на човечеството, а като се казва, че е платил всичките дългове, това подразбира, че Той е платил ония дългове именно, които са спирали човечеството по онова време да върви по правия път, да се развива.

Като говоря така, мнозина ще кажат: „Щом имаме толкова дългове още, как ще ги изплатим, как ще се спасим?“ Успехът на човека зависи от усилията, които той прави. Имайте предвид следния стих от Писанието: „Бог толкова възлюби света, че даде в жертва Сина Своего Единороднаго, за да не погине всеки, който вярва в Него, но да има Живот Вечен.“ Ако разгледате този стих буквално, вие ще се намерите в положението на онзи американски мисио-

нер, който тръгнал да проповядва на богатите, че ако искат да се спасят, те трябва да бъдат щедри, да раздадат богатството си на бедните. Един от неговите слушатели му възразил: „Как можа да се спаси разбойникът, който беше разпнат до Христа? Той нищо не даде, но повярва и се спаси.“ Проповедникът му отговорил: „Този човек беше закован и в това положение нищо не можеше да даде. На него оставаше само да повярва, нищо друго не можеше да направи. Обаче ти си свободен човек, със свободни ръце и можеш да дадеш от своето богатство, ако искаш да се спасиш.“

Много от вас казват, че са окултни ученици. Щом мислите така, кажете кое е същественото качество на окултния ученик. Мъчно е да определите същественото качество на ученика. Само този ще го определи, който може да се постави в истинско положение на ученик, да познава добре окултните закони и да ги прилага. Щом сте окултни ученици, кой от вас може да се подигне една педя над земята? Ако между вас няма нито един, който да направи опита, ще признаете, че още не сте ученици, но сега учите. Тъй щото да признаете, че сега учите, е едно нещо, а да мислите, че всичко знаете, е друго нещо. Когато критикувате хората, това показва, че вие знаете повече от тях. Ето защо ученикът трябва да се пази от критика. Когато ученикът критикува, ще го поставят в положение той сам да провери своите знания; ще му завържат очите например и ще му покажат един предмет, да се произнесе какъв е цветът му. След това ще го накарат да обясни произхода на

съмнението. Как мислите, от какво произхожда съмнението? (– От безверие.) – Ами безверието от какво произлиза? (– От безлюбие, от липса на чистота.) Представете си, че пред вас сложат трапеза с вкусно ястие и докато се пригответе да го опитате, трапезата се дига. Как ще обясните това явление? Както и да го обяснявате, едно е важно: В своя живот ученикът не трябва да се стреми само към реализиране на физически блага.

В окултната школа всеки ученик трябва да работи за създаване на някое специфично качество в себе си, по което да се отличава от другите. Не си правете илюзия, че всичко знаете, или че всичко можете, или че сте достигнали края на нещата. Съвършенството е вечен процес. Който иска да знае докъде е стигнал, той трябва да прави всевъзможни опити, да провери своето знание. Например превържете очите си с кърпа и със затворени очи минете известно разстояние без никаква чужда помощ. Правили ли сте опит да ходите със затворени очи, без да се спъвате? Добре е да се направи този опит на поле или в мъгливо време и да определите посоката, накъде е изток, запад, север и юг. Който е по-смел, той може да направи този опит до Витоша, но за всеки случай да си носи и компас; като повърви известно време, нека направи опит да определи посоката на своето движение. Определете ли посоката, ще погледнете компаса, дали вярно сте я схванали. Представете си, че като ученик, вие изпаднете в чужд град, нямате пари, нямате работа, нямате познати, ходите натук-натам, от никъде не можете да намерите хляб да си

хапнете. Така прекарвате три дена. Направете следния опит: вдълбочете се в себе си и ще почувствате още колко време ще гладувате. Като се вдълбочите в себе си, отвътре ще ви се отговори кога и по какъв начин ще получите хляб. Ако някой от вас заболее, нека съсредоточи мисълта си към болестта и да я изпъди вън от себе си. Не може ли по този начин да се освободи, той не трябва да лежи, да се подава на болестта, но да прави разходки, движения. Каквото и да е времето – сняг, дъжд, той не трябва да се плаши. Болестта намира благоприятна почва у страхливите хора. Дойде някой да ми се оплаква, че страда от стомах или от друга някаква болест. Казвам: Прави разходки! – „Ами като има сняг навън?“ – Нищо от това, снегът няма да навреди. – „Ама не мога да ходя.“ – Ще правите малки усилия.

Казвам: От всички се изисква послушание. Ако ученикът няма послушание, той не може да успява. Той трябва да престане с критиката, със съмнението. Кой може да критикува разумния човек? Или кой може да критикува Бога? В Бога няма абсолютно никакво користолюбие. Рече ли някой да критикува Бога, той ще стане на каша. За да не изпаднете в такова положение, правете опити, проверявайте нещата, за да се утвърди вярата ви. Казва Христос: „Ще бъде всекиму според вярата.“ Ученикът трябва да учи, да чете, да съпоставя нещата и да прилага това, което е научил. Всякакъв мързел трябва да изхвърлите навън. Като ученици вие трябва да четете и да размишлявате най-малко по два часа на ден. През това време за нищо друго не трябва да мислите. Работете и върху цело-

мъдрието и великодушието. От тях зависи и силата на човека; от тях зависи и мира на неговата душа. Няма ли вътрешен мир, вие не можете и духовно да се развивате. Днес никой не може да живее за себе си. Всеки трябва да бъде във връзка с невидимия свят, за да има неговата помощ. Иначе изоставен сам на себе си, човек ще се намери под влиянието на души, изостанали в своето развитие, и вместо да успява, всеки ден ще пропада. България, както и целият свят, е пълен с такива изостанали души – леморийци, които пречат на всички добри начинания на хората, на всичко положително. Казано е в Писанието: „Нашата борба не е против плът и кръв, а против лъжливите духове от поднебесния, които спъват хората в тяхното развитие.“ Тези духове трябва да се уловят и затворят. Те хвалят, ласкаят, лъжат, обещават, но нищо не изпълняват. Пазете се от леморийците! Дето влезат, те създават каша. Дали ще влезат в някое общество, дали в някоя църква или в някой дом, навсякъде те създават каша. Видите ли, че двама души спорят помежду си и не се разбират, знайте, че между тях са влезли леморийци. Попитайте някой ясновидец какво може да ви каже за леморийците и той ще ги опише, както трябва. Тогава само ще разберете какво представляват те и какво опасност носят за човека.

И тъй от всички ученици се изисква целомъдрие и великодушие. Няма друг път за придобиване на окултни сили. При условията, в които днес живеете, тези качества са необходими за вас, ако искате да минете благополучно през гъстата материя, която неизбежно трябва да прегази-

те. Болести, сиромашия, завист, омраза, невежество и ред още отрицателни качества у човека се дължат именно на отсъствието в него на целомъдрие и великодушие. Затова всеки трябва да знае има ли целомъдрие в сърцето си и великодушие в ума си. Няма ли ги, той непременно трябва да работи, за да ги придобие. Христос казва: „Ако вашата правда не надмине правдата на фарисеите и на садукееите, вие не можете да влезете в Царството Божие.“ Същото може да се каже сега и за вас: познанията, разбиранията, които имате сега, трябва да се увеличават всеки ден; към всичко добро и хубаво у вас трябва да се прибавя по един плус. В природата съществува закон, който определя по колко пъти на ден човек трябва да яде, за да поддържа живота си. Обикновено по колко пъти на ден яде човек? По три пъти на ден: сутрин, на обяд и вечер. Питам: Ако за поддържане на физическия живот употребяваме толкова много часове и енергия, не трябва ли на същото основание за поддържане на духовния си живот да употребим поне приблизително толкова време?

И тъй за придобиване на духовния живот се изисква силна вяра. Направете опит да придобиете в себе си вътрешен мир и светла вяра, да знаете кога молитвата ви е приета и кога мисълта ви е в права посока. Вие трябва да чувствувате това нещо в себе си така, както чувствувате понякога дисхармоничните влияния на хората около вас. Човек трябва да живее духовно, ако иска да бъде хармоничен в себе си; има ли хармония в себе си, той ще може да живее и между дяволите в ада, както и между ангелите

в рая. Дяволът може да мъчи човека, но не и да го изяде. Някой казва: „Ако дяволът не може да ме изяде, поне мечка или вълк могат да ме изядат.“ Ако вълкът се приближи при един човек, когото почувства като кобра, ще може ли да го изяде? Вълкът знае какво нещо е кобрата. От кои кобри трябва да бъде човек? Отговорете сами на този въпрос. Казвам: Ако има слабост да краде, той ще може и да дава. Ако човек обича да разрушава, той ще може и да създава.

И тъй като ученици вие трябва да правите опити. Някой се отказват да правят опити, защото са завършили своето развитие. Сега ще ви дам следния опит: сутрин, като станете, завържете очите си с една дебела кърпа и отворете Библията. Важно е за вас да познаете със затворени очи на кое място сте отворили Библията. Като отворите Библията, не бързайте веднага да се произнесете на кое място сте отворили, но спрете се за малко, попипайте книгата на това място, вдълбочете се в себе си и тогава кажете на коя от книгите сте отворили: дали на Битие, Изход, Книга на Царете, Пророците, Евангелията и т. н. След това опитайте се да познаете на коя глава сте отворили. Най-последно направете опит да познаете и стиха, който сте посочили. Узнаете ли и трите неща вярно, опитът ви 100% е сполучлив. Направете този опит в продължение на седем дена. За следния път ще искам десет души от вас да кажат своята опитност. Някои от опитите могат да излязат сполучливи, а други – несполучливи, но това да не ви смущава. Този опит ще събуди у вас импулс да развиете своята чувствителност. Ще направите опита при разположение на духа си, при вътрешен мир. След като определите

книгата, главата и стиха, тогава ще развържете кърпата и ще видите дали сте познали, т. е. дали опитът ви е сполучлив и ще си напишете резултата.

За следния път ще имате още една свободна тема, както и зададеното сега упражнение. Опитът ще започне от утре. Като си завържете очите, ще се помолите, ще забравите всичко наоколо и тогава ще отворите Библията. След това ще си запишете деня, датата и резултата от опита. Това е един хубав опит. Добре е понякога човек да е сляп за някои неща. Вързването на очи подразбира, че човек не иска да се смущава и увлича от външния свят.

Това упражнение се отнася до онези, които имат силно желание да го направят, но не и за онези, които нямат разположение към опитите. Който се колебае, той не трябва да прави опита. Почне ли да мисли дали подобава на такъв сериозен човек като него да си завързва очите, аз напълно го освобождавам от този опит. Аз разчитам на десет души от вас да направите опита, а останалите нека бъдат абсолютно свободни. Ще кажете: Не може ли да затворим очите си, без да ги връзваме с кърпа? Ако затворите очите си, без да ги завързвате, има опасност от изкушение; без да искате, ще отваряте малко очите си. Отворите ли ги, опитът ви няма да излезе сполучлив. Ако вържете очите си и да ги отворите под кърпата, това няма да повреди на опита.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

24 лекция от Учителя,
държана на 12 май, 1926 г., София.

МЕТОДИ И ПЪТИЩА НА ИДЕЙНИЯ СВЯТ

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

Размишление

Прочетоха се резюмета от темите: „Защо трябва да учи човек“ и „Да се обичаме и защо трябва да се обичаме“?

Как излезе опитът ви? Колко души от вас познаха книгата от Библията, колко познаха главата от дадената книга и колко познаха стиха? Опитът на мнозина е излязъл неполучлив, защото имат неправилни схващания за някои неща. Вие мислите, че сте ясновидци. Ще ви поставят на изпит, да видите вие сами колко знаете. Човек трябва по алхимически начин да отделя своите положителни знания от отрицателните. Какви теории съществуват по този въпрос, то е друго нещо. Теорията сама не разрешава нещата. След като знаете теорията, вие трябва да имате и практика, приложение. В окултната наука има ред хипотези и теории, но преди всичко има съществени неща, които трябва да знаете. Някой казва: „Аз разбирам, аз зная много нещо.“ Докато мислите, че много знаете и много разбирате, вие нищо не можете да постигнете. Решавате ли въпросите от гледището на личните чувства, не можете да имате големи резултати.

И тъй, искате ли да развиете своята чувствителност, правете често опита си с Библията. Развиете ли това чув-

ство, вие можете свободно да четете Библията и при затворени очи. Между вас сега няма нито един, който може да чете Библията по този начин. Кажете ли някой, че може да чете така, ще го подложим на изпит: аз ще отворя Библията пред себе си, а той ще чете от мястото си. Дойдете ли до положение да четете книги със затворени очи, вие сте ясновидци. От миналите векове още вниманието на всички хора е било насочено към развиване на физическото им зрение. И днес, понеже това нещо се е постигнало, вниманието на хората трябва да се насочи към постепенно развитие на вътрешното зрение. Този вътрешен орган не може да се развие изведнъж, но трябва постепенно да се развива, като се изпраща към него повече кръв и хранителна енергия. Всеки от вас може да развие в себе си интуицията, но той трябва да прави ред опити в това направление. Когато искате да познаете на кое място от Библията за пример сте отворили, пипнете този лист с ръцете си. Учете се да познавате нещата чрез пипане. По този начин вие ще се освободите от ред ваши внушения. Някой казва: „Духът ми говори. Той ми каза да отида еди-къде си.“ Духът казал на един да отиде на Горна Баня, на друг – на пазар, на трети – в еди-кой си град и т. н. Това са неопределени, двусмислени положения. Хората едни други си внушават различни неща и после се самозаблуждават, че Духът им е говорил.

Казвам: Първо вие трябва да се освободите от закона на човешките внушения и да дойдете до внушения, които идат от свят, по-висок от вашия. Вие трябва да различавате

от кой свят идат внушенията. Научите ли това, вие ще можете да въздействувате на тях, които могат да ви спънат или да ви заведат в крив път. И учените хора си внушават едни други, влияят си. За пример ако някой математик или астроном работи върху един научен въпрос, едновременно с него, без той да знае, работят още 10–20 души по същия въпрос, обаче от всички тях само един успява, а другите играят роля на помагачи. За пример когато Дарвин е работил своята теория, едновременно с него по същия въпрос е работил и друг англичанин, обаче Дарвин успя; той изнесе своята теория пред света, а другият остана като помагач в тази работа. Същото нещо е забелязано и в музиката, и в изкуството. Едно трябва да се знае: никога усилията на човека не остават безплодни.

И тъй вие ще се стремите да регулирате чувствата си, да се поставите в положението на дете, което иска да учи. Опитът, който ви дадох, може да се изпълни от три страни: първо – механически, с пипане; понеже вие сте чели Библията много пъти, ще можете горе-долу да познаете на кое място сте отворили; второ – по чувство, и трето – по вътрешна светлина. Първият начин се отнася към физическия живот; вторият начин – към астралния и третият – към Божествения живот, дето се проявява висшето съзнание на човека. Вие можете да прилагате тия методи, когато решавате да предприемете ли някаква работа или не, както и когато искате да разберете ще сполучите ли в някоя работа. Ако застанете тихо и спокойно в себе си, свободни от всякакви външни влияния, вие повече ще успеете, от-

колкото с бързане. Бързането всякога притеснява човека, поставя го в крива посока. Когато нямате успех в някоя работа, не се обезсърчавайте. Често несполуката в живота стимулира човека повече, дава му по-голям импулс за работа.

Сега ще ви дам още един опит. Той е следният: на отделни листчета ще напишете всички книги от Библията и ще ги турите в някоя кутия, отдето по три пъти на ден ще вадите по едно листче, но вече с отворени очи. Целта на този опит е да развивате своята интуиция, да познаете коя книга сте извадили. Когато пишете листчетата, съзнанието ви трябва да бъде будно, да няма никакво прекъсване. Освен това, като ги пишете, ще гледате да оставите върху тях вашите вибрации, че като пипнете една от тия книжки, да познаете, коя сте взели. Например, като сте писали на едно от листчетата името на пророк Иеремия, при изваждане на това листче от кутията да познаете, че сте извадили именно него. Щом познаете какво е написано на листчето, вие ще изпитате голяма радост. Пишете ли листчетата механически, нищо няма да познаете. Като дойдете следния път в клас, пет възрастни и пет млади братя, както и пет възрастни и пет млади сестри ще кажат своите опитности. Като правите този опит, ще отбелязвате на тефтерче датата, часа и времето – дали е ясно или облачно и т. н. По този начин вие ще привикнете към точност. В духовния свят и при най-малките опити следят точно за часа, за времето. Започнете опита от утре. Можете да го правите сутрин или по обяд, или вечер, по което

време искате, но непременно ще отбелязвате часа и времето, през които го правите.

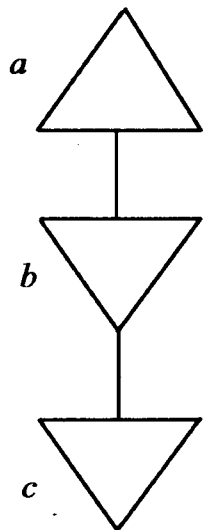
В окултната школа на първо място се изисква дисциплина. Човек трябва сам да се дисциплинира, да се самовладее. За пример вие знаете нещо, но не искате да го изнесете пред други хора и мълчите. Обаче вътре нещо ви казва: „Кажи това нещо!“ Защо трябва да го кажете? Изкуство е сега да се самовладеете, да не го кажете. Има хора, които не могат да търпят да не кажат всичко, каквото знаят. В един анекдот се разправя за такъв човек, много разговорчив, който никога не мълчал. Той бил слуга при един селски чорбаджия. Дето и с когото се срещал, той веднага започвал да говори по разни въпроси и да ги разрешава по своему. Един ден той направил някаква голяма погрешка, заради което се скрил в един от селските плевници, да не го намери чорбаджията му, да го бие. След като го търсили на много места и не могли да го намерят, чорбаджията му прибягнал до хитрост. Той казал на двама селяни да тръгнат по селото и да спорят високо по някои въпроси. Тръгнали селяните по селото и започнали високо да разговарят. Като минали покрай плевнята, дето бил скрит слугата, той чул техния спор, веднага изскочил от плевнята и извикал: „Чакайте, аз ще разреша този въпрос.“ Хитростта на чорбаджията дала своите резултати. Слугата не могъл да търпи да спорят върху известни въпроси, без той да бъде пръв в спора.

Казвам: Вие трябва да знаете следното. Окултната наука казва, че човек трябва да говори на място и на време

Не е ли време да се говори, той трябва да мълчи. Някой казва: Може и навреме и без време да се говори. Глупавият може да говори и без време, но умният трябва да говори само навреме. Апостол Павел казва: „Проповядвайте и навреме и без време!“ Това се отнася само до онези, които не знаят кога е време да се проповядва и говори. Затова те трябва да проповядват и навреме и без време, та дано от многото говорене да се хване поне малко.

Казвам: Да се самовладее човек, това е необходимо и за здравето, и за дисциплинирането на ума, и за развитие на неговите способности, както и за разработване на сърцето. В ръката на разумния човек самовладеенето представлява лост, мярка за впрягане на енергиите в човешкия организъм, за да усилят дейността на неговата душа. Няма ли човек самовладеене, тези енергии ще минат и заминат през неговия мозък като през пукната стомна. Това явление само ще хроникира във вестника, който после ще се захвърли, без да остане следа от него. Обаче такива неща не трябва да стават. Това не подразбира, че вие, като ученици, нямате самовладеене, но степенята му не е достатъчна. Самовладеенето бива от разни качества и разни степени.

Сега ще се спра върху въпроса как се реализират идеите. Представете си, че имате идеята *a* в умствения свят (фиг. 1), дето тя няма никаква реалност. Докато тази идея не слезе на физическия свят, тя не е реална. Същото може да се каже и за чувствата. Докато едно чувство или желание остава само в астралния свят, то не е реално. Слезе

Фиг. 1

ли на физическия свят, то става реално. Следователно, когато идеята *a* слезе в астралния свят *b*, тя претърпява пречупване и се явява като отражение на някой предмет в огледалото. И тук идеята още не е реална. От астралния свят и тя слиза във физическия *c*, дето претърпява още едно пречупване. Тук вече идеята е реална. Значи всяка идея, за да се реализира, трябва да слезе на физическия свят и да претърпи две пречупвания. При всяко пречупване става известно отклонение на светлината.

Да допуснем, че у вас се заражда известна идея. Речете ли да я реализирате на физическия свят, вие не можете да я реализирате, както искате. Казвате: „Трябва да обичаме всички хора еднакво!“ Така се е зародила идеята в умствения свят, но щом пожелаете да я реализирате във физическия свят, вие виждате, че не можете да обичате всички хора еднакво. Правете опити в това отношение, да проверявате вашите идеи. За пример, като срещнете някой чужд човек, когото не познавате, опитайте се да го обикнете като свой брат и вижте колко сполучлив ще бъде опитът ви. После направете опита с двама души, единият от които ви е направил услуга, дал ви е 10 000 лева, а другият е взел от вас 10 000 лева. Дайте и на двамата по една богато угоще-

ние и следете какви ще бъдат отношенията ви към единия и към другия. Вие трябва да правите опити, а не само да говорите празни думи. Казвате: „Трябва да любим враговете си!“ – Опитайте сърцето си, да видите какво ще ви каже то. – „Ама Господ е казал така.“ – Какво е казал Господ, е едно нещо, а как чувствувате, как обичате вие, това е друго нещо. За вас е важно в състояние ли сте да приложите този закон и да живеете съобразно него. Велик е законът, който Бог е изрекъл, но за мене е важно как аз го прилагам. Приложа ли този Божествен закон в живота си, аз ще мога да се развивам правилно; не го ли приложа, ще остана на същото място. Някой казва: „Аз правя усилия.“ Да правиш усилия, това значи при всяко усилие да се повдигаш една стъпка нагоре. Не се ли повдигаш, усилията ти остават напразни. Който не знае да слиза правилно от умствения свят в астралния и от астралния във физическия, той не разбира великите закони на живота. Не е достатъчно човек да знае да слиза, но той трябва да знае и да се качва. Щом става въпрос за слизание, там всички са майстори, но за качването малцина се отзовават. За пример можете ли да изчислите колко време е необходимо на човека да слезе от невидимия свят на земята и после да се качи пак обратно там?

Сега ще дам един опит само за един от възрастните и за един от младите братя. Опитът се заключава в следното: нека тези двама братя си изберат един хубав ден от идната седмица, да отидат до Черни връх и да се върнат. При това нека отбележат точно колко време са употребили

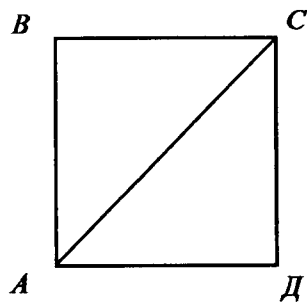
за качването до върха и за слизането от него. Братята, които ще се заемат с опита, трябва да го направят от любов. Ако не се намерят такива братя сега, ще отложим опита за друг път. Ако пък някои направят този опит, следния път да ни кажат как и за колко време са го направили. Могат ли да отидат и да се върнат за кратко време и да ни съобщят резултата от своя опит, това ние наричаме истинско знание. Някой казва: „Аз ходих на небето.“ – За колко време? – „Не зная, но мисля, че мигновено.“ – Това не е знание. Туй, което той нарича миг, всъщност е век. Мигът за Бога е век за хората. Казват: „Второто пришествие ще стане в един миг.“ Този миг представлява векове за земята. Според Сведенборга и в духовния свят има време и пространство, както във физическия, но там те не са като нашите, те са от по-особено естество. Когато казваме, че в духовния свят няма време, подразбираме, че времето там не е като нашето, разделено на часове, минути и секунди. И там има пространство, но не като нашето.

Аз няма да ви обяснявам повече тези въпроси, защото много от вас сте учили математика и знаете, че да се живее в плоскост и да се живее в куб, това са две съвършено различни неща. Колко хора днес съзнават, че живеят в куб? Или колко хора съзнават, че живеят в тесеракт? Да живее човек в тесеракта, това подразбира да вижда нещата отвътре навън или отвън навътре, но в един определен център. От този център той може да вижда навсякъде, да се движи по радиусите на дадена окръжност. Той няма да вижда всичко, а само онези предмети, които ще попадат в зоната

на неговата светлина. Човек не може да вижда всичко като Бога, но той има възможност някога да стигне до положение да вижда и това, което се върши зад гърба му. Съвременните хора виждат какво става пред тях, но какво става зад гърба им, те не виждат. Като седя пред вас, аз виждам какво прави всеки, който е зад вас. Защо? Понеже всеки от вас е огледало, в което се оглеждат предметите, които в този случай аз виждам. Същият закон е и в природата: ние знаем тия неща, които минават пред нас, но онези, които не са се проявили, те са зад нас и ние не ги знаем. Нещата идат отзад, чрез отражение в огледала, а не отпред. Обаче нам се вижда, че те идат отпред. За пример ние не виждаме светлината направо, но чрез отражение. Съвременната физика доказва, че светлината на слънцето иде на земята за осем минути. Мястото, на което виждаме слънцето, не е същинското негово място. В действителност слънцето седи малко по-високо от мястото, на което днес го виждаме. Значи ние не виждаме нещата на техните истински места. В такъв случай трябва да им се направи корекция, да се знае точно де се намират те. Някой казва: „Аз зная местата на всички неща.“ Местата, които ти знаеш, не отговарят на техните действителни места.

Да вземем за пример няколко числа, повдигнати в десета степен, и да видим какви величини представляват те. Нека вземем числата 1^{10} , 10^{10} и 100^{10} . Числото $1^{10} = 1$, 10^{10} е равно на число с 11 нули, 100^{10} – на число с 12 нули. То представлява закон за раздробяване на материята. Тогава частиците са много на брой, но дребни. От сто

нагоре всички неща произлизат от общ център и като отиват към периферията, те се раздробяват. Може да се определи математически какви промени стават с даден предмет, когато той излиза от центъра и отива към периферията. На основание на същия закон може да се определи какви промени стават с човека от деня на раждането до деня на заминаването му. За пример, ако някой човек е роден през месец март, известен ден и час, може точно да се определи какви влияния ще окажат върху характера му разните планети. Планетите определят директивата на неговия живот. Раждането на човека се обуславя от известно планетно съчетание, което невидимият свят нарежда, а на човека предстои задачата разумно да използва тия съчетания. Човек не е господар на планетните влияния върху себе си, но е господар на положението да използва разумно това, което те му носят. Когато Венера има влияние върху някого, тя събужда в него любовта; тя може да събуди в него възвишената любов, а може да събуди и любовта на противоречията, любовта в квадрата.

Фиг. 2

Човек трябва да изучава геометрията, за да се справя със силите в себе си. Що е квадратът? Квадратът е бутилка, пълна с добро и с лошо съдържание. Човек трябва да знае алхимията, да може по алхимически начин да отделя доброто от злото. И в този случай диагонален АС (фиг. 2) разделя квадрата на два еднак-

ви триъгълника. Горният триъгълник АВС представлява доброто съдържание на квадрата, а долният АСД – лошото съдържание. Който живее в горното съдържание на квадрата, той е добър човек; който живее в долното съдържание, той е лош човек. Думата лош има съвсем друг смисъл от този, който обикновените хора схващат. Дето е злото, там пространството е празно. Следователно доброто може да се прояви в злото, понеже там ще срещне най-малко съпротивление. От физиката знаете, че енергията от положителния полюс минава в отрицателния. Знаете ли през какъв път минава положителната енергия? Тя обикновено излиза от дясното полушарие на мозъка, върви по повърхността му, минава под лявото полушарие, после извива над него и се връща под дясното полушарие. Тук, в отрицателния полюс, се образува светлина. Значи мисълта иде нейде от дясното полушарие, минава през лявото и като резултат на това се произвежда светлина в съзнанието. Вие трябва да изучавате законите на мисълта.

Казвам: Знаете ли законите на мисълта, вие ще можете правилно да трансформирате енергиите на вашия мозък. Дойде ли ви някоя отрицателна мисъл, постарайте се да я изпъдите по течението на мисълта, която в пътя на движението си образува осморка – ∞ . В центъра ѝ се проявява мисълта. По същия закон на светлината са построени и очите на човека. Дължината на светлинните линии, които се приемат от двете очи, трябва да бъде еднакво голяма. По този начин се образува равнобедрен триъгълник. Обаче понякога лъчите от лявото око са по-дълги от тия на дясното, вследствие на което се явява раздвояване в обра-

зите. Който владее своите мозъчни енергии, той ще може да направлява посоката на очите си. Когато мозъчната енергия изгуби своето правилно течение, очите на човека стават разnogледи, късогледи, далекогледи и т. н. Който иска да бъде ученик, той трябва да бъде пълен господар на своето тяло. Засега вие сте в положението на малките деца: дето минете, каквото видите, спирате се да го гледате, без да си задавате въпроса, заслужава ли това нещо да му се обърне внимание или не. За пример някой яде бонбон, увит в книжка, и веднага проявява интерес какво е написано на тази книжка. След това същият човек минава покрай някое цъфнало дърво или цвете и не му обръща внимание. Цъфналото дърво е по-важно, отколкото написаното в книжката.

Казвам: Човек трябва да изучава закона на еволюцията. Не е достатъчно да каже човек, че разбира и съзнава нещата вътрешно. Това съзнаване е подобно на разбирането, което човек е придобил от прочитането на някоя научна книга. Да разбираш нещо, това не е истинско знание. Някой казва: „Аз разбирам малко математика.“ – С малко разбиране работа не става.

Сега, като ви говоря, че вие трябва да учите, някои от вас ще кажат: „Кога ще учим?“ Ние сме хора на 45, 50, 55 и повече години, нашето време за учене мина вече. Представете си, че вие живеете на слънцето, дето 25 милиона наши години образуват една слънчева година. Питам тогава: Каква част от годината или от деня ще съставляват вашите 45, 50 или 55 години? Нашите 50 години на земята са равни на една минута и три секунда от слънчевата

година. И след всичко това можете ли да се считате стари хора? Да сте поне на една слънчева година, разбирам. Това значи човек с познания. Какво бихте казали за човек, който е на възраст 100 слънчеви години?

Тъй щото мащабът, с който мерим нещата на земята и на слънцето, не е един и същ. Например нашите понятия за знания се различават коренно от тия на по-напредналите същества. Знанието, което ние придобиваме на земята, представлява увод, приготвление към по-високо знание, което впоследствие ще получим. Ако вие не пригответе ума и сърцето си към разбиране на възвишеното знание, то няма да ви се даде. Никой не трябва да се обезсърчава, да мисли, че не е учен. Като влезете в духовния свят, всички ще бъдете поставени под общ знаменател. И най-ученият човек от земята, поставен на изпит в духовния свят, непременно ще пропадне. И простият, неученият човек ще пропадне в духовния свят. Ще кажете: „Ученият човек ще падне от по-високо място.“ – Това нищо не значи. Туй са относителни положения.

Обаче вън от тези знания има вътрешно, Божествено знание, което всеки човек може да придобие. То дава истинско просветление на човека. При тази светлина всички неща стават ясни. Малко хора са дошли до това Божествено знание, до това просветление на ума. Един английски автор, който пише върху космическото съзнание, е намерил в цялата история на човечеството само 19 души с пробудено Божествено съзнание. За в бъдеще има условия да се пробуди Божественото, космическото съзнание у повече хора.

И тъй, иска ли човек да учи, да се развива, той трябва да има смирение. То дава импулс на човека да учи, да се радва и на малкото, което всеки ден придобива. Истински ученият се радва и на най-малките придобивки. Той работи цели години и се радва на малката придобивка, защото знае, че за в бъдеще тя ще му донесе грамадно богатство. Ето защо препоръчвам ви да работите върху себе си със съзнанието на учения човек.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

25 лекция от Учителя,
държана на 19 май, 1926 г., София.

ПЪТЯТ НА ЖЕЛАНИЯТА

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

Как излезе опитът ви? Както виждам, той излезе несполучлив.

Сега ще ви дам още един опит. Той е следният. Понеже Библията има 66 книги, давам ви възможност да изваждате всеки ден най-много до 66 листчета, докато познаете коя книга сте извадили. Най-напред ще извадите едно листче и ще се произнесете коя книга сте извадили. Ако не сполучите първия път, ще извадите втори, трети, четвърти, пети път, до 66 пъти; ако и след това не успеете, ще знаете, че опитът ви е излязъл несполучлив. На другия ден пак ще направите опита по същия начин. Който не направи този опит, той не може да се счита за ученик. Невидимият свят ще ви изключи от Школата и Бялото братство няма да ви съдействува. Този опит е задължителен за всички. Ние не обичаме ученици, които седят на два стола. Ще правите опита в продължение на цяла седмица и след това ще бъдете свободни. Един закон има в света, на който всеки трябва да се подчини. Не се ли подчините на този закон, вие ще излезете от школата и ще отидете в широкия свят, дето искате или не искате, пак ще научите този закон. Тук ще го научите доброволно, там насила ще ви го наложат. В света вие ще опитвате много закони, докато най-после чрез ред страдания ще се домогнете до единствения закон – закон за послушание и изпълнение на волята Божия.

Ще кажете: „Ние знаем тези неща.“ Какво знаете и доколко знаете, ще ви опитат. Как? Като ви дават мъчни задачи, които трябва да решите. Добрият ученик се познава по това как решава задачите си. Когато Бог ви задава задачи, вие трябва да ги решавате. С Него не можете да си играете. Казвате: „Не може ли да бъдем свободни?“ Кога е свободен човек: когато греша или когато изпълнява волята Божия? Когато изпълнява волята Божия, той е свободен. Казвате: „Човек може да мисли само неща, които са възможни и приложими.“ Възможно ли е например той да мисли, че на главата си има четири крака, с които да ходи, или че на гърба си има десет ръце, с които да работи, или че на стомаха си има 4–5 рога и при това положение пак да се храни? Философия ли е това? След дълги размишления волът намери, че рогата могат да се поставят само на главата; след дълги размишления конят намери, че копитата могат да се поставят само на краката; след дълги размишления вълкът намери, че зъбите могат да се поставят само в устата. Ако е въпрос за рога, за копита, вие не можете да измислите нещо повече от вола и от коня. Когато българите искат да кажат за някой човек, че е лош, а при това дълго време се е криел, показвал се е добър, те казват: „Най-после този човек си показа рогата.“ Какво разбирате от тези думи? За какви рога се говори?

Мнозина мислят, че в новото учение няма наука, която може да се приложи. Те считат, че това, което тук се преподава, не е реална наука. Казвам: Покажете вашата наука! Де е вашата наука, де е вашата философия? Какви са резултатите от съвременното възпитание? Днес има мно-

го възпитателни методи и системи. Какви резултати дадохте? Вие ще възразите, че човечеството е имало велики философи, като Платон, Аристотел, Кант, Бейкън и пр. Питам: Какво направиха тези философи? Кант можеше ли да преобрази Германия? Бейкън можеше ли да преобрази Англия? При толкова философски школи и системи човечеството днес се намира в положението на фалирал търговец. Съвременните хора се нуждаят от философия, която има живо, практическо приложение в живота. Иначе, вървят ли по стария път, те ще имат старите резултати. За пример някоя жена казва: „Аз трябва да бъда майка!“ Ако това, че ти трябва да бъдеш майка, е достатъчно, тогава и птичката, и кравата, и вълчицата, и лъвицата са майки. Обаче какво разрешиха тези майки? Майката трябва да разреши въпроса на добродетелите, че като роди едно дете, да предаде и на него своите добродетели. Значи не е достатъчно жената само да бъде майка, но тя трябва дълбоко да разбира своето положение и да го използва разумно.

Някои мислят, че знанието може да дойде откъдето, да се присади по механически начин. Това е невъзможно. Всеки ще се заеме усилено да учи. Не е въпросът да станете философи, но трябва да работите според възможностите, които Бог е вложил у вас, за да развиете всичко, което ви е дадено. Това се изисква от вас като ученици.

Питам: Защо сте дошли на земята? Да учите. Земята не е място за щастие, но за учение. Земята е велика школа на живота. Колко време ще седите в тази школа? Вие не сте изпратени на земята за вечни времена; може да седите 5, 10, 50, 100, най-много 120 години, след което време ще

напуснете тази школа и ще отидете в някоя по-висока школа пак да учите. Ако имате силно желание да останете тук, вие можете да живеете и над 120 години, но ще ви назначат разсилни. Станете ли много възрастни, и като разсилни няма да ви оставят. Ще кажете: „Докато бях млад, държаха ме в школата.“ Не, човек ходи на училище, докато учи, без разлика на каква възраст е.

Сега ще ви задам няколко въпроса, на които да отговорите. Кажете ми какъв е коефициентът на живота? Коя е най-щастливата зодия, през която човек трябва да се роди? Както виждате, много неща има да се изучават. Някои от вас не искат да учат, не искат да правят упражненията и опитите, които задавам. Човек трябва да учи, да прави опити, ако иска да се освободи от своите стари възгледи. Ако ви запитат в какво се заключава новото учение, вие трябва да отговорите по следния начин: „Новото учение се заключава в това, да научим, че старото учение нищо не ползува, нищо не може да направи.“ Докато човек не осъзнае дълбоко в себе си, че нищо не знае, той не може да учи. Това подразбира, докато човек не изпразни пълната стомна или пълното шише, той не може да сипе в тях нищо ново.

Съвременните хора се намират под влиянието на външния свят, на обикновения живот, вследствие на което не могат да се проникнат от новите идеи. За пример вие минавате покрай някоя хубава къща и казвате: „Хубава е тази къща! Добре е човек да има такава къща.“ Вървите по улицата и виждате един господин, добре облечен и казвате: „Добре е човек да бъде така хубаво облечен.“ След

това срещате един министър в автомобил и казвате: „Добре е човек да бъде министър, да се разхожда с автомобил.“ Питам: Министърът, който се разхожда с автомобил, по-щастлив ли е от тебе? Онзи човек, който има хубави дрехи, по-щастлив ли е от тебе? Онзи, който има хубава къща, по-щастлив ли е от тебе? Кога са хубави външните неща? Срещате някой пълен човек и казвате: „Колко оправен е този човек!“ Истински оправен човек е този, който има мускули, а не излишък от мазнини. В тялото му не трябва да има никакви наслоявания; лицето му не трябва да бъде изпито, с хлътнали очи. Клетките на целия му организъм трябва да бъдат в хармония помежду си. Разумната природа е създала човека красив. И ако той е изгубил своята красота, причината за това не е природата, а той сам. Ако вие видите вашия пръв образ, пръв портрет, който Бог е създал, и го сравните с днешния, който имате, ще се учудите, че почти няма прилика между тия два образа.

Сега човек трябва да се заеме с възпитанието на своята плът, а не на своето тяло. Тялото не се възпитава, то е по-умно от човека. Клетките също са по-умни от господаря си. Това, което хората наричат плът, представлява безброй желания, които могат да се уподобят на обикновените семена, попаднали в някоя почва. Желанията на плътта нищо не ползуват човека, те трябва само да се обуздават. Щом знаете това, вие трябва да разчитате на тялото си, а не на плътта си. Вие трябва да познавате своето тяло заедно с всичко, което е вложено в него; вие трябва да познавате вашите мисли и чувства, без които не можете. В тялото обитава от време на време душата. Тя създава

етерната обвивка на тялото. Когато се говори за мисли, за чувства и за действия, ние подразбираме, че между тях непременно трябва да съществува вътрешна връзка, вътрешна хармония. Това е необходимо във вашия живот, ако искате да придобиете знания. Нямате ли вътрешна хармония в себе си, колкото и каквито знания да придобивате, ще ги забравяте. Някои от вас са свършили университет, други – гимназия, но помните ли всичко, което сте учили? Кажете например кой е главният град в Патагония? Или кажете кой е най-високият връх в американските планини, в северна и южна Америка, или в Африка, или в Русия? Или какво знаете от цялата история – стара, средна и нова? Много неща сте учили, но и много неща сте забравили. Това не е за упрек, но ви обръщам внимание да видите колко много има да учите. Ако някой от вас се готви за изпит по история например, той е смел, защото сега учи, знае повече от другите; който е държал вече изпита си, той казва: „Аз знаех много неща, но ги забравих.“

Представете си сега, че при вас дойде някой външен човек и ви каже: „Моля ви се, понеже сте окултен ученик и знаете добре законите, кажете ми какъв метод за възпитание трябва да приложа към своето дете, което е много своенравно, упорито?“ Вие ще му отговорите, че детето трябва да се остави свободно. Обаче законът на свободата работи само при формулата В^{II}. Тази формула е вярна през всичките времена на вечността. Това значи през цялата вечност човек има възможност да опита резултата на своите желания и един добър ден, когато се увери в тяхното непостоянство, той ще започне да търси правия път. За

това обаче се изисква дълго време. Ето защо човек, оставен свободно да се развива сам на себе си, той ще може да се добере до правия път, но за това се изискват дълги лутания. Друго е, ако той знае законите и може да се самовъзпитава. Той ще съкрати времето на своето развитие. Много от съвременните хора се учат от своите опитности. За пример те знаят, че на лотария не може да се разчита, но това не им пречи цял живот да очакват и разчитат на лотария. Те с години очакват да спечелят нещо от някоя лотария и така си заминават от този свят с надеждата, че все ще спечелят някой ден. Дойдат ли отново на земята, тази идея в тях пак оживява. Мощен е техният билет, все ще им донесе някоя голяма сума и те очакват.

И тъй, като се говори за свобода, това подразбира: по отношение на духа ще работите със закона на свободата; по отношение на плътта ще приложите закона на вътрешното ограничение. Да се ограничава човек не значи, че трябва да се измъчва. Представете си, че днес не искате да ядете, имате желание да направите опит да дадете своето ядене за този ден на някой беден човек. Друг път ще постите два дена и ще повикате двама души да ядат вместо вас. Това е малък опит за съзнателно ограничаване желанията на плътта. Обаче, от една страна, да постиш, от друга – да спестяваш, това е престъпление, а не спестяване. Някой казва: „Да спестя някоя друга пара за черни дни, да се осигуря, да се спася от бедствия и нещастия.“ Спасението, осигуряването на човека не се заключава в пестенето. Когато човек иждивява, харчи нещо, той нека свободно харчи, но разумно; и когато пести, пак разумно трябва да

пести. Сега хората живеят в крайности: или много харчат, а малко пестят, или малко харчат и много пестят. Някой казва: „Богат е моят баща, аз мога да ям и да пия, колкото искам.“ Значи, щом баща ти е богат, ти трябва да преяждаш и да пиянствуваши. Не, богатството на бащата не е дадено, за да го използва синът, дето трябва и дето не трябва. Бащата е богат, за да използва синът това богатство само там, дето трябва.

И тъй кажете ми един метод за приложение на Любовта. Досега аз съм ви говорил за Любовта, а тази вечер искам вие да ми говорите, да ми дадете един метод за приложение на Любовта. Приложете я само за седмица и наблюдавайте дали под нейно влияние ще можете да преобразите хората около вас, да ги направите добри. Сега аз ще бъда вашия ученик, ще ви слушам, а вие ще бъдете учители, ще проповядвате за Любовта. Дали ще цитирате нещо от някой виден професор или учен, това е ваша работа, но едно аз зная: вие сами не вярвате в Любовта и методите за приложение, които препоръчвате. Вярата ви в това, което проповядвате, мяза на вярата на онзи много ревностен проповедник от Русия, който със своите проповеди успял да обърне много баптисти към Христа. Един ден, както проповядвал на слушателите си за отварянето очите на слепия от Христа, изведнъж почувствувал присъствието на Духа Божий в себе си, Който му казал: „В този момент вълн седи един сляп. Излез и му кажи в мое име да прогледа!“ Проповедникът, вдъхновен от това посещение, веднага слиза от амвона и смело се запътва към вратата, да отиде при слепия и да му каже: „В името на

Господа Исуса Христа, казвам: Прогледай!“ Обаче изведнъж той изгубва смелостта си, спира се пред вратата и си казва: „Ами ако кажа, и той не прогледа? Тогава ще отложам опита за друг път.“ Слепият човек и досега още не е прогледал. Този проповедник не може да приложи Христовото учение на опит. След този несполучлив опит той отиде в Русия и навярно е останал там, при болшевиките, но дали е приложил опита си със слепия, не се знае.

Казвам: Приложете опита, макар и да не успеете. Ако слепият не прогледа, кажете: „Братко, не успях сам, но ще повикам някой от моите братя на помощ.“ Като дойде и той, двамата ще кажат: „В името на Господа Исуса Христа прогледай!“ Не успеят ли двама души, ще извикат трети, пети, десети, докато отворят очите на слепия. Който служи на Бога, той не трябва да се страхува. Изобщо страхът е спънка в живота на всеки човек.

Един американец, милионер, бил сляп и, за да се освободи от своето нещастие, той обещава един милион долара на този лекар, който се наемал да го излекува. Имало един лекар, който лекувал слепи, но ги подлагал на големи страдания: правил им особени инжекции, операции и т. н. Един беден работник, също така сляп, като чул, че американецът трябва да се подложи на такива страдания, отишъл при него и му предложил следното: „Ако искаш, нека лекар направи опита върху мене и ако излезе сполучлив, тогава да го приложи и върху тебе. Няма защо ти да се подлагаш на такива страдания.“ Милионерът веднага се съгласил на това предложение и бедният работник бил подложен на лекарския опит; правили му инжекции, опе-

рации, но нищо не помогнало. Една силно верующа жена, която научила за постъпката на работника, помолила се усърдно на Бога и работникът прогледнал. Обаче в същия ден богатият американец умрял. Защо умрял този богаташ? – Защото той искаше да придобие зрението си на гърба на бедния човек – без страдания.

И тъй ние не трябва да бъдем страхливи. Когато искаме да придобием известни блага, трябва да имаме доблест да понесем всички страдания. Когато искаме да намерим Божественото знание, ще напуснем домовете си, гори и планини ще преминем, само да Го придобием. Непреодолима жажда трябва да изпитва човек, когато търси Божественото знание. Никаква спънка в живота му не трябва да го обезсърчи, никаква мъчнотия не трябва да го спре в пътя му. Как можете да се наречете окултни ученици, ако не постъпвате по този начин?

Питам: Какво можете да направите, когато един ден свършите школата? Ще кажете: „Ние да получим диплом, че сме завършили окултните науки, после лесна работа какво ще правим.“ Окултен ученик е онзи, който може да докаже на някой виден професор, че съществуват душа и дух в човека. Как ще му докаже? Той няма да спори с професора, но ще отиде при него и ще го запита: „Господине, какво е вашето мнение по въпроса за душата и за духа? Съществуват ли душа и дух или не съществуват?“ Професорът ще отговори: „От последните научни изследвания за произхода и развитието на клетката се вижда, че душа и дух не съществуват.“ – „Добре, седнете на стола, аз ще направя един опит, от който вие сами ще се убедите

съществуват ли душа и дух.“ Той изважда душата от тялото му и го пита: „Сега има ли душа или няма? Според твоите последни научни изследвания обясни кой е вторият човек, който седи на стола, и кой си ти, който го наблюдаваш?“ След това пък изважда духа от душата и последната се простира на леглото. „Кажи сега кой е третият, който вижда едновременно и първия, и втория?“ След това намества духа в душата и душата в тялото и професорът дохожда в първото си положение, като казва: „Видях и дух, и душа, и вярвам вече, че те съществуват.“

Друг пример. Вие като окултни ученици отивате при един болен, който страда от тумор в дробовите и за когото всички лекари казват, че няма да оздравее, понеже съвременната медицина не е намерила лек за неговото лекуване. Един казва, че този болен така е роден, друг казва, че той ще живее само още един месец, трети казва, че повече време ще живее и т. н. Обаче отивате вие при този болен като окултен ученик, правите няколко паси, духате един-два пъти над него и той оздравява. Питам: Това магия ли е? Не, това е резултат на истинско практическо знание. Истински учен е онзи, който може да възвърне ума на един извезан човек. Ти духнеш три пъти над този човек и умът му се възвръща, той започва да разсъждава. Какво ще кажете на това? Туй е наука, която всички трябва да придобият.

Апостол Павел е казал: „Ще се похваля със своята немощ.“ Какво е разбирал той под думите „своята немощ?“ Това значи: Аз не се страхувам, но ще се подчиня, ще се подам на Бога да направи опит с мене. В този сми-

съл Писанието казва: „Силите на онези, които чакат Господа, ще се възобновят.“ Някой казва: „Велико нещо е окултната наука, тя не може да се приложи, не е за обикновени хора.“ Да се говори така, то е все едно да се казва, че слънцето е голямо нещо, не се отнася до всички хора, освен до велики, големи адепти. Не, както слънцето има значение и за най-малките същества, така и окултната наука има приложение и в най-малките прояви на живота. За пример някой човек е болен, не може да спи. Какво трябва да направи? Ако се лекува по медицински път, ще вземе някое наркотично средство и ще заспи, без да си е починал, както трябва. Ако иска да постъпи според методите на окултизма, ще си каже: „Ще си легна сега, ще заспя дълбоко и след шест часа здрав, хубав сън, ще се събудя.“ Съвременната медицина препоръчва срещу треска хинин, а окултизмът препоръчва да употребиш мисълта си срещу микробите на треската. Ще кажеш на микробите: „Заповядвам ви в продължение на 25 минути да излезете вън от моя организъм, защото съм зает, отивам на работа.“

Друг случай: имаш да дължиш някому 20 000 лева. Ако не си окултен ученик, ще тръгнеш при този, при онзи приятел да искаш пари назаем, да си изплатиш дълга. Тук те изпъдят, там те изпъдят, докато най-последно някъде ти услужат. Ако си окултен ученик, няма защо да се молиш на този, на онзи, но ще вземеш магическата тояжка и мотичката си и ще отидеш да намериш де има заровени пари. Ще разкопаеш, ще вземеш, колкото ти трябва, и останалите пак ще заровиш. Това значи наука!

Някой казва: „Аз не съм глупав да тръгна с една тояжка из гората, да търся къде има заровени пари.“ – Това е наука именно! Аз считам по-глупав човек онзи, който тръгне да търси пари от банкер на банкер или да залага това-онова, отколкото да отиде в гората и да изкопае заровените пари. Казват: „Какво ще помислят за нас, като ни видят да копаем в гората?“ Вие трябва да отидете сами, никой да не ви види. Можете ли да определяте с помощта на лескова или на медна пръчица де има заровени пари? Не само това, но ако вие сте истински окултни ученици, като изпаднете в нужда, всеки ще ви помогне. Като вървите по улицата, някой богат човек ще ви спре и ще каже: „Господине, от две години насам съм определил една сума от 40–50 000 лева за някой честен, добър човек. Както виждам, вие сте един от тия хора, затова давам тази сума на вас, да я употребите, както намерите за добре.“ Колко такива хора има днес, на които може да се даде тази сума още при първото виждане?

Казвам: Тия са едни от най-близките задачи, които ученикът трябва да разреши. Вън от тия задачи има и по-велики. Какво по-хубаво от това да имаме доверието на невидимия свят, да ни даде възможност да разполагаме със силите на природата? Задача на ученика е да спечели доверието на невидимия свят, да му поверят известни тайни, да му открият известни закони и формули, които щом произнесе, да му се притекат на помощ. Обаче при разрешението на тази задача от ученика се изисква чистота. Той трябва да бъде чист и целомъдрен. Докато човек не е чист и целомъдрен вътре в себе си, да не допуска в

съзнанието си никаква мисъл, която да го отклони от Бога, той не може да има велики постижения. Имате ли чистота и целомъдрие, и целия свят да ви обещава, да не се съблазнявате; вие трябва да знаете, че всичкото богатство за вас е присъствието на Бога в душата ви. Имате ли това богатство, всичко можете да постигнете. За да постигнете това богатство, от вас се изисква учение, опити, усиlena работа върху себе си. Много опити трябва да направите, докато постигнете това богатство; някои от опитите ще бъдат несполучливи, но това не трябва да ви обезсърчава. За пример мнението на обществото, както и на вашите близки върху окултизма често ви влияе и вие постепенно започвате да отпадате духом и да се обезсърчавате в работата си. Мнозина външни хора казват: „Окултистите са извезани.“ В първо време вие не се поддавате на техните думи, но полека-лека започвате да се вслушвате в думите им, да се съгласявате с тях, докато започнете да вярвате, че те имат право.

Сега ще ви запитам следното: Кой е най-важният и жизнен въпрос за вас? Всички ще отговорите, че най-важният въпрос за вас е изпълнението на волята Божия. Така отговарят всички религиозни хора. Представете си, че вие отивате в Лондон и търсите някой богат човек. Кое е най-важно за вас в този случай? За вас е важно да знаете името на този човек, улицата и номера на къщата, в която живее, както и посоката. Докато се доберете до тези данни, знаете ли колко време е нужно? Не е лесно да се намери някой човек в такъв голям град като Лондон.

Питам: Знаете ли защо окултната школа се намира сега в България? Знаете ли кой е председателят, кой е секретарят на школата, на коя улица и номер живеят те? Вие не знаете кой е председател и кой е секретар на школата, а искате да знаете кой са членовете ѝ. Често говорите за Всемирното Бяло Братство, но и тази идея не ви е ясна. Някой казват: „Дали наистина съществува някакво Бяло Братство или е нещо фиктивно?“ Един наш познат в Америка от няколко години насам иска да намери някой от членовете на Бялото Братство, но не може да ги намери. Защо не може да намери нито един от тях? – Защото те не се откриват. Ако срещнете един член от Белите Братя, той никога няма да каже, че принадлежи към Бялото Братство. Той нищо не говори за себе си, но дори минава за прост, за обикновен човек. С това изпитва вашата прозорливост, вашето знание. Той носи знака на Бялото Братство, но вие сте сляп, няма да го видите. Ако имате вътрешна подготовка да схващате и разбирате, вие ще прогледате и ще видите знака, които Белите Братя носят. По този знак ще ги познавате.

Ще кажете: „Защо не могат всички да прогледат?“ Питам: Защо Христос не излекува всички слепи, а само един? Какъв беше този, на когото Христос отвори очите? Той беше човек на вярата. Кои болни излекува Христос? Които имаха вяра. И днес лекуването става въз основа на същия закон. Безверникът нищо не постига. Който има вяра, всичко може да постигне. Ние не говорим за вярвания, но за вяра, която произтича от душата и се изявява като непреодолим копнеж у човека към търсене на Истината.

Като ви говоря по този начин, някои казват: „Ние не сме от напредналите.“ Не, когато се сравнявате едни с други, вие намирате, че сте по-напреднали от този, от онзи; когато се сравнявате по знание с високо напреднали същества, които са завършили своето развитие, намирате, че нищо не знаете. Това именно трябва да ви дава подтик, импулс да вървите напред. Влезете ли в клас, всеки трябва да седни на мястото си, да се концентрира и да почне да размишлява. По този начин вие едни други ще се поощрявате и ще създадете атмосфера на хармония, която ще ви благоприятствува в работата. Човек трябва да възстанови хармония в себе си отвътре, а не отвън. Трябва ли да дойде учителят отвън, за да застави учениците да мълчат? Влезе ли ученикът в клас, той трябва да повдигне мисълта си нагоре и да съзерцава. Той трябва да се абстрахира от всякакъв шум, нищо да не го смущава. Успее ли да се съсредоточи при тази обстановка, това говори за силата на неговия характер. Всички трябва да се упражняват в това направление. Ако човек не придобие способността да концентрира своята мисъл, да се издигне над обикновените условия, той ще се чувства изтощен, измъчен при условията, в които днес живее. Стане сутрин, главата го боли, цялото му тяло е уморено, мозъкът уморен. Коя е причината за това състояние? Когато човек не възприеме достатъчно прана от въздуха, той всякога се усеща слаб, измъчен, без живот и сили в себе си. Кой е виновен за това? Той сам. От него зависи да възприеме повече прана, понеже в природата я има изобилно. Всяка болест има свои причини. Виенето на свят например крие причините

си в стомаха; сърдечните припадъци, болките в слепите очи също така имат свои причини. Окултният ученик обаче трябва да си служи с окултна медицина, да борави с тайните сили на природата.

Казвам: Моето желание сега е всеки от вас да има доверие към законите на разумната природа и да знае, че щом постъпва съобразно тях, ще има добри резултати; има ли добри резултати, ще има и подем на духа. Който няма подем на духа, той не може да учи. Вдъхновение е нужно на всички. Някой седи с наведена глава и казва: „Отидоха младините ми! Работата ми не върви.“ Казвам: Този човек още не е започнал работа, а се оплаква, че младините му отишли. Дойдете ли в това състояние, знайте, че вие сте във фаза, отдето отново можете да започнете. Който се счита стар, немощен, нека се обърне към няколко свои братя или сестри, които се чувствуват бодри, вдъхновени и ги помоли да му направят няколко паси. Щом му направят няколко паси и духнат три пъти, няма да мине много време и ще видите, че този стар човек се е подмладил и започнал да работи. Човек лесно може да се преобрази, но знание се изисква за това.

Питам: Защо съвременният човек остарява лесно? Защото мисли, че много знае. Днес знае много, но утре се намери пред някаква мъчнотия и се обезсърчи. Ден след ден той се обезсърчава, докато най-последно се откаже, отпусне ръце и замине за онзи свят. Дойде след това свещеникът с кандилницата и започва да чете: „Упокой, Господи, душу рабу Твоему!“ Господ не може да го упокои. Той трябва да знае какви и колко познания има, да не се самозаблуж-

дава. Човек трябва да прави опити със себе си, да знае какво може и колко може. Станеш сутрин, виждаш лицето си набръчкано, остаряло, направи си няколко паси и се погледни после в огледалото да видиш какво си направил. Казвате: „Ще остареем, няма какво да се прави.“ Думата „старост“ подразбира мъдрост. Кажете ли, че остарявате, разбирате, че ставате мъдри. Говорите ли за младост, за младостта си, разбирате, че трябва да обичате, да любите. Любовта е присъща на децата. Старият, мъдрият човек знае много неща, разбира, а детето обича. То не се срамува от любовта. Детето ще отиде при дядо си, ще го прегърне и целуне. Любовта дава, а не взима. Затова децата са гъвкави, пъргави. Да обичаш някого, значи да влезеш в него, да му дадеш нещо и да се зарадваш, че си дал. Това подразбира млад човек.

И тъй младият е като топлината; старият – като светлината; младият топли, старият свети. Младият е извор, чешма, която постоянно дава; старият е свещ, която седи на едно място, пръска светлина надалеч и осветява пътя на минувачите. Старият човек трябва да свети като светия. Влиза ли вечер в някоя изба, той не трябва да си служи с лампа. Не може ли да ходи вечерно време без лампа, той не е светия. Светията изпуска светлина от себе си, понеже неговата мисъл е интензивна. От мозъка на светията излиза светлина, както от очите на лисицата и на вълка. Вечер очите на лисицата и на вълка светят като фенери. Когато някоя лисица влезе нощем в курника при кокошките, тя ги погледне, те се уплашват от светлината на очите ѝ и падат на земята. Тя се доближава към тях, избира си

по-тлъстичките и си заминава. Ако лисицата със светлината на своите очи може да уплаши кокошките, колко повече окултният ученик със своята светлина трябва да уплаши лошите духове.

В Деянията на Апостолите се разправя за един случай, дето десет ученици на Христа били повикани някъде да изпъдят един лош дух. Те му казвали: „В името на Господа Исуса Христа ти заповядваме да излезеш!“ Той не излизал. „В името на апостол Павла ти заповядваме да излезеш!“ Той пак не излизал, но им казал: „И Христа познавам, и Павла познавам, но вие, които ме пъдите, вас не познавам“. На това отгоре този дух набил десетте Христови ученици и пак не излязъл навън. Питам: Геройство ли е това да те набият, да те изгонят и ти да не можеш да преодолееш и най-малката мъчнотия? Да проповядваш е едно нещо, да бъдеш окултен ученик е друго нещо. Ученикът трябва да бъде сигурен в успеха на това, което предприема да направи. И най-малкото нещо, което върши, той трябва да го направи така, че никой да не може да му конкурира. Това малко дело ще му послужи като подкваса за неговото мляко. Няма ли тази подкваса в живота си, млякото му ще остане неподквасено. Това значи: не прилагате ли новите идеи в живота си, вие няма да имате подкрепата на невидимия свят. Новото, което иде в света, е в сила да трансформира енергиите на ума, сърцето и волята на човека по нов начин, като му създаде и нов ми-роглед за живота и за природата. Това носи новото учение.

Казвате: „Какво донесе Христовото учение?“ То донесе Любовта и Вечния Живот. Христос казва: „Това е Жи-

вот Вечен, да позная Тебе Единнаго Истиннаго Бога.“ Това е окултна формула, с която може да се работи. Какво крие в себе си думата Бог? Ако изтълкувате думата Бог – Ешуа на еврейски език, в нея ще намерите метод за развиване на вярата. Ако разгледате буквите в думата Богъ, буквата Б-б означава растене, развитие на Божественото в човека. Такъв човек може да се нарече добродетелен. Буквата о показва условията, при които доброто може да расте. Буквата г определя посоката, към която трябва да расте доброто. Крайната буква ъ е закон за равновесие. Значи Богъ е това, което расте и се развива в човека в дадена посока, в резултат на което ще се получи плод. Да вярваш в Бога, това подразбира да използваш разумно условията, да намериш смисъла и целта на живота и да знаеш, че никой не може да ти вземе това, което си придобил. Онова непреривно съзнание, което постоянно ни подбужда към деятелност, към работа, това е Бог. И като скърбим, и като се радваме, сме в Бога. И като вярваме, и като не вярваме, пак сме в Бога. При едно разбиране вие изпитвате скръб, при друго – радост; при едно разбиране вие изпитвате омраза, при друго – любов. Вие сами сте причина за контрастите в живот.

Това са дълбоки философски въпроси, които ще ви подтикнат към работа, към занимание. Много от учениците в школата са се индивидуализирали, всеки мисли само за себе си, за никого не се интересува, очаква само да дойде Царството Божие на земята. Така живеят и животните. Гледате говедата на полето, всяко от тях мисли за себе си. Обаче, нападне ли вълкът някое от тях, всички

тичат на помощ. Ако вълкът попадне в аурата на говедата, те ще го избодат; не попадне ли в тази черта, той ще избяга. По същия начин и вие трябва да си помагате. Дойде ли вълкът и хване одного от вас, останалите трябва да му се притекат на помощ. Помагате ли си взаимно, и Бог ще ви помага. Не си ли помагате, стоите ли настрана един от друг, вълкът ще дойде и ще вземе един от вас.

За следния път ще дам на всеки от вас като задача да излекува един болен. Същевременно ще ви дам и някои упътвания, да видим колко от вашите опити ще бъдат сполучливи. Въпросите за подмладяването и за магическата пръчица са трудни. Те не се отнасят до всички. Малцина могат да правят опити с тези въпроси. Обаче всички могат да правят опити за лекуване на хората и за възпитание на децата.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

26 лекция от Учителя,
държана на 26 май, 1926 г., София.

С ЧИЯ ВОЛЯ?

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

Размишление

Четоха се „Свободните теми.“

Ако ви запитат сега по чия воля дойдохте на земята, какво ще отговорите? Ако сте дошли по своя воля, можете ли да бъдете без воля? Какво ви липсва сега? (– Това, че нашата воля не е в съгласие с Божията). Отде знаете, че вашата воля не е в съгласие с Божията? От какво страда човек – от безволие или от много воля? (– От своеволие). Значи човек проявява воля повече, отколкото трябва. Питам: Тъй както е изразен животът, отде се раждат противоречията на земята? Представете си, че ще държите докторат и ще трябва да развиете именно тази теза за противоречията в живота. Какво ще правите? Вие ще четете ред автори, които са писали по въпроса, ще търсите тук-там упътвания, но в края на краищата трябва да дадете своето заключение. Щом е така, трябва да ви се дадат упътвания по този въпрос, да работите върху тази тема.

Казано е в Писанието: „Когато дойде Духът на Истината, Той ще ни научи на всичко.“ На това основание много религиозни хора, както и някои от окултните ученици казват: „Духът на Истината ще ни научи на всичко.“ Права е тази идея, но тя трябва да се разбере в нейния дълбок смисъл. Когато наблюдавате направата на пианото, вие виждате как неговият майстор е турил всичко на мястото:

клавишите, струните, педалите, целия му механизъм и т. н., но липсва нещо на това пиано. Какво му липсва? – Пианистът. Дойде ли великият пианист и започне да свири, пианото вече говори под неговите ръце. Добре ли е направено пианото, хубаво ли свири пианистът, и ние вече имаме възможност да разбираме правилно. Ако великият майстор-пианист е Духът, Той ще започне да пипа клавишите ни и ние ще чуем гласа си, ще разберем какво представляваме. Докато Духът не свири на нашите клавиши, ние сме в положението на безгласна риба, която не знае какво представлява, нито знае своята цена. Започне ли Духът да свири върху нашия инструмент, ние познаваме какво сме, определяме своята цена. Ако от вашия инструмент излизат дисхармонични мисли, считате ли, че Духът свири на него? Ако децата ви удрят по клавишите, мислите ли, че Духът ви говори? Това са разни духове, ваши близки, които в старо време минавали за богове. Днес по стар обичай те удрят по вашите клавиши, но нищо не излиза. Тази е идеята, че Духът ще ни научи. Той ще ни научи на Истината, но само когато намери нашите инструменти разработени и в пълна изправност. Още отначало Божият Дух е вложил в нас ред сили и способности, които ние трябва да разработваме. През целия си живот човек трябва да слуша, да разбира и да учи. Понякога и той сам сяда на пианото си да свири.

Това са отвлечени въпроси, от които някои малко се интересуват. Те може би се интересуват повече от това какво ще бъде утре времето, отколкото от въпроса за съз-

даването на света. Вие може да се интересувате повече от това, че някой си направил къща, отколкото от окултни въпроси. Често окултните ученици имат в себе си някаква философска идея, която не е намясто, но я държат здраво в себе си. За такава идея казват, че тя е утвърдена в човека. Когато кажат за някой човек, че е утвърден, разбират, че неговите мисли и убеждения са утвърдени, не могат да се поместят.

Едно дете отива с баща си в една от американските църкви да слушат проповедта на пастора. Детето казва: „Тате, колко хубаво говори проповедникът и колко вдъхновено пеят слушателите!“ – „Нека пеят и свирят, време им е. И аз едно време пях и свирех, но вече престанах да пея, защото се установих, т. е. утвърдих се в идеите си. Повече няма какво да говоря и да пея.“ Детето си казало: „Значи, баща ми седи по-високо от самия проповедник, както и от слушателите му.“ Обаче един ден бащата се качва със сина си на един кабриолет, да отидат някъде на разходка. По едно време конят спира, не иска повече да върви. Детето казва на баща си: „Татко, конят има особени възгледи и той се е утвърдил.“ Със спирането си отвреме-навреме конят иска да каже: „Едно време и аз ходех, носех товари, но повече не искам да се товаря.“

Казвам: Това са хипнотични състояния. Когато погледнеш днес, всички са хипнотизирани. Срещнеш някой религиозен човек, той казва: „Това нещо е доказано, в него само трябва да се вярва.“ Срещнеш някой учен и той казва: „Това е доказано, на него само може да се вярва.“ Отде-

ляш доказаните работи настрана, но гледаш, че работата и с тях не върви. Какво показва това? Че и на доказаните работи липсва нещо. Също така и на установените хора липсва нещо. Някой казва: „Човек трябва да има свободна воля.“ Понятието свободна воля подразбира съвсем друго нещо от това, което съвременните хора схващат. Свободната воля на човека трябва да се регулира. Той не трябва да изразходва всичката си енергия и да мисли, че това е израз на свободна воля. Рече ли човек да изразходва всичката си енергия изведнъж, раждат се противоречия в живота. Във физическия свят е невъзможно в дадено време и пространство човек да прояви изведнъж всичката си енергия. Това трябва да става последователно: в младините си той ще изразходва един род енергия, в средна възраст – друг род, а в зряла възраст – трети вид енергия. Всяко време изисква специфични прояви.

Същият закон се забелязва и при растенето и развитието на плодните дървета. За пример, ако някоя ябълка роди много плодове, дръжките на едни от тях стават дебели, а на други тънки. Защо става така? Разумната природа регулира енергиите на това дърво. Ябълката, като вижда, че е родила толкова много плодове, които не ще може да отгледа изведнъж без ущърб на своя живот, тя задържа част от енергията за себе си, а друга част изпраща само към известен брой плодове, които се развиват правилно. Тия от тях, към които не изпраща енергия, започват постепенно да отслабват, престават да се развиват и окапват. Следователно колкото по-малко плодове ражда едно дър-

во, толкова плодовете са по-устойчиви, по-сочни, по-едри; колкото повече са плодовете, толкова те са по-дребни, покисели и т. н. Оттук вадим следното заключение: хората лесно се изтощават от много и неразумни желания. Изразходва ли се енергията на човека, организмът се изтощава и животът му се обезсмисля. Казвам: Имайте малко желания, но добре ги отхранвайте!

Съвременните хора често разискват върху Любовта, но те я разглеждат в общи черти. Любовта има специфични проявления. За пример някой може да опита Любовта в милосърдието, друг – във вярата, трети – в надеждата, четвърти – в справедливостта, пети – в разумността и т. н. Някой казва: „Аз съм разбрал всички тия неща.“ Питам: Какво е разбрал този човек, когато не проявява нито милосърдие, нито вяра, нито надежда, нито справедливост, нито разумност? Това не подразбира, че той няма тези качества, но или не ги проявява, или ги проявява както малкото дете, което иска да мине за художник и рисува различни драскулки. Много от идеите на хората представляват такива драскулки, т. е. нещо незавършено.

Казвам: Според законите на живата природа всички неща трябва да бъдат завършени. Не са ли завършени, тя ни държи отговорни, както електрическата компания ни държи отговорни, когато не си плащаме изразходваното електричество. Не плащаме ли, тя праща при нас своите хора, които ни казват: „Платете осветлението!“ – „Ама тази светлина Господ я праща чрез слънцето.“ – „То е друг въпрос. Докато я впрегнахме в работа, ние употре-

бихме труд, време, средства, за които искаме да ни се заплати. Щом казвате, че светлината иде от слънцето, тогава закачете жиците си направо за слънцето. Обаче, иде ли чрез нас, вие трябва да ни платите.“ В това отношение природата е много изправна и взискателна. Щом изхарчите известно количество енергия, тя всякога праща свои инспектори при вас, които ви казват: „Моля, платете си осветлението!“

Сега, като изнасям това положение, мнозина казват: „Нищо, и така може да мине.“ Не, не може да се мине така, човек да не изплаща дълговете си. Защо? – Защото кармата ще дойде. Кармата не е нищо друго освен неизплатени дългове. Когато се казва, че някой човек има тежка карма, това подразбира, че той никога не е изпълнявал задълженията си било като учител, като свещеник, като майка или баща, като брат или сестра, като разбойник и т. н. Ще кажете: Може ли да се говори тук и за разбойника? Казвам: Има честни и безчестни разбойници. Честен разбойник е този, който братски дели плячката си със своите другари. Безчестен разбойник е онзи, който освен чуждите хора, обира и другарите си, с които заедно краде.

Някой ще кажат: „Ние минахме тези работи.“ – Радвам се, че сте ги минали, но въпросът тук не е личен. Личните въпроси вие сами трябва да си разрешите. Пазете се от личните въпроси. Някой казва, че личното му достойнство се уронило. В какво седи това достойнство? За пример вие дължите някому десет хиляди лева, но не ги изплащате навреме. Вашият кредитор ви нарича безчестен човек, но

вие се възмушавате и казвате: „Как смееете да уронвате моето достойнство?“ Казвам: С неизплащане на вашия дълг вие сами уронвате своето достойнство. Не искате ли да уронвате достойнството си, не взимайте пари назаем, ако не можете да ги изплатите навреме; не обещавайте неща, които не можете да изпълните. Вие казвате, че някой уронил вашето достойнство, понеже не ви повярвал в нещо и не възприел вашите възгледи. Питам: Защо този човек трябва непременно да ви повярва? — Ама такава била волята Божия. — Сигурни ли сте, че наистина това е волята Божия? В такъв случай кой човек може да се нарече честен? — Честен е този, който изпълнява навреме своите задължения. Щом е така, започнете от малките задължения. Често някому се представя случай да изпълни едно голямо задължение и за да го изпълни, той веднага пренебрегва малкото задължение. Има случаи пък, когато хората пренебрегват големите си задължения за сметка на някои по-малки. За пример някой чиновник получава нареждане от своя началник да отиде в неделя сутринта на работа, да свърши някаква преписка. Такава била заповедта на министъра. Обаче този човек е религиозен, иска да отиде на църква и при това положение изпада в борба как да разреши въпроса. Ако отиде на църква, ще получи мъмрене от началника си, а може да бъде уволнен от служба и децата му да останат гладни. Мисли си той: „Ако не отида на църква, невидимият свят е снизходителен, няма да ми направи забележка.“ Така разсъждава този чиновник в себе си и пренебрегва по-голямото си и първо задълже-

ние към Бога и към своята душа и отива в канцеларията. Казвам: Ако този чиновник искаше да не гладуват децата му, той не трябваше да се жени. Щом се е оженил веднъж, той трябва да отиде на работа, а един ден, когато се освободи от това задължение, ще може свободно да ходи на църква. Докато е на служба, той е под закон. Щом се освободи от службата си, законът вече няма сила върху него.

Като ви говоря така, понеже всички сте на еднаква възраст, ще кажете: „Не е морално да се говорят такива неща пред младите.“ Кой въпроси вие считате за морални? Морално ли е това, когато майката съветва дъщеря си да не разговаря с млади господа, да не се смее много с тях и т. н.? Въпреки съветите на майката, дъщерята се крие от нея и се среща със своя възлюблен, пише му писма и получава от него. Дъщерята трябва да каже на майка си: „Мамо, може да не е морално това, което аз правя, но обичта изисква да се срещна, да се поразходя, да се посмея със своя възлюблен, пък да му напиша и писмо.“ За да не се изложи пред майка си, дъщерята прибегва до лъжа. В какво се заключава неморалната постъпка на дъщерята? Неморалното е в лъжата, а не в това, че момата писала писмо на своя възлюблен. Ако чувството на момата към момъка е Божествено, защо трябва тя да се срамува? Ако някой дава пари назаем от любов, с разположение, трябва ли да се сърди и гневи, когато неговият длъжник не може веднага да му ги върне? Щом той дава с любов, нека почака длъжникът да му ги върне пак с любов. Който дава с любов, трябва да му се отговаря с любов. Видите ли, че

някой човек дава пари с полици, с разписки и със заплашвания, че той дава своите длъжности под съд, ако в даден срок парите му не се върнат, знайте, че този човек не дава с любов. Той трябва да каже: „Давам ти тия пари без разписка, без срок и когато искаш или когато имаш възможност, ще ми ги върнеш. Върнеш ли ги, ще имаш още по-голям кредит.“ Това значи любовни отношения.

Сега като ученици пазете се от лошите образи. Те развалят човека. За пример такива са: мигането с едното или с другото око, стрелянето с едната или с двете ръце и т. н. Когато стреляш някого с двете си ръце, едната от които поставяш на носа, това показва, че ти нямаш доверие в него. Ти считаш този човек двуличен, с две лица: едното гледа на изток, а другото на запад. Щом погледът му е към изток и към запад, той може да се обръща още към север и към юг. Казвате: „Не е прилично човек да стреля с ръцете си.“ Не, този човек ти казва Истината. Каже ли ти някой човек Истината по този начин, като отговор на тази Истина трябва да прибереш ръцете си наблизо, с дланите една срещу друга, да се обърнеш към Господа и да кажеш: „Господи, отсега нататък няма да греша, ще бъда с едно лице и ще се стремя да запазя целостта на лицето и на сърцето си.“ Някои хора имат обичай да турят ръцете си в джобовете. Това показва, че материалната страна е силно застъпена у тях. Всички тия и ред още движения, които човек прави, са символи, които трябва да се изучават. Който ги разбира, той ще се ползува от тях. Ако някой добър човек поставя ръцете си на носа и стреля

някого, той сам се изопачава. Също така се изопачава и този, когото стреля. Ето защо съзнанието и на двамата трябва да бъде будно. Този, който е привикнал на това движение, той трябва да се въздържа да не го прави. И когото стреля с ръце, също трябва да е буден, веднага да се противопостави с друго движение: да сближава ръцете си с дланите една към друга. Човек трябва да се въздържа да осмива другите хора, защото сам той може да изпадне в същото положение. Как? Това става много лесно. Достатъчно е да се намали светлината на съзнанието у човека и той се намира вече пред възможността да греша. Всички погрешки стават все в тъмнина. Често хората не забелязват как светлината на съзнанието им се намалява и те правят грешки.

Вие като ученици трябва да изучавате своя организъм, да знаете как ви се отразяват различните храни. Не знаете ли това, някои същества, които искат да ви спънат, ще ви накарат да ядете несъответна храна за вашия организъм, която стомахът ви няма да смели добре, вследствие на което около нервната система ще се натрупат утайки от полуорганическа материя. Тези утайки ще намалят умствената енергия, необходима за правилното мислене, а неправилното мислене намалява светлината на съзнанието. Мнозина не забелязват този процес в себе си. Обаче забележи ли някой тази промяна в съзнанието си, той веднага трябва да възстанови нарушението в своята инсталация. Като метод за пречистване на нервната система служи постът. Някои не обичат да постят. Казвам: Който иска да

пречисти своята нервна система, той трябва да пости поне четири пъти в месеца. Да знаеш как да постиш, колко време да постиш и кога да постиш, това е цяла наука. Пречистиш ли нервната си система, ти придобиваш в съзнанието си повече светлинна енергия. Не е грях, че се натрупали утайки върху нервната система, но работата на човека трябва да се свежда към пречистването ѝ, както златарят промива златоносния пясък, за да отдели от него златото. Златото представлява чистата, фина материя, която хората трябва да добият в своя организъм.

Като говоря за пречистване на съзнанието, мнозина казват: „По всичко се вижда, че ние няма да станем хора.“ Какво подразбират тия думи? Те означават: тъй както ние вървим, от нас нищо няма да стане. Това е право. Докато човек се занимава само с буквата х (хикс), той нищо не може да постигне. Някой казва: „Аз искам да стана съвършен човек, да стана като Христа.“ Който иска да стане като Христа, той трябва да разбира закона на безсмъртието, да е придобил Вечния Живот. Питам: Защо понякога виждате две дъги на небето? Ще кажете, че втората е отражение на първата. Коя е причината за това отражение? Всяка дъга има форма на полукръг, но съедините ли двата полукръга, ще получите целия кръг. Крайният резултат на всяко движение е кръгът. Първо човек се проявява на земята в половин дъга, която после се явява във втора дъга. Христо или Христос е човекът, който разделя живота на две дъги: „)(“. Той не може да се прояви изведнъж в целия кръг. За да се прояви в цял кръг в своята целокупност,

изисква се вечност. Някой казва: „Аз познавам Христа.“ – Какво знаеш за Него? „Почувствувал съм Любовта Христова.“ Питам: Христовата Любов влязла ли е в твоето сърце? Христовата светлина влязла ли е в твоя ум? Можеш ли вечерно време да ходиш без лампа? Истински християнин е този, който може вечер да излиза без лампа и да не се спъва никъде. Има ли той нужда от лампа или от електрическо осветление, Христос в него не е дошъл до своята пълнота. Много адепти, които живеят по високите планински върхове, минават без лампи. От техните мозъци излиза светлина, която осветява пътя им. Щом напрегнат мисълта си, от мозъка им веднага излиза светлина; престанат ли да мислят интензивно, и лампата изгасва.

Казвам: Започнете да правите малки, микроскопически опити в това направление. За пример вземете два предмета в ръцете си и ги насочете един срещу друг. Концентрирайте мисълта си в точката, дето тези предмети леко се допират и след време ще видите, че от това място се явява малка искрица. Ако не успеете от първия път, направете опита още два, три, десет, до 99 пъти и на стотния път непременно ще имате резултат. Колкото по-бързо произведете искрата, толкова мисълта ви е по-силно концентрирана. После направете следния опит: насочете двата си показалеца един срещу друг, без да се допират и концентрирайте мисълта си към тях. След известно време ще видите, че от това място излиза светлинка. Направете този опит вечер, за да се забележи светлинката. Като видите тази светлинка, не трябва да се плашите, нито пък да се

хвалите, че сте видели светлина от пръстите си. Този малък успех е малко цветенце, което едва е напъпило. Пазете го внимателно да цъфне, да завърже, да узрее, да даде своя плод и при този завършен процес вече вие можете да извикате някои от своите приятели и да им покажете опита.

Някой казва: „Не зная какво да правя. Имам много знания, главата ми е препълнена от знания, от теории, от факти.“ Казвам: Посейте вашето знание в земята да израсте от него нещо реално, което да внесе в живота ви нова струя, нов потик, нова светлина. Обаче, като правите опитите, за нищо друго не трябва да мислите. Всичко ще забравите, само за опита ще мислите. За вас е важно да видите светлина от пръстите си, нищо повече не трябва да ви интересува. Като ви наблюдавам, забелязвам от главите на някои да излизат малки светли точки. Някой казва: „Главата ми се върти, свят ми се вие, а пред очите ми се мяркат светли линии.“ Тези линии, неправилно разхвърляни, говорят за болезнено състояние на нервната система. То се явява като резултат на две противоположни мисли, които се сблъскват у човека. Светлината, която се явява като резултат на прави мисли, тя е мека, приятна, бяла на цвят. Тази светлина предизвиква разширение на съзнанието. Някои от опитите, които правите, стават във физическия свят, а някои се извършват в по-горни светове. Вие трябва да правите само такива опити, за които сте готови. За пример има адепти, които съзнателно могат да излизат и влизат в тялото си. Рече ли някой неопитен да се подложи на такъв опит, той ще се намери в чудо: ще излезе от

тялото си и няма да може да се върне. Изпадне ли неподготвен човек в пространството, извън своето тяло, той ще види около себе си безброй нишки като паяжина и от страх ще се отклони от посоката на своето движение. В желанието си да избегне от тези нишки той ще започне да се оплита в тях все повече и повече. За да се освободи от това положение, непременно трябва да му дойде помощ отвън, да го разплетат. Не получи ли от никого помощ, той се разстройва. Това нервно разстройство хората наричат лудост, полудяване.

Питам: Какво трябва да се прави при такива случаи? За да има човек всякога помощта на Бога, Писанието изнася стиха, дето Бог се обръща към човека с думите: „Сине мой, дай ми сърцето си!“ Сърцето представлява духовното тяло в човека. Казва се в Стария Завет, че това тяло на човека още не е оформено. Ето защо сърцето трябва да се повери в ръцете на Бога, понеже от Него зависи правилното оформяване и развитие на човека, главно на неговото духовно тяло. Добре ли е развито духовното тяло на човека, той ще успява във всичките си опити, ще може правилно и съзнателно да излиза от тялото си и да се връща назад в него. Рече ли човек да повери сърцето си другиму, а не на Бога, той ще излиза от тялото си и няма да може да се връща в него. Това състояние се нарича вампиризм, от което много хора умират. Например някоя жена се омъжи за такъв човек, но наскоро след това тя умира. Той ще се ожени за втора и тя умира. Другаде пък жени уморяват мъжете си. Причината за това се дължи на връзката на

тези мъже или жени със същества от ниска еволюция, от примките на които те не могат да се освободят. Затова, когато човек се жени, той трябва да знае за кого се жени, да познава добре своя избраник или избраница. Вашият избраник трябва постоянно да ви обновява. Ожените ли се за някой човек и той ви умори, това показва, че вие сте изпаднали в някаква голяма компания, която знае само да смучи. Влезе ли такъв човек в дома ви, той ще умори или детето ви, или жена ви, или друг някой член от семейството. Влезе ли такъв човек в някоя школа, той внася интриги, раздори, критики между учениците. И тогава учениците започват да се запитват: „Кое учение наистина е право?“ И те вече не знаят кое е правото учение.

Казвам: Всяко учение трябва да се приложи, за да се знае дали е право или не. В правото учение има правилно хармонично съчетание на величини както в математиката. То е толкова ясно, че и децата могат да го разберат. Може ли да се нарече човек от правото учение онзи, който взима хапката от устата ти? Ако е от правото учение, той би трябвало да каже на брата си, когото вижда да яде: „Братко, радвам се, че ядеш. Продължавай работата си!“ Или ако този човек има само една череша, нека я даде на брата си, а той само да гледа отдалеч и да му се радва. Честен и благороден човек е този, който се радва на чуждото благо като на свое. Истинският морал се заключава в жертвата. Не жертваш ли от любов, никакъв морал нямаш в себе си. За съзнателния човек не е извинение това, че прибързал да се наяде, защото бил гладен. Ако едно малко

дете може да ти даде половината от своето хлебче като на човек, свършил четири факултета, това дете има морал в себе си. Речеш ли ти, като по-голям и по-силен човек от него, да му удариш плесница и да му вземеш хлебчето, това показва, че ти нямаш морал.

Често хората изопачават Истината и по този начин съзнателно искат да се самозалъгват. Не, не изопачавайте Истината, ако искате да имате прави възгледи за нещата. Когато говорим за Истината, ние разбираме придобитите резултати от усилията на разумни същества. Тези разумни същества днес са завършили своето развитие. За пример цветята са деца, произведения на ангелите. Всяко цвете е резултат на усилената дейност на някой ангел. Като завърши своята работа, той посажда това цвете в градината на някой човек, с което го изнася на изложение. Ние, хората, разглеждаме тези цветя, чудим се на красотата им. Затова казвам: Не късайте цветята! Наблюдавайте ги само да видите как ангелите работят върху тях. Един ден, когато цветята окапят, те оставят своите сгради за хората, за да могат следната година пак да цъфнат и да продължат своето изложение. Тъй щото Истината представлява изложение на плодовете на разумните същества. Всеки цвят, всеки плод, всяка постъпка е резултат от известна работа на разумни същества.

Казвате: „Какво нещо е Истината?“ Представете си, че двама души вързват едного и му казват: „Който смее да те развърже, и той, и ти ще бъдете убити.“ Ти седиш в това положение отчаян, измъчен, но в това време минава

покрай тебе един човек, който веднага изважда ножчето си и разрязва въжето, с което си вързан. Ти веднага ставаш, зарадваш се и благодариш, но се страхуваш, че ако двамата разбойници те видят, ще те убият. Обаче онзи, който те е освободил, казва: „Не се плаши, аз отговарям за своята постъпка.“ В този случай човекът, който те освобождава, е човек на Истината. Истината всякога носи свобода. Човекът на Истината винаги отговаря направо на въпроса. Вън от човека Истината има и субективно проявление. Остане ли човек благодарен и признателен за доброто, което са направили по отношение на него, това показва, че Истината е дала плод. Някой човек, преди да му направят добро, преди да го освободят, е бил жесток към хората. Щом Истината дойде и го освободи от ограничението, в което е бил поставен, той се смекчава, започва да става внимателен към всички хора, помага им, взима участие в техните скърби и радости и казва: „Господи, благодаря Ти, че ми даде възможност да разбера Истината.“ Това показва, че Истината е проработила в неговото сърце. Близките му ще кажат: „Добре, че разбойниците не те убиха.“ Човекът на Истината обаче ще му каже: „Наистина, ти беше лош човек, заслужаваше да бъдеш вързан, но понеже имаше желание да разбереш Истината, аз дойдох да те освободя.“

Сега между съвременните учени има добри астролози, които могат да направят точен хороскоп на всяка държава, на всяко общество или на всяка отделна личност, като ѝ предскажат всичко, което предстои да ѝ се случи. Същев-

ременно те със своята силна мисъл могат да помогнат да се предотвратят нещастията, които има да станат. Не искат ли да помогнат, те ще кажат: „Така е било писано! Нека всеки носи товара си!“ Така може да се предскаже бъдещето на България, на Франция, на Англия, на Германия – на всички държави изобщо. И когато астрологът каже някому, че той сам трябва да носи товара си, това подразбира, че на човека първо идейно трябва да му се даде помощ, а после материално. Когато помагате на човека, дайте му само необходимото за живота. Ако той е гладен, нахранете го добре, дайте му хубав обяд, но излезе ли навън, нито пет пари не му давайте. Защо? Дадеш ли му пари, той ще започне да вярва в тях. Ще му кажеш: „Приятелю, както дойде при мен гладен и без пари и аз те нахраних, така ще вярваш, че утре друг ще те нахрани, макар да нямаш пари.“ Когато хората са помагали на бедните с пари, а не с храна, те всякога са изопачавали Божествения закон. Дойде ли при тебе някой беден, дай му един хубав обяд, нека се стопли малко и като тръгне на път, дай му хляб за един ден само. Дадеш ли му храна за два и повече дена, с това ти го поставяш в положение да губи своята вяра в Господа. Осигуряването разваля хората.

Това са общи положения за окултния ученик, но не и за хората от света. Ако ученикът не разбира законите, той ще живее като хората от света: ще пълни хамбарите си, ще пълни джобовете си, но няма да бъде щастлив, няма да познае Бога; той ще се лиши от условията да усили своята вяра в Господа. Постъпвате ли според законите на

окултната наука, вие ще опитате учението, ще се доберете до практически резултати. Дойдете ли до опити или до някакви упражнения, вие трябва да ги извършвате доброволно, без насилие. Аз не искам да насилвам никого. В такъв случай, когато ви давам някакво упражнение, аз трябва да ви кажа: Който от вас е абсолютно свободен, само той нека се заеме за упражнението. Коя жена и кой мъж са свободни? Само момъкът и момата са свободни. Омъжената жена и жененият мъж не са свободни, те не могат втори път да се женят. Същият закон се отнася и вътрешно до човека. Даде ли някакво обещание да направи нещо, той вече не е свободен. Има обещания, които са дадени за една минута, други за един час, трети за един ден, четвърти за един месец, пети – за една година. После има обещания, които са дадени за пет, десет, сто и повече години. Докато не изтече това време, човек не може да бъде свободен. Някой се кълне на своята любима в любов и казва: „Ще те обичам до живот, до гроба.“

Туй подразбира, че след това човек е вече свободен, няма никакво задължение към хората. След смъртта си той е свободен от своето обещание. Някой казва: „Искам да ми обещаеш нещо.“ – За колко време: за една минута, за един час, за една седмица, за един месец или за една година? Аз обещавам да ти помогна в работата, но за тази цел ти давам само пет минути от времето си. Изтекат ли тия пет минути, аз съм свободен. Да ми вземеш обаче една година време, такова обещание не мога да ти дам. Досега аз съм искал обещания от някои хора най-много за

една година; от други съм искал обещания за един месец, но съм дошъл вече до положението да искам обещания от хората само за една минута. Също така и аз давам обещания само за една минута. Дойде ли някой да ми иска нещо, аз изваждам часовника си, поглеждам колко е часът и казвам: За една минута мога да ви обеща нещо, но за повече от минута не мога – дигам обещанието си и съм свободен. Има обещания, които траят само една минута; има частни, специални обещания, които траят само един час и най-после има обещания, които са извънредни, те могат да траят един ден – от изгряването на слънцето до залязването. Стане ли най-малкото раздвояване в съзнанието на човека, обещанието, дадено от него, няма вече смисъл. В Стария Завет се казва, че Бог е дал 36 000 обещания на еврейския народ, но те и досега още не са изпълнени, понеже съзнанието на евреите не е било всякога будно. Бог прекъсвал изпълнението на тия обещания, докато дойдат благоприятни времена за тях да използват тия блага, които са им обещани. И Христос даде много обещания на евреите, но и те не можаха да се изпълнят. И до днес евреите нямат свободата, която им е обещана. В това отношение те започват пак отначало, както след излизането си от Египет. Не заслужи ли човек дадените обещания, той много пъти като евреите ще излиза и ще се връща в Египет, много пъти ще дохожда Мойсей да го освобождава, след което пак ще го заробват ту вавилонци, ту асирийци, ту перси и пак няма да има нужната свобода.

пръстите на двете ръце. Ако не можете да произведете електричество, вие не можете да получите никаква светлина. Колелото на електрическата машина трябва да се върти, за да се произведе електричество. В това отношение въртенето на ръцете на човека във вид на кръг представя колелото на неговата електрическа машина. Тъй щото, ако се концентрирате, вие ще произведете електричество, което ще излиза от очите ви във вид на светлина. Ако направите опита само един път и видите тази светлина, ще мислите, че сте се излъгали, но направите ли опита няколко пъти, ще се уверите, че тук няма никаква илюзия, а се намирате пред една реалност.

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.

27 лекция от учителя,
държана на 2 юни, 1926 г., София.

УСИЛВАНЕ НА ВЯРАТА

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.

Размишление

Сега ще ви дам следното музикално упражнение: Мисли, право мисли; свещени мисли за живота ти крепи! Ще съзерцавате пет минути, през което време мислено ще пете горното упражнение.

Сега ще ви задам следния въпрос: Какво ще предпочетете, ако се намирате на брега на морето и ви предложат да си изберете подарък – една дървена лодка за двама души или един тон злато? Когато ви гонят, т.е. преследват и трябва да се спасите, като преплавате морето, тогава вие ще предпочетете лодката. Ако никой не ви гони и сте сиромаш, тогава ще предпочетете златото. Той щото често в живота ценните неща се обезценяват, а малоценните се повдигат. Когато ви гонят неприятели, лодката е по-ценна от златото. Вие трябва да преведете символите, които се крият в лодката и в златото.

Днес най-трудната наука е превеждане на символите на обикновен език. Почти всички хора до известна степен са запознати със символиката в сънния си живот. Повечето сънища са символически. Вие сънувате едно, а се подразбира друго нещо. Малко сънища са с буквално значение. Вие сте запознати със символистиката, но не знаете да тълкувате тези символи. За пример какво означава конят на сън? Конят означава природния ум на човека. Ако

конят е червен, черен или бял, различните цветове означават различни качества на ума. За предпочитане е да сънувате жив кон пред умрял. Умрял кон означава слаб ум, т.е. човек, който има слаб ум или почти няма ум, както казват на обикновен език. Когато някой сънува, че язди кон, това показва, че в умствения свят на човека ще стане някаква промяна, а не във физическия. Във физическия свят през това време пък ще станат други промени. За пример, ако в ума на човека стане някаква промяна във възходяща степен, а в душата му – някакво разширение, тогава и на физическия свят ще стане малка промяна – лицето на човека се изменя. Реши ли човек да заживее Божествен живот, тогава и в обкръжаващата среда ще настане малка промяна. Най-малкото, ако този човек е господар, той ще бъде изправен към слугите си и ще плаща повече, отколкото трябва. Реши ли той да не живее Божествен живот, всички негови близки, всички негови слуги ще почувствуват това положение. Слугите му ще бъдат онеправдани, защото господарят няма да им плаща дори и това, което им се пада.

И тъй, когато говорим за вярата, ние разбираме онази реална сила на ума, чрез която нещата се постигат. Ако вие схващате понятието вяра субективно, тя е безпредметна. Изобщо вяра, която не включва Любовта в себе си, тя е безпредметна. Любов, която не влиза в живота, тя е безпредметна. Живот, който не се изразява в добродетели, и той е безпредметен. Аз много пъти съм ви говорил за усиляване на вярата, но сега ще ви дам едно обяснение при какви условия се усилява вярата. Представете си, че сте попаднали в дълбок кладенец. Гледате нагоре, докато се

намери някой да ви помогне да излезете оттам, но никой не дохожда. Опитвате се да излезете, не можете. Седите така отчаян и обезсърчен, когато по едно време виждате да се спуща в кладенеца едно дебело въже. Вие хващате въжето, опвате го добре и започвате да се изкачвате по него. Какво се заражда в душата ви при този случай? – Вяра. Следователно, когато дойде доброто в света, ние трябва да го опнем, да се хванем здраво за него, за да се образува връзка с Бога. Доброто не се прави във време и пространство, то е извън времето и пространството. Следователно в съзнанието на човека трябва да има не-преривен стремеж към правене на добро. Този стремеж ни свързва с Бога, а щом ни свърже с Бога, въжето се спуща отгоре, за да ни извади от дълбокия кладенец, в който сме паднали. По този начин именно и нашата вяра се усилява. Който иска да люби, той вече е започнал от опашката на живота. Свържете ли се с Бога, и животът се проявява; прояви ли се животът, и доброто ще се прояви; щом се прояви доброто, и вярата ще се прояви.

И тъй, щом се прояви животът, проявява се и Любовта. Значи първо трябва да се роди животът, т.е. човек да се облече. И от тук под думата роден човек разбираме този, който се е облякъл в материята. Щом е роден, т.е. облечен в материя, той ще прояви и любовта. Човек на вярата може да се нарече този, който прави добро. Който не прави добро, той няма вяра. Извън доброто вярата е празна дума, но с доброто заедно вярата е сила и реалност. Извън живота Любовта е празна дума, но в живота тя е Божествена сила, която спасява.

Сега ще ви приведа част от един разказ. В древността един ученик от тогавашните школи потърсил своя Учител, да му помогне по някакъв начин, защото се чувствувал много нещастен в живота си. Той намерил Учителя си, явил се при него и му казал: „Учителю, моля ти се, дай ми някаква свещена идея, но да бъде свързана с предмет, чрез който да правя добри работи. Много съм нещастен в живота си: дето и да отида, всички ме гонят; каквото стане, все върху мене налита, не зная как да се освободя. Бял ден не съм видял в живота си. Дай ми нещо, на което да разчитам.“ Учителят му дал една малка пръчица и му казал: „Ето, вземи тази пръчица, но помни добре, че тя има два края. Ако хванеш добрия край, ще те сполетят всички добрини; хванеш ли обратния край, ще те сполетят най-големите нещастия.“ Учителят посочил кой край да държи, като му казал да се пази много, да не хване противоположния, защото голямо зло го чака. Същевременно той му казал и две думи, които никога не трябва да забравя. Какви са били тия думи няма да кажа. Ученикът казал на Учителя си: „Ти ми дай пръчицата, аз мога да я управлявам.“ Ученикът обаче не употребил пръчицата намясто, вследствие на което дошли до главата му големи изпитания. Питам: На какво е символ тази пръчица, която в дадения случай трябвало да се държи само за добрия край? Всяко благо, което се дава на човека, представлява такава пръчица с два края. Ако имате знание, и то представлява такава пръчица с два края; ако имате добродетели, и те представляват такава пръчица с два края. В такъв случай човек трябва да знае кой край на пръчицата да хване. Ако не хване края, с

който може да прави добро, той ще се натъкне на големи изпитания и страдания. За да не попадне на противоположния край на доброто, човек трябва да бъде благодарен за всяко благо, което му се дава, колкото и малко да е то. Скръбта и радостта също така представляват двата края на пръчицата. Когато сте скръбни, вие сте хванали опашката на благото, което ви е дадено. Хванете главата на това благо, за да дойде радостта. Това е, което Христос е изразил в стиха: „Сега скръб имате, но скръбта ви ще се превърне в радост.“ Христос каза на учениците си: „Аз ще отида при Отца си, но пак ще се върна и тогава скръбта ви ще се превърне в радост.“ Учениците Христови си казаха: „Щом Христос замине и нашата радост ще се свърши.“ Същото казват и децата след смъртта на майката. Когато майката умре, те мислят, че и с тях всичко свършва. Обаче, ако те повярват, че майка им пак ще се върне, скръбта им ще се превърне в радост. Нещата могат да изчезват, но могат и да се явяват. Затова казвам: Не се самозалъгвайте от привидни реалности. Има една реалност в света и тя принадлежи изключително на душата.

Сега помнете следната максима, която и друг път съм ви привеждал: хората обикновено започват добре и свършват зле; ангелите започват зле и свършват добре; а Бог винаги започва добре и свършва добре. Ето защо между човешкия и между ангелския живот трябва да се образува връзка. Ангелите започват зле, а хората свършват зле; ангелите свършват добре, а хората свършват зле. Като се съединят тези положения, ще се образува едно цяло, което показва, че става обединение с Бога. Щом знаете това,

питама: Как искате да живеете вие — като ангел или като човек? Когато дойде злото, вие искате да живеете като човеци, а накрая, като дойде доброто, искате да живеете като ангели. И затова ще чуете много хора да казват: „Сега ще потеглим малко, но дано на старини бъдем добре.“ Не, вие трябва да живеете по Божествено: и в началото да започнете добре, и на края да свършите добре. Дойдат ли страдания в живота ви, това е човешката страна. Обаче в страданията, т.е. през човешкото преминава и Божественото. Когато вие се радвате, ангелите скърбят, страдат. Как страдат ангелите? Когато човек яде, пие, весели се и ликува в живота си, тогава ангелът, който го ръководи, страда и пъшка заради него. Обаче дойдат ли болести, сиромашия и страдания за този човек, най-после той се обръща към Бога да му помогне; тогава пък неговият ангел се радва, че тази душа се спасява. Така седи Истината. Казвам: Дойдат ли радости в живота ви, повикайте и ангелите си заедно с вас да ядат и пият. Не дойдат ли те на вашето угощение, откажете се и вие от него. За предпочитане е да се откажете от вашите удоволствия и да страдате заедно с ангелите си, отколкото да останете сами в своите удоволствия, а ангелите ви да страдат за вас. Яде ли ангелът с вас, яжте и вие; не яде ли с вас, откажете се и вие от това ядене и останете заедно с него. Дойдат ли радостите в живота ви, бъдете заедно с ангелите си. Пожертвуйте вашите временни радости за вечните блага.

И тъй, от едната страна, имате плюс — радостите в живота; от другата страна, имате минус — скърбите в живота. Плюс и минус взаимно се уравновесяват. Човешкият

живот в началото има плюс, ангелският в началото има минус; човешкият живот в края има минус, ангелският — плюс. Какво дават два плюса и два минуса? При умножението два плюса дават плюс и два минуса дават пак плюс. При събиране и при изваждане два плюса дават плюс, а два минуса дават минус.

Представете си, че тази вечер се иска от всички да подпишете един чек с някаква сума, без да мислите много; интересно ще бъде да се опита всеки каква сума най-много може да даде, без да е мислил предварително за това. Ученикът трябва постоянно да маневрира в себе си, да се изпитва на какво е готов. В Писанието е казано: „Не съдете, да не бъдете съдени!“ Това значи: който работи съзнателно върху себе си, той не трябва да съди нито хората, нито себе си за погрешките, но да знае, че зад всяка случайна погрешка се крие известно благо. Щом знаете това, не съдете, но се ползвайте от чуждите погрешки. В това отношение съществува следният закон: използвайте погрешките на хората, без да ги съдите, ако не искате да изпаднете в тяхното положение. Животът е колело: едни се качват, други слизат. Искате ли да не попаднете под закона на кармата, взимайте поука от погрешките на хората. Само свършеният човек може да съди, а несвършеният, като вижда погрешките на своите близки, той трябва да се помоли на Бога да не изпадне в тяхното положение. Казвам: Ако знаете дълбоките причини за погрешките на хората, вие не бихте ги съдили.

Някой запитват: „Как трябва да се живее?“ Казвам: Вие трябва да живеете според разумните закони на света,

в който сте дошли. Понеже днес се намирате във физическия свят, вие ще живеете според разумните закони на този свят. – „Ама ние искаме да да бъдем силни.“ – Щом искате да бъдете силни, трябва да се упражнявате, да придобиете тази сила. Как ще се упражнявате? Представете си, че някой от вас заболяе от известна болест. Той трябва да съзнае в себе си, че тази болест му е дадена като задача за разрешение, която на всяка цена трябва правилно да се разреши. Разреши ли задачата си, той ще премахне от себе си и болестта. Премахни ли болестта и силата му вече е по-голяма. Какво правите вие, като ви дойде някаква болест? Уплашите се и бързате час по-скоро да отидете при лекар. Ученикът не трябва да се страхува от нищо. Той трябва да прави маневри, да се излага съзнателно на някои малки страдания, да привикне да понася, а същевременно да прави и научни изследвания. За пример аз често ходя около кошери и оставям да ме ужили някоя пчела. Ще кажете: „Защо се оставяте да ви жият пчелите и после да ви се подува оживеното място?“ Интересувам се от културата на пчелите. По ужилването, по забиването на жилото им, по-плитко или по-дълбоко, аз съдя за тяхната култура. По жилото на пчелата се съди и за жилото на човека. Аз имам ред математически изчисления как са жили пчелите преди хиляди години и правя изчисления как жият днес. Освен това по надутото място съдя каква е била по сила киселината, която едно време са изпусчали, и каква е киселината, която днес отделят. Това се познава по количеството на възпалените клетки. Ако не ме интересуваше този въпрос научно, аз лесно щях да се предпазя

от пчелите да не ме жият. Какво правите вие, когато ви ужили някоя пчела? Веднага взимате мерки за премахване на отока. Вие не се интересувате научно от този въпрос.

Казвам: Всичко, което се случва в живота ни, става с единствената цел да се калим, да привикнем към изненадите на живота. Ако се отнасяте съзнателно към страданията, вие ще намерите голяма философия в тях. Който не е минал по пътя на страданията, той не е развил в себе си никаква философия, никаква дълбочина. Ето защо съвременният човек не трябва да търси живот без страдания. При тези условия такъв живот е невъзможен. За в бъдеще, когато човек навлезе в Божествения живот, той ще бъде свободен от страдания, обаче докато е в тази епоха, той не може да се освободи от тях. За тази цел човек трябва да мине през ред страдания, да разбере вътрешния смисъл, който е скрит в тях.

Сега аз напълно разбирам вашите изпитания, страдания и нещастия; разбирам и трудните условия, при които живеете. Без страдания е невъзможно, както е невъзможно да ви накара някой да се качите на Мусала и в това време да пеете непрекъснато, без да се заморявате и запъхтявате. Искате ли да пеете, трябва да се спрете, да не се качвате нагоре. Иначе да се качвате нагоре и да пеете, това са две несъвместими неща. Затова, дойде ли ви някаква мъчнотия, спрете на известна спирка за малко време и започнете да пеете. Продължете ли нагоре в мъчнотията, спрете пението. Когато слизате надолу, пак можете да пеете. При слизането е по-лесно да се пее, отколкото при качване. За вас е важно едно нещо: и при скърби,

и при страдания да бъдете внимателни кой край на пръчицата да хванете.

И тъй, когато се намирате пред голяма опасност, лодката е за предпочитане пред торбата със злато. Защо? — Защото животът е по-голямо благо от златото. Спасите ли живота си, като преплавате морето с лодка, нататък работата е лесна: злато можете да намерите навсякъде. Обаче, преследват ли ви в морето, вие ще гледате час по-скоро да излезете на брега с лодката. Излезете ли веднъж на брега, тогава лодката не ви трябва, златото е нужно. Той щото, докато сте в морето и бягате от неприятеля си, който ви преследва, лодката е за предпочитане; излезете ли на сушата, злато ви трябва.

Питам: Кой е най-важният въпрос през тази, пета школна година? Не искам да отговаряте философски, но кажете ми един важен, практически въпрос, който да ви занимава тази година. (— Да правим добро). Да правите добро на хората аз разбирам така да уредите тяхното минало, че да изплатите всичките им дългове. Дълговете на хората представляват тяхното минало. Щом се уреди миналото им, настоящето влиза в своето естествено положение. И тогава трябва да се покаже на хората истинският път към бъдещето. В такъв случай всеки човек първо трябва да намери вън от себе си някакъв благодетел или пък вътре в себе си да чувствава сила и вяра, че може да ликвидира със своето минало. Щом той ликвидира с миналото, ще може разумно да използва условията на настоящето, за да може да си съгради добро бъдеще. Иначе, ако

човек постоянно мисли само за това какво ще яде и пие и как ще прекара старините си, той по нищо няма да се отличава от животните. И животните мислят за същото. Още от ранна сутрин животното започва да се грижи, да мисли отде и по какъв начин да си набави храна.

Съвременните хора си служат с разни възпитателни методи за отглеждане и възпитание на младото поколение. Най-естественото положение, които човек може да заеме при сегашното си развитие, е служенето на Бога. Тъй щото, ако искаш да помогнеш на някой човек, свържи го с Бога. Щом е свързан с Бога, той ще бъде нахранен. Не е ли свързан с Бога, той няма да бъде нахранен. Отделите ли човека от Бога, нищо не може да стане от него. Каква е разликата между грижите, които полагаме за един вол да го отхраним и угоим, и тези, които господарят полага за своя слуга? И в единия, и в другия случай се постига едно и също нещо: и волът, и слугата хранят с цел да ги използват. Ако господарят може освен да храни слугата си, още и да го просвещава, неговите грижи имат смисъл. Някой казва: „Да имаме повечко парички да уредим живота си.“ Какво ще правите с тези парички? Ще си хапнете, ще си пийнете добре и ще се поугоите като говедата. В това обаче няма никаква философия. Такъв човек светия не може да стане. Той е пълничък, червеничък, само за удоволствия мисли. Червенината на неговите страни показва, че Божественото не преобладава в него. Той за всичко друго мисли, но не и за Бога, и казва: „Аз съм благодетелен човек, грижа се за сиромасите, за благото на другите.“ Не, това е грижа пак за себе си. Като урежда

работите на другите, той едновременно урежда и своите. Казвам: Докато човек не се свърже с Бога, той не може да уреди нито своите работи, нито тия на другите хора. Свърже ли се човек с Бога, той ще знае вече не само временно, но и постоянно да урежда своите работи. Знае ли да урежда своите работи, той ще може да урежда работите и на своите ближни. Някой се заема да урежда работите и на ближните си, както и своите, защото се мисли много умен. Обаче не се минава много време, вижда, че всичките му усилия са отишли напразно.

Това нещо се забелязва и в знанието, което съвременните хора придобиват. Виждате някой млад момък, способен, паметлив, многообещаващ. Обаче, дойде ли на възраст 45–50 години, паметта му постепенно започва да отслабва, знанието му се губи и като стане 60–70 годишен старец, той загубва всичко и минава пред хората за изветрял. Правилно ли е това? Според новото учение колкото по-стар е човек, толкова повече знания и мъдрост трябва да притежава. Старият трябва да бъде по-силен, по-мъдър и с по-големи знания от младия. Сега обаче не е така. Защо? – Защото на съвременните хора липсва връзка с Бога.

И тъй първото нещо, към което човек трябва да се стреми, е да възстанови своята вътрешна връзка с Бога. Той е имал някога тази връзка, но впоследствие тя е отслабнала. Някой ще каже: „Толкова усилия правя в живота си, толкова работя и пак нямам връзка?“ Всички имате връзка, но слаба: най-малката мъчнотия, най-малкото страдание и изпитание в живота ви е в състояние да прекъсне тази връзка. Какво се иска от вас, за да усилите тази

връзка? – Будност в съзнанието. Трудно е да се обясни какво значи будност на съзнанието, както и различието, което трябва да правите в степенята, до която съзнанието на човека е достигнало. Често става пропускване на съзнанието, което се отразява вредно върху човека. Представете си, че съзнанието на някой човек по степен се равнява на един тънък конец, с който може да се дигне тежест от един килограм. Това положение е добро дотогава, докато този човек има изпитания, препятствия и страдания, които се равняват на тежест един килограм. Обаче този човек расте, развива се, вследствие на което и неговите страдания, изпитания и мъчнотии се увеличават. Какво трябва да стане с неговото съзнание, за да издържи на силата и на тежестта на тези страдания? Той постепенно трябва да удвоява и утроява силата или степенята на своето съзнание, за да издържи по-голяма тежест, равна на два, на три и повече килограма. Не удвои ли степенята на своето съзнание, непременно в него ще стане някакво прекъсване. Това именно подразбира усиляване на съзнанието. Значи съзнанието на човека постоянно трябва да се усилюва. Или, казано на духовен език, светлината на съзнанието у човека постоянно трябва да се усилюва. Каквото и да върши човек, навсякъде той трябва да вижда Божията интелигентност, сила, любов, мъдрост, знание. Мисълта за Божественото в човека трябва да тече у него непрекъснато като електрически ток. Всички трябва да държите в ума си мисълта за връзка с Бога, за да можете постепенно да усилявате и светлината на вашето съзнание на два, на три, на четири, на пет и на повече килограми.

Питам: Знаете ли колко струва един килограм материя от светлината на съзнанието? За пример материята, от която светът е създаден, струва повече от цялата земя. Значи първобитната материя, от която е направена вселената, струва почти колкото цялата слънчева система без слънцето. Тази материя е много скъпа, понеже интензивността на движението на частиците ѝ е много голяма. Оттук можете да си представите каква светлина трябва да има съзнанието, за да издържа на интензивността на тази материя. За да придобие човек тази светлина на съзнанието, той трябва да мине през страдания. Страданията, които хората преживяват, представляват ред алхимически процеси, а човешкият дух е алхимикът, който прави опити в лабораторията на човешките мозъци. Някой казва: „Не зная какво става в мозъка ми, но просто ще се пръсна.“ Нищо няма да се пръсне, но ти трябва да мълчиш, да наблюдаваш как твоят професор, твоят учител, твоят дух прави опити в мозъка ти. Ученикът трябва само да слуша, да наблюдава и да учи. Рече ли да предизвика с нещо учителя си, ще понесе последствията на несполучливите опити. – „Ама не мога да търпя. Ако учителят ми постъпва с мене така, аз няма да служа на Господа, ще се откажа.“ Когато ученикът се сърди на Господа, Бог го изпъжда навън. Няма по-глупаво и по-страшно положение за ученика от това Учителят му да го изпъди навън. Когато човек не иска да служи на Господа, това показва, че той има две глави. Щом има две глави, ще го изпратят в ада. Те го смятат за чудовище. Те казват: „Този човек с едната си глава служи на Бога, а с другата – на себе си.“ Тогава ангелите казват: „Ние ще

задържим главата, с която служи на Бога, а другата ще изпратим в ада.“ Човек не трябва да се раздвоява в себе си, да се колебае да служи на Бога или не. Преди всичко хората още не служат на Бога. Бог им е давал досега и знание, и сила, и богатство, и живот, но какво са направили те срещу всичко това? Те казват: „За в бъдеще, при подобри условия на живота, ще направим нещо.“

Казвам: За да минете в новата раса, за която сте предназначени, за да се избегнат дрехите ви, които тук-там имат петна, вие трябва да направите усилия още сега, при условията, при които днес се намирате. В Откровението се говори за 24 старци, облечени в бели дрехи. Отде дойдоха тези старци? Те преминаха през големите страдания в живота, чрез което се избелиха. Те минаха през земята, а съвременните хора още не са преминали земята, затова и дрехите им не са бели. Когато и вие преминете през Божествения огън и отидете на небето, там ще се видите с бели дрехи и ще се познаете. Апостол Павел казва: „Сега не знаем какво сме. Когато се яви Христос, тогава ще се познаем, ще бъдем подобни на Него.“ Кога ще дойде това време. Ще кажете: „В следното прераждане.“ Питам: Вие знаете ли действително кога и как ще се преродите? Направихте ли всичко, което трябваше в това прераждане? Ако вие сега не направите връзка с Бога, знаете ли какво ще бъде другото ви прераждане? В бъдещото ви прераждане ще имате съвсем нови задачи. При това то може да бъде или във възходяща, или в низходяща степен. Сегашното ви прераждане определя бъдещето. Сегашният ви живот ще послужи като основа на бъдещия да реализирате

стремежа на душата си, да се родите от вода и Дух. Всеки трябва да се роди от вода и Дух, ако иска да бъде сънаследник и Син на Бога. Докато не дойде това състояние, човек не трябва да си прави никакви илюзии. Някой казва: „Аз съм Син на Бога.“ Че и циганчето може да каже, че е син на царя, но да казва, че е син на царя, е едно нещо, а в действителност да е син на царя, да тече царска кръв в него е друго нещо. Тъй щото да казвате, че сте Синове Божии е едно нещо и в действителност да сте такива, това са две абсолютно различни неща. Тече ли Божият живот у вас, вие ще имате мисли, чувства и действия, подобни на Божиите, ще бъдете образ и подобие Божие.

Казвам: Когато някой мисли, че е Син Божий, той трябва да отговаря на това име. Когато някой казва за себе си, че е добър ученик, той трябва правилно да отговаря на всички зададени въпроси и да решава добре задачите си. Досега нито един от учениците на школата не е издържал изпитите си, както трябва. Дойде ли някое изпитание, всеки казва: „Все на мене ли трябва да се струпат тези изпитания? Все аз ли трябва да нося този товар? Все аз ли съм длъжен да страдам?“ Всеки човек е длъжен да живее по Божествен начин. Не живее ли такъв живот, той ще страда. Тъй щото и аз съм длъжен и вие сте длъжни да живеете според законите на Бога. — „Ама слабости имаме.“ — Нищо от това, ще правите усилия да живеете чист и добър живот. А при това, ако си вълк, хората ще одерат кожата ти и ще си служат с нея; ако си лисица, хората ще одерат кожата и на вратовете си ще я носят; ако си вол, хората ще одерат кожата ти и цървули ще правят от нея; ако си свиня, хората

ще одерат кожата ти и пастърма ще направят от нея; ако си охлюв, в тенджерата ще те варят; ако си лук, ще те режат, ще те кълцат и ще те ядат.

Казвам: Каквото положение да заема човек, той преди всичко трябва да служи на Бога. Като хора, вие казвате: „Нека уредим живота си, тогава ще служим на Бога.“ Няма какво да уреждате живота си. Сегашният ви живот е уреден. Сега трябва да служите на Бога — нищо повече. — Ама еди-кой си ученик не учи. — Това е безпредметно за вас; вие трябва да учите! Преди всичко вие още не знаете дали този ученик учи или не. Вие не сте влезли в неговото сърце, в неговото съзнание, да го разберете. Аз говоря само за външните прояви на съзнанието, а що се отнася до вътрешните прояви, до стремежите на човешката душа, затова се изисква дълбоко, истинско познание. В душата се крие алхимическият закон за подмладяване; там е силата за лекуване. Когато човек реши в себе си да живее чист и свят живот, най-първо той ще се постави на ред изпитания и изкушения, да се провери неговата сила и готовност да издържи на всички изпитания в живота. Тук ще се познае как ще постъпи, дали ще критикува или ще приеме нещата с чисто сърце като такива, които са допуснати от Бога. Ученикът няма право да критикува учителя си. И учителят няма право да критикува ученика си, но има право да констатира, че това, което ученикът върши, не е право, не носи добро и благо за самия него. Учителят може да каже на ученика си, че пътят, по който той върви, не е добър и ще му донесе лоши резултати. Учителят може да каже на ученика си: „Слушай, там, дето си ял и пил, трябва

да заплатиш!“ – „Нямам средства.“ – „Тогава да не си ял.“ – „Ала ще страдам.“ – „По-добре да страдаш ти, отколкото друг. Остави на брега златото, което носиш на гърба си, и свободен влез в лодката, а онзи, който остава на сушата, нека той вземе златото.“

Сега, дето и да се намирате, вие трябва разумно да служите на Бога. Бог трябва да живее във всички хора като вътрешна светлина, като вътрешно благо. Само по този начин човек ще може да преодолее всички свои мъчнотии. Вън от това ще има падане и ставане без никакви блага. Връзката с Бога има значение и за земята, и за небето. Тази връзка се отнася едновременно и към материалния живот на човека, и към духовния, и към Божественния му живот. Тя представлява вливане, прииждане на Божествената светлина и в трите свята. Щом човек пресътвори Божия Закон, това прииждане на енергия от Божественния свят спира. Вратите за ангелския и за Божественния свят се затварят и човек остава само с едно голо съзнание, в положението на животно. Дойде ли в това съзнание, той вече нищо не вярва. Затова именно човек трябва да се пази да не се затворят за него вратите, отдето изтича Божествената светлина.

И тъй вярата се усилва чрез правене на добро. Като ученици аз искам от вас да бъдете примерни във всяко отношение. Не мислете за себе си повече, нито по-малко от това, което сте. Ученикът всеки момент трябва да знае какво именно той представлява. Щом човек съзнае една своя слабост, той може вече да се коригира и с това да придаде малко светлина на съзнанието си. Това ще го направи по-

добър, отколкото е бил по-рано. Когато човек направи някаква погрешка или постъпи неправилно, той веднага изпитва мъка в душата си. Тази мъка не е нищо друго, освен жилото на пчелата, което тя забива. Тъй щото жилото на пчелата, за което често се говори, е вътрешна мярка, с която човек точно може да определи дали е постъпил правилно или не. И затова той трябва да бъде искрен по отношение на себе си. Щом усети в сърцето си някаква мъка, той трябва внимателно да извади жилото на тази мъка и да провери колко дълбоко е забито. След това той трябва да намаже ужиленото място с нещо, за да премахне подутината и най-после трябва да вземе поука от това ужилване. Докато пчелите хапят хората, това показва, че те още не мислят добро. Престанат ли да ги хапят, те са се подобрили и стават приятели с тях. Когато пчелата жили човека, с това тя иска да му каже: „Ти трябва да ми донесеш мед.“ Искате ли да не ви жият пчелите, намажете се с мед, сладки да станете. Тогава и хората няма да ви хапят. Какъв начин знаете, за да не ви хапят хората?

Казвам: Това са символи, които вие трябва да приведете и да внесете в живота си. Ако вие не използвате благата, които Бог ви е дал, пчелата ще забие жилото си във вашето съзнание. Често хората изгубват своята вяра, надежда, любов, обезсърчават се, съмняват се, паметта им отслабва, престават да мислят и да разсъждават правилно и т. н. Всички тия отрицателни качества и прояви създават в тях големи пертурбации в съзнанието им и то за нищо и никакво. Ето защо човек трябва да търси методи да се освободи от тия отрицателни състояния.

Сега важно за вас, като ученици на окултна школа, като братя и сестри, е да се надпреварвате в правене на добро и услуги един към друг. Онези пък, на които правят добро и услуги, те трябва да ценят това, което се прави за тях. И който дава, и който взима, трябва да бъде доволен. Това е култура, това е истинско смирение. Когато слушате някой да ви разправя нещо, вие трябва да заемете положението на дете, което възприема, и след това да благодарите, че сте научили нещо. Само по този начин и стари, и млади ще се разбират взаимно. Ако детето не слуша, както трябва, и ако старият не знае да преподава правилно своето знание, тия души не са се разбрали.

Казвате: „Ние трябва да правим добро!“ Питам: Как трябва да правите доброто? Представете си, че някой идва при вас и ви предлага една хубава круша, но по груб начин. Вие взимате крушата, обаче изпитвате едно неприятно чувство. Колкото и да сте издигнат, вие веднага чувствувате, че в даването на крушата не е вложено добро чувство. Ако този човек ви даде крушата с нежна, приятна усмивка и вие ще изпитате приятност към него.

Друг случай. Иде един човек при мене, носи ми едно писмо и ми казва: „С това писмо искам да те изпитам.“ — Тогава и аз ще те изпитам. Още сега да си вървиш! — „Как е възможно духовен човек да ме пъди?“ — Ами как е възможно човек да изкушава и да изпитва Господа? Ако Господ ти е казал да ме изпиташ, на мене пък ми каза да те изпъдя. — „Защо трябва да ме пъдиш?“ — Понеже не си разбрал волята Божия. Щом имаш нужда от мене, ти трябваше да ми предадеш писмото и да кажеш: „Братко, имам нужда от

твоята помощ. Бъди тъй добър да ми помогнеш! Оставям ти това писмо и след като го прочетеш, постъпи според както ти диктува твоята добра воля.“ Смирение се иска от всички. Каквото знаете, не го изнасяйте навън. Нека хората не знаят какво мислите и какво предприемате. Като видят хората делата ви, от тях нека съдят. Покажете силата, знанието си, дето трябва. Дойде някой болен при вас, турете ръцете си на главата му и го излекувайте; дойде някой страдащ, кажете му няколко думи, помолете се за него и му помогнете; дойде някой сляп при вас, отворете очите му; дойде някой невежа при вас, отворете пред него една книга и започнете да го учите да чете и да разбира; дойде някой млад поет при вас, не му казвайте, че трябва да пише по този или по онзи начин, но напишете пред него нещо, прочетете му го и той ще разбере кой е правилният начин за писане. Само така ще можете да покажете на хората правия път. Работите ли така, и Духът ще дойде у вас.

И тъй живеете ли по Божиите закони, ще имате нови поети, нови начини за правене добро и т. н. Да прави човек добро не се изисква много нещо. Направите ли едно добро, обърнете се към невидимия свят, към Бога и запитайте: „Бог доволен ли е от моята постъпка? Небето доволно ли е от моята постъпка? Ангелите доволни ли са от моята постъпка?“ Ако никой не е доволен от вас, започнете отново да работите. Като се коригирате по този начин, най-после ще дойде ден, когато Бог ще се развесели, ще бъде доволен, че има готови хора в света да вършат Неговата воля. И между вас трябва да има готови хора, които да вършат волята Божия.

Сега, ако ви кажа, че сте много добри, това е един метод за възпитание; ако ви кажа, че сте лоши и от вас нищо няма да стане, това е друг метод за възпитание, друга крайност. Има едно естествено положение, в което всеки човек трябва да застане: да служи на Бога! Бог трябва да се весели у вас. Това можете да постигнете, като не внасяте никакви противоречия в Божественото съзнание. Потигнете ли това, вие ще придобиете и сила, и знание, и богатство – всичко, каквото желаете. И тъй вие трябва да възпитавате вашите мисли, вашите желания и вашите постъпки, понеже те са живи.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

28 лекция от Учителя,
държана на 9 юни, 1926 г., София.

ОГЛАШЕН, ВЯРВАЩ И УЧЕНИК

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

Размишление

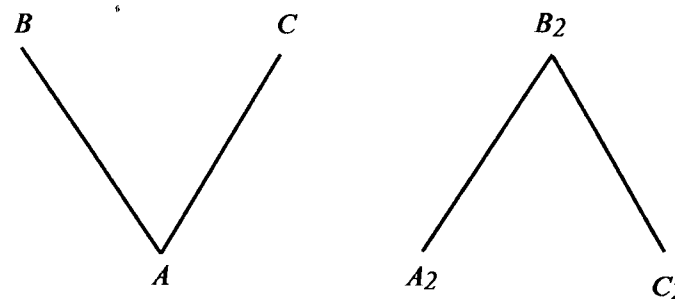
Какви са отличителните качества на оглашения? Какво е вашето мнение по този въпрос? Как приемат ученика в прогимназията, в гимназията или в университета? Ученикът непременно трябва да държи някакъв изпит, за да влезе в прогимназията, в гимназията или в университета. Има известни предмети, върху които той непременно трябва да положи изпит. На същото основание какво трябва да знае оглашеният, за да влезе в окултната школа? Мнозина от вас са минали през тази фаза и те трябва да знаят какво се изисква от оглашения. Вие се стеснявате да кажете. Често хората се стесняват от неща, които ни най-малко не трябва да ги смущават, а са свободни там, дето трябва да се стесняват.

После вие трябва да знаете кои са отличителните качества на вярващия, както и тия на ученика. Ако не знаете техните качества, още на първата врата ще ви спрат, няма да ви пуснат да влезете в школата. Не е достатъчно човек да мисли за себе си, че много знае, но той трябва да се е изпитал. Ако оглашеният иска да стане вярващ, той трябва да бъде най-малко десет пъти пъден и пак със смирение да седи пред вратата, да чака момента, когато ще го приемат в школата. Някой от вас, като го изпъдят един път, вече не се връща. Някой минава за ученик, а не може да

понесе нито една обида. И в старо, и в ново време, когато искат да изпитат оглашения дали е готов да мине във фазата на вярващ, пъдят го най-малко десет пъти от школата и той пак чака пред вратата да дойде часът на неговото приемане. Ако постъпилите за ученици в школата са готови да понесат всичко, в школата ще има хармония и порядък. Трябва да знаете, че истинското знание се поверява само на достойните. Достоеен е онзи, който може разумно да използва своите сили. Оглашеният трябва да знае какво може да направи във всеки даден случай. Вярващият трябва добре да познава своите добри и лоши страни; изобщо той трябва напълно да познава своето естество. Ученикът пък трябва да се ползува както от погрешките, така и от добрите качества на оглашения и на вярващия и да работи усилено за развиване на своите добродетели. Тази е задачата на ученика. Ученикът никога не трябва да мисли, че Господ ще посади наготово всички добродетели в него. Бог е вложил всичко добро в душата на човека, на когото предстои да полива, да разработва и грижливо да отглежда посадените от Бога семена. Представете си, че във вашата градина има посадени две круши: едната – стипчива, дребна, а другата – сладка, с едри, хубави плодове. При коя от двете круши вие бихте спрели? Разбира се, че при хубавата круша. И затова казвам: Ученикът трябва да работи върху себе си, да придобива знания и добродетели, които да мязат на плодовете на добрата круша. Ако вашето знание и вашите добродетели приличат на плодовете на киселата круша, кой ще спре при вас да ви слуша?

Сега ще ви дам една задача, с която вие сами да проверите своите знания. Тук, на фигура 1 имате ъглите BAC и $B_2A_2C_2$. Ако тези ъгли се разширяват и стесняват, коя е причината за това?

Причината се крие в туй, че страните на тези ъгли се движат. Какво става с тези ъгли, ако страните им се движат в рядка или в гъста среда? Ако ъгълът BAC се движи с раменете си нагоре в гъста среда, той се разширява, става по-голям. Ако в същото положение на раменете ъгълът се движи в рядка среда, страните се свиват, вследствие на което ъгълът става по-малък; ако ъгълът $B_2A_2C_2$ се движи с върха нагоре в рядка среда, той става по-голям.

Фиг. 1

Оттук можем да извадим следния закон: когато сърцето и умът на човека се движат в гъста среда, чувствата огрубяват, а мислите потъмняват. Значи огрубят ли чувствата на човека и потъмнеят ли мислите му, той вече се движи в гъста среда, без разлика на това дали съзнава

своето движение или не го съзнава. Какво трябва да направи този човек, ако иска да излезе от това положение? Той трябва да измени посоката на своето движение. Ако у човека се зароди желание да стане красив, това негово желание се отнася към ума. Зароди ли се желание у него да има хубав обяд, това желание е присъщо на сърцето. Какво ще произведат тези две желания у човека: ще разширят ли или ще намалят неговия ъгъл на движение? Ако сте красив, всеки ще иска да вземе нещо от вас. Красотата може да се краде, вследствие на което красивият човек трябва да се брани. Грозният човек може навсякъде свободно да ходи, никой не го преследва. Обаче дайте в ръцете на малкото дете един красив диамант и вижте как ще се върне дома си. То ще се върне с празни ръце. Красотата и грозотата са символи, които вие сами трябва да преведете. Красотата е сила, която действа на повърхността; тя лесно може да се отбие. Тя е външен стимул, който действа върху душата на човека. Първо се създава външната красота, а после вътрешната. Външната красота се създава при инволюцията на човека, а вътрешната – при еволюцията. Тъй щото, ако човек при инволюцията си, т. е. при слизането си на земята, не е работил върху себе си, той ще бъде външно грозен; ако пък при еволюцията си, т. е. при качването си нагоре не работи върху себе си, той ще бъде вътрешно грозен.

Често вие очаквате да дойде някой ангел от небето, да вложи нещо у вас. Ако сте външно грозни и вътрешно грозни, как може той да вложи нещо у вас? Когато учителите проповядва на ученика, той може ли да вложи в гла-

вата му всичко изведнъж? Не, ученикът трябва постепенно да възприема и да асимилира преподаденото от учителя, който всеки ден му преподава по малко. На същото основание, когато ангелът дойде при някой човек, той ще му вложи нещо, което непременно трябва да се преработи. Като казвам, че трябва да бъдете красиви, разбирам, че вие трябва да сте работили в миналото, но и днес да продължавате работата върху себе си. Човек не може изведнъж да стане съвършен. Вземете за пример, когато Захарий служеше в храма, при него дойде ангел Господен и му каза нещо, но Захарий не повярва и онемя. Значи този ангел не само, че не му придаде нещо, но му отне нещо – говора. Както виждате, ангелите са много взискателни. Дойде ли някой ангел при вас да ви каже нещо и вие не повярвате, тогава или паметта си може да изгубите или разсъдък си, или пък може да получите удар в сърцето си и т. н. Ангелът всякога носи със себе си своята тояжка, с която достатъчно е само да се допре до сърцето ви, за да остави белег, че не сте го повярвали. Вие всеки ден преживявате тия неща. Някога изпитвате мъчения, страдания, тъмнина на съзнанието, обезсмисляне на живота, искате да избягате далеч от света, да се самоубиете и т. н. Защо сте дошли до тези състояния? – Защото не сте възприели това, което ангелът ви е преподавал. Кога ученикът бяга от училището? – Когато не разбира някой предмет, а учителят му е много взискателен. Някой ученик бяга от музика, друг – от математика, трети – от геометрия, четвърти – от естествена история – все има предмети, които затрудняват учениците, и те бягат от тях. Има ученици,

които никога не бягат от училище. Те са добрите ученици в класа.

Казвате: „Ние трябва да бъдем добри!“ Добродетелта е една от великите науки в небето. Знаете ли колко предмета трябва да изучава добродетелният човек? Добродетелният човек трябва да разбира езика на минералите, на растенията и на животните; той трябва да разбира езика на водата, на въздуха, на светлината и на топлината; той трябва да разбира езика на добрите хора, на светиите, на ангелите и най-последно той трябва да разбира езика на Бога. В такъв случай покажете ми един добродетелен човек между нас. Велика наука е добродетелта! Тя дава потик, импулс на човека да учи, да работи върху себе си. От невидимия свят често изпращат ангели да се учат на земята и тук да държат изпитите си. Тия ангели, които са живели милиони години на небето в хармония и съгласие с Божиите закони, като дойдат на земята, веднага пропадат. Има милиони ангели на земята, които се държат още за материята, не могат да издържат изпитите си. Те стават слуги на този, на онзи, докато научат уроците си. Мислите ли тогава, че с вас ще постъпят по друг начин? Тъй щото и вие като тези ангели ще слугувате на добри и на лоши господари, ще ставате и ще падате, докато научите урока си. Казано е в Писанието: „Онзи, който стои, да гледа да не падне; онзи, който падне, да стане.“

Аз ви привеждам тези примери, за да ви послужат като стимул в живота да учите и да работите върху себе си. Често вие седите като някоя богата дъщеря, добре, модно облечена, с хубава шапка на глава, с пръстени на ръцете

и чакате да дойде някой да се ожени. Най-последно намери се някой момък, хареса момата и се ожени за нея. Той е добър, докато бащата на момата има пари. Умре ли бащата, възлюбеният на момата започва по десет пъти на ден да я полива със студена вода. Възлюбеният представлява външните неблагоприятни условия. Тъй щото, седите ли и чакате като тази мома вашия възлюбен, той ще дойде един ден, но ще се отнася с вас грубо, жестоко, докато най-последно ви изпъди от бащиния ви дом. Не взимайте душмата възлюбен в лош смисъл. Възлюбен е веки човек, когото невидимият свят ви изпраща като учител в живота. Той някога ще ви обича, някога ще ви мрази.

Казвате: „Господ е добър, милостив. Той ще ни избави от всякакво зло.“ Така е за грешниците, но вие сте вярващи, вие сте ученици, това положение не се отнася за вас. Вие трябва да работите, без да очаквате на Божията милост. Тъй щото, ако сте грешници, съгласен съм с вас, че Господ е милостив и благоутробен; ако сте вярващи, Той е възискателен към вас; ако сте ученици, Той е строг към вас. На ученика Бог казва: „Стани и свърши тази работа!“ Той ще му даде следната задача: Иди да занесеш това писмо на еди-кой си беден, страдащ човек. И ти ще трябва през девет гори и планини да минеш, да намериш колибата на бедния и да му предадеш писмото в ръка. Кажеш ли, че тази работа може и друг да я свърши, ти си пропаднал в изпита си. Някой казва: „Моята задача като ученик е да обръщам души към Господа.“ Как ще ги обръщате? Преди години имаше един вярващ баптист, на име Трайко, който се занимаваше с обръщане на души към Господа. Как ги

обръщаше той, не зная, но още на втората година всеки обърнат към Бога се обръщаше против самия Трайко. Той така ги обръщаше, като че ли червата им вадеше навън. Това не е обръщане. Да обърнеш един човек към Бога, като се стремиш за го направиш точно като себе си, това не е никакво обръщане. Да обърнеш човека към Бога значи да събудиш възвишеното, Божественото в него и да го оставиш по-нататък свободно да се развива. Този човек непременно трябва да се различава от тебе. Красотата на живота седи в пълното разнообразие. У вас разнообразието е само във време и в пространство, а всъщност то трябва да се заключава и в най-дребните прояви на живота. Виждате ли навсякъде разнообразието, вие ще привикнете да виждате и красивата страна на човека. Кое е по-хубаво: да отидете в някое общество и да видите добрата страна на хората там, или да видите само лошата им страна? — По-добре е да виждате добрата страна на хората, отколкото лошата страна. Когато Бог създаде света, Той показа на хората доброто. Злото, лошото дойде отпосле.

Питам: Как разглеждате вие доброто и злото в света? Кое е добро и кое е зло? Представете си, че имате около 4000–5000 яйца и ги поставите един ден при добри условия всички заедно да се измътят. Вие се радвате и отивате тук-там да се хвалите, че имате вече 4000–5000 малки пиленца; не минава много време и вие започвате да се оглеждате на една, на друга страна, виждате, че храна няма за всички пиленца. Добро ли е това, което сте направили? Какво ще стане с вас, ако приложите този закон и в живота си? Вие трябва да мислите върху тази идея. Преди да се

наемете с известна работа, вие трябва да я обмислите добре. За пример много хора измътват всеки ден по хиляди мисли и желания, за които нямат храна. Тия хора изпадат в положението на този яйчар, който излюпил няколко хиляди пилци, които църкат, пицят наоколо му, но той няма с какво да ги нахрани. Тук именно се зараждат всички недоразумения, всички противоречия в живота.

Вие трябва да се заемете с изучаването на пътя, по който се разнасят вашите енергии, както и начина за тяхното трансформиране. За пример как се движи енергията във вашия мозък не знаете. Според закона на еволюцията енергията във вашия мозък се движи спиралообразно, отгоре надолу и отдолу нагоре. Днес при степента на развитие, в което се намирате, центровете, с които вие можете да влезете във връзка с невидимия свят, още не са развити във вас. Следователно вие трябва да правите малки усилия да развиете тези центрове, за да влезете във връзка с повисоки светове. Останете ли в това положение, в което се намирате сега, вие сте осъдени на осакатяване. Затова именно всеки ден трябва да имате по една основна мисъл в себе си и то такава, която не прилича на вчерашната. Ако не можете да развиете физическите си сили на земята, на същото основание вие не ще можете да развивате и висшите сили на небето. На земята ще се развивате физически, ще упражнявате мускулите си; на небето ще се развивате духовно, а в Божествения свят ще се развивате по Божествен начин.

Казвам: Във всяка област на живота има съответни правила, по които човек може да се развива. За пример чети-

рите струни на цигулката се настройват по специален начин: едната трябва да издава по-нисък тон, другата по-висок и т. н. Също така и всяко движение на ръката има определен смисъл. Махате ли ръката си напред, това показва, че искате да отстраните някой човек от себе си. Махате ли ръката си към вас, това показва, че викате този човек при себе си. Всяко движение съответствува на известно течение в природата. Първо човек трябва да разкопае почвата, после да посее нещо в нея и най-после да очаква тя да му даде плод. Следователно човек трябва първо да прояви вътрешна деятелност, а после да събира плодовете от своята деятелност. Целият съвременен свят се занимава с физически упражнения и вие се занимавате с такива упражнения; обаче, като правите тези упражнения, трябва да знаете каква енергия излиза от всеки уд на вашето тяло и към кои центрове да я препращате. За пример вие трябва да знаете каква енергия излиза от всеки пръст на ръката, както и от цялата ръка; след това трябва да знаете към кои центрове отива и какво направление взима енергията, която излиза от ръката ви. Ученикът трябва да знае всичко това, защото в природата има закони на равновесие, които той непременно трябва да спазва. Когато човек насочи ръката си навън, с това движение той действа вече върху природата и тя му отговаря. Ако движението е неразумно, и природата отговаря по същия начин. Ако вие се почесвате трябва не трябва, и природата ще направи същото движение. Знаете ли какво значи природата да се почеше? Вие ще познаете, че природата ви е отговорила по същия начин, по който сте я предизвикали, по това именно, че на мястото, дето сте се почесали, ще

излезе лишей, а косата на това място ще започне да окапва. Ако ангелът ви говори нещо, а вие се правите, че не го разбирате и се почесвате, на мястото, дето сте се почесали, ще излезе някаква бучка. Всеки лишей, всяка цирка, всяка бучка или какво и да е друго нещо по тялото, показват, че животът на даден човек е ненормален, не върви по законите на разумната природа. В това отношение природата е възискателна: и светия, и ангел да сте, ако не вървите според разумните ѝ закони, тя ще ви бутне с пръчицата си и вие ще усетите мъка. Ако сте грешник, тя няма да ви обърне внимание, но ако сте ученик или праведен човек, който съзнателно работи върху себе си, тя ще ви бутне с пръчицата си, за да отбележи, че правите грешки. Сега вие чакате да дойдат благоприятни условия за вас и се намирате в положението на майка и баща, които имат голяма мома, но всеки ден очакват да дойде нейният възлюбен. Щом момата навърши 21 година, родителите ѝ я оженват; скоро след това тя става майка, но започва да боледува. Родителите ѝ, като се намерят в безизходно положение, викат лекар, който ѝ прави операция, но с това я изпраща на другия свят. Тръгват след нея попове, родители, близките ѝ приятели и всички я оплакват, скърбят за нейната младост.

Питам: Що е женитба? Който разбира дълбокия смисъл на женитбата, той намира, че тя представлява велика наука, едно от великите тайнства. За съзнателния ученик женитбата е посвещение. Всяка душа трябва да мине през ред посвещения, ако иска да разбере великите тайни на Битието. Ако окултният ученик не разбира женитбата като велика наука, като посвещение, той и в рая да отиде, ще

го хванат и ще го изхвърлят навън, до деветата сфера на ада. Казвате: „Ангелите са добри, те ще ни помогнат.“ Казвам: От добрия човек именно трябва да се страхувате, не от лошия или от невежия. Добрият човек ще ви каже едно и също нещо 99 пъти, но ако не разберете и не изпълните, каквото е казал, той ще ви хване за главата и ще ви изхвърли навън. Той никога не повтаря нещата сто пъти. Това става само с учениците, но не и с грешниците. Ако ученикът си позволява да светотатствува с великите и свещени работи, хващат го за главата и го сгромолясват от височината, на която се е намирал. Не си правете илюзии да мислите, че всичко ще мине по лесен начин. Ученикът трябва да има свещени мисли и чувства.

Сега аз искам да се пробуди у вас съзнанието, да разберете, че светът, в който живеете, е пълен с разумни, с напреднали същества, които следят действията на всяко живо същество и му отдават заслуженото. Ученикът трябва да има свещен трепет към знанието, та като се приближи до вратата на школата, да изпитва велики и благоговейни чувства. Той трябва да бъде чист в всички свои мисли и желания. Няма ли тази чистота, не съзнава ли положението си, той не може да носи отговорност. Има грехове, които са скрити в подсъзнанието на човека, за които той не носи никаква отговорност; обаче има грехове, които той съзнава в себе си и ги крие. За тия свои грехове той не може да се освободи от отговорност.

И тъй едно от необходимите качества за ученика е чистотата. Казвате: „Ще дойде време да се постигне тази чистота, ще чакаме с търпение.“ Не е въпросът в чакането,

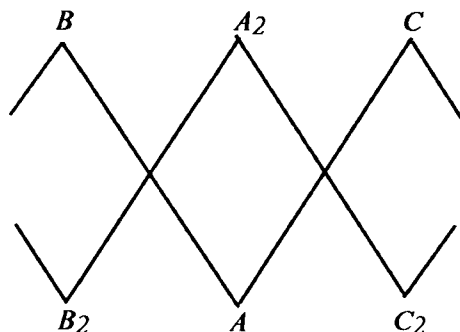
нито в отлагането на нещата. Чакането и отлагането не разрешават въпросите. Човек трябва да постъпва така, както Бог е определил. От всички се иска да изучавате великата наука на живота. Тя се заключава в придобиване на малки добродетели, които като малки нишки се сплитат в едно цяло. Малките добродетели трябва всеки ден да се прилагат към живота, за да се образуват от тях великите добродетели. Те служат като малки подтици в нашия живот. Представете си, че сте легнали да спите към 11 часа вечерта и току-що сте заспали, някой ви събужда и тихо ви пошепва: „На еди-коя си улица и еди-кой си номер живее един човек, който в този момент преживява някакво голямо разочарование и отчаяние. Иди при него и го утеши.“ Вие ще кажете: „Как мога да изляза толкова късно? Сега е военно положение, ще ме хванат и ще ме затворят. При това в състояние ли съм аз да помогна на този човек?“ Мислите ли по този начин, наистина стражар ще ви хване и ще ви заведе в затвора. Ако съзнанието ви е будно, и тук можете да извършите някаква работа. В затвора има хора, които са лежали цели десет години и в това време са се молили на Бога да им отвори по някакъв начин очите, да прогледат, да разберат какъв е смисълът на живота. Тъй щото, попаднете ли между хора, проповядвайте. Казвам: Заповядат ли ви от невидимия свят да станете, да излезете навън и да свършите някаква работа, вие не трябва много да размишлявате и да се колебаете. Станете и идете там, дето ви посочват! Дойде ли Божественото у вас, вие трябва да му се подчините. Не се ли подчините на Божественото, човешкото ще ви подчини. Щом дойде Божествено-

то, всички хора се противопоставят, като казват, че са на особено мнение по този въпрос; дойде ли човешкото, всички се съгласяват с него. Истината създава най-големи противоречия в света, но затова пък и освобождава човека от всички негови заблуждения; човешкото пък само маже и глади отгоре сърцето и ума на човека, с което все повече и повече го заробва. Когато Христос влезе в Ерусалим, там Го посрещнаха с финикови вейки и викаха: „Благословен е този, който иде в името Господне!“ После римските войници Го хванаха, биха Го, налагаха Го и след това Го разпнаха. Същият този народ, който викаше за Христа „Благословен, който иде в името Господне!“, после викаше „Разпни го!“ Питам: Как ще примирите тези противоречия? И какво ще кажете за свое оправдание, като се върнете на небето? Страданията на Христа – това е скритата страна на Христовия живот, за която съвременните писатели нищо положително не могат да кажат. След всичко това хората плачат, скърбят, че Христос, който дойде да ни спаси, пострада от самите нас. Защо Христос дойде да спаси човечеството? В това се крие велика тайна, която хората ще узнаят след хиляди години. Мнозина казват, че да спасиш човека, това значи да го извадиш от вода или да го нахраниш да не умре от глад. Това е частично спасение.

Питам: Като ученици от какво се нуждаете вие? – От вяра. Стремете се да не загубите вярата си и знайте, че през каквито изпитания и да минете, в края на краищата пак няма да пропаднете: и в огън да ви турят, и във вода да ви хвърлят, и на бесилка да ви закачат, вие всичко мо-

жете да преодолеете. И целият свят да се опълчи против вас, едно трябва да знаете: от вас човек може да стане! Мислите ли обратно, вие вършите престъпление по отношение на вашата душа. Бог ви е дал условия и дарби да издържите на всички изпитания: на едно място ще ви гонят, на друго ще ви хокат, на трето ще ви презират, но вие трябва да имате вяра и силна воля, за да претърпите всичко. Каквото и да ви се случи, кажете си: „Аз зная, че това е велик изпит, който непременно трябва да издържа.“ От изпитанията вие ще се учите, ще се калявате. Само така ще можете да изработите характер в себе си.

Като наблюдавам учениците, и млади, и стари, виждам, че те вървят по един и същ терен. Често някой казва: „Мене никой не ме зачита, никакво внимание не ми обръщат.“ Мисли ли ученикът така, той счита себе си за високопоставена личност, на която трябва специално да се обръща внимание. Той се счита за царски син. Ученикът обаче никога не трябва да забравя, че е дошъл на земята да учи и от всичко, което му се случва, той трябва да вади поука за бъдещия си живот. Казвате: „Остаряхме, побеляхме; кога ще учим?“ Казвам: Що се отнася до науката, до учението, нито старостта, нито белите косми могат да бъдат пречка. – „Ама ние се отчаяхме, обезсърчихме се.“ – И това нищо не значи. Остаряването и побеляването се дължат на съвсем други причини. Защо остарява човек? – Защото не учи. Защо се подмладява човек? – Защото му дават условия да учи. Рече ли някой, че е стар, че е побелял, това показва, че той не иска да учи, вследствие на което са го изпъдили от училището. Разкае ли се, пак го

Фиг. 2

рото, а другите два ъгъла са на злото. Следователно, когато човек се намира в квадрата, у него се явяват желания на противодействия. Обиди ли ви някой, вие пак сте в квадрата. Попаднете ли в тази сила на противодействие, вие

трябва да приложите търпението си и ако Божественото у вас вземе надмощие, правилно ще разрешите задачата си. Не вземе Божественото надмощие в човека, той ще се гневи, ще се съмнява, ще губи вярата си и ще каже: Не искам вече да посещавам училището, не искам вече да посещавам тази църква или това общество и т. н.

Казвам: Вие сте ученици и каквото да ви се случи, трябва да се учите. Докато сте в школата, вие никому не трябва да се сърдите, нито можете да мислите, каквото искате. Излезете ли от школата, свободни сте да мислите и да правите, каквото искате. Разумният човек не мисли, каквото иска, но мисли това, което е право. Глупавият човек мисли всичко, каквото му дойде на ум. Каже ли някой, че може да мисли, каквото иска, този човек е глупав — нищо повече. Когато човек иска да разреши един въпрос правилно или когато иска да разреши мъчнотиите си пра-

вилно, той трябва да избере и съответните методи за тяхното разрешение. Ученикът трябва да знае всеки ден какво е възможно той да постигне. Всеки ден има и своите възможности. За правилното разрешение на една задача има само една възможност, но в тази възможност има много отклонения. Задачата на ученика е в тия отклонения именно да намери правия път към дадената възможност.

Някой казва: „Условията на живота са тежки, те ни заставят да постъпваме по един или друг начин, макар и неправилен.“ Казвам: В каквото положение и да е, каквато професия и да има ученикът, той е в състояние да се помогне до тази възможност. Ако не би бил в състояние, не биха му я дали. За пример нека вземем една от благородните професии на човека — учителството. Каква възможност има учителят? Единствената възможност, която му е вложена, е да всади в учениците си светлина, и то колкото може повече. Без светлина знание няма. Първото нещо е човек да има светлина върху тъмните точки, които го смущават. Тъмнината трябва да се ограда със светлина. Ако в мислите на човек се породят ред противоречия, те представляват нещо подобно на зародиши, които в силата на необходимостта ще се измътят, ще се развият. Те са резултат на кармически връзки от миналото. Вие не можете да се освободите лесно от кармата, но затова трябва правилно да я разрешите.

Представете си, че вие се срещате с човек, който ви мрази. Тази омраза има произход от далечното минало. От хиляди години насам този човек ви мрази и търси някакъв начин на ви отмъсти. Тази омраза се дължи на това,

че някога, в миналото си може би сте го убили и той сега иска да ви отмъсти. Обаче така се нарежда, че той не може да ви срещне на земята: когато вие сте на земята, той е в другия свят; после той слиза на земята, вие сте в невидимия свят. И така с хиляди години той ви търси, докато най-после ви намира на земята, хваща ви за яката и казва: „Сега вече мога да си отмъстя!“ Той изважда ножа си и иска да ви убие. Вие веднага трябва да се смирите, да съзнаете погрешката си и да кажете: „Добре, ти разполагаш с моя живот. Ето, аз съм готов цял живот да ти служа, а ти да ми станеш господар.“ Кажете ли му така, той веднага скрива ножа в ножницата си, а вие туряте престилката, ставате негов слуга за цял живот. Като послугувате на новия си господар няколко години добросъвестно, честно, той започва да ви обиква, става доволен от вас и ви предлага да станете негов съдружник. През времето, докато сте съдружник с него, той дели богатството си с вас наполовина и след време се разделяте братски, приятелски.

Този е един от примерите на лоши отношения, но има случаи, дето някой човек с хиляди години търси някого да му отблагодари за някакво голямо добро, направено от него в миналото. За пример някой човек е пожертвувал живота си за друг и след това се разделят. Обаче този, на когото е направено това голямо добро, като дойде отново на земята, той иска да благодари на своя благодетел и започва да го търси. Хиляди години го търси и не може да го намери: когато той е на земята, благодетелят му е в невидимия свят, после той отива в невидимия свят, а бла-

годетелят му слиза на земята. Най-после и двамата се срещат на земята. Този, на когото е направено доброто, хваща своя благодетел за яката и му казва: „Слушай, не зная защо, харесвам те, обичам те, искам да те направя свой наследник, да те осиновя. От толкова години търсих подходящо лице и най-после те намерих.“ – „Добре, нямам нищо против, ще ти стана син, а ти мой баща. Като остарееш, ще те гледам като син.“ Какво подразбирате под думите, че ще гледате някой човек на старини? Това значи, че тези двама души ще се разговарят на Божествен език. Бащата ще говори за своите опитности и добродетели, които е развил през вековете, а синът ще разправя за своята младост, за красивото и хубавото в живота, за Божи-ята Мъдрост, Истина и Любов. Няма по-красиво нещо от това двама души да обменят мисли за красивото, за възвишеното и за благородното в света.

Сега тия, идеи трябва да залегнат в ума ви, да станат живи, плът и кръв за вас. Вие слушате и си казвате: „Дали тия неща са верни или не?“ Оглашеният и вярващият могат да се запитват кое е вярно и кое не, но ученикът, като слуша, трябва да каже: „Всичко, което Учителят говори, е вярно.“ Оглашеният и вярващият допускат нещата, те изказват и съмнения, но ученикът не може да се съмнява. Докато човек се съмнява, той не може да учи. Ако ученикът допусне, че професорът говори неверни неща, той вече престава да учи, престава да е ученик. Той трябва абсолютно да вярва в думите на професора си. Даже и днес, като се преподава официалната наука на учениците, те вярват в думите на своите учители и след време, когато се

окаже, че известни факти не са верни, тези ученици дълго време трябва да се убеждават, че има някаква грешка в техните знания, докато най-после се убедят, че е така. Те казват: „Как е възможно този учен да е направил някаква грешка? Това е математика, това е геометрия, може ли да се правят погрешки?“ Ако вярата е необходима за официалната наука, колко по-необходима е тя за Божествената наука, дето съмнението е изключено сто на сто. Усъмни ли се човек, той се намира вече в гъстата материя, в закона на инволюцията. Защо човек не трябва да се съмнява? — За да влезе в закона на еволюцията.

И тъй, съмнявате ли се, вие започвате постепенно да слизате, докато дойдете до дъното на гъстата материя и след това трябва да минат хиляди години, за да започнете да се изкачвате. Не се ли съмнявате, вие се изкачвате нагоре, към Бога и започвате да еволюирате. Тъй щото, когато се говори, че съмнението трябва да се изхвърли навън, това твърдение има своя научна база. Някой седи, мисли, очаква нещо особено и казва: „Този предмет, върху който сега се разисква, не е толкова важен.“ Да, предметът не е толкова важен, но паралелограмът е много важен. Аз мога да направя този паралелограм толкова интересен за вас, че и денем, и нощем да говорите за него. Той може да оживее в съзнанието ви. Представете си, че страните на този паралелограм са направени изключително от скъпоценни камъни и на някои от вас дам по една от тия страни. Питам: Няма ли да бъдете благодарни от този паралелограм? Ще бъдете благодарни, защото той ще ви осигури за цял живот. Този паралелограм ще осигури живота даже на

четирима души. Какво би било, ако с написването на една от неговите страни, вие имате вече линия, образувана само от диаманти? Вие ще бъдете в положението на маг, който всичко може да направи.

Магът се отличава от обикновените хора по това, че каквото каже, той може да го направи. Ако поиска плодове, плодове ще дойдат; ако поиска скъпоценни камъни, и те ще дойдат. Само с една дума той може да достави на когото и да е скъпоценни камъни. Ще му каже: „Отвори ръката си!“ Той отваря ръката си и вижда в нея един хубав скъпоценен камък. После ще му каже: „Затвори ръката си.“ Той затваря ръката си и камъкът изчезва. Магът е силен: каквото каже, всичко му се подчинява. Колкото вашата мисъл да не е силна и вие можете да направите много нещо. За пример, често вие казвате: „Това нещо няма да стане.“ Кажете ли това, и камъкът изчезва от ръката ви. Кажете ли: „Ще бъде това нещо“ — и камъкът е в ръката ви. Някой сънува, че е цар, че седи на трон, облечен с великолепна мантия и с корона на главата със скъпоценни камъни, от двете му страни стража, а той само заповядва. Събуди ли се сутринта, всичко това изчезва и той започва да се съмнява, дали наистина беше цар или е сънувал. Щом се усъмни, всички неща пред него изчезват. Значи той беше маг насън само, а сутринта изгуби силата си. Ако вие, като ученици, бихте повярвали, че сте цар, сутринта, като се събудите, наистина ще бъдете цар. Това зависи от силата на вашата мисъл.

Казвам: Бог прави нещата обективни, видими отвън и вие трябва да имате същата сила, макар в микроскопически

размери, за да има какво да работите. Имате ли тази сила, страните на паралелограма могат да оживеят, да станат само от скъпоценни камъни. Ако имате тази сила в себе си, вие ще можете всеки ден да привличате по една хубава мисъл от невидимия свят, да я разработвате и задържате в ума си. Ще си кажете: „Мисълта, която днес възприех, ще я задържа в себе си и ще я поставя на специално място.“ След това, като отворите ръката си, действително ще намерите там скъпоценния камък – мисълта. Усъмните ли се, и скъпоценният камък – мисълта – изчезва.

Учениците на окултната школа през всички времена и епохи са имали един и същ характер – те са хора на абсолютната вяра, без никакви съмнения. Те се познават всички помежду си и се обичат. Не се ли обичат, те не са ученици – нищо повече. Същото може да се каже и за вас: щом се усъмните, вие не сте ученици; вие сте оглашени. Отношенията на учителя към ученика са едни, към вярващия са други, а към оглашения – трети. Отношенията на учителя към ученика са Божествени. Ако ученикът обича учителя си и учителят го обича; ако ученикът не се съмнява в учителя си, и учителят не се съмнява в него. Това е Божествен закон. Когато учителят обича ученика си, той дава нещо от себе си. Когато ученикът обича учителя си, и той дава нещо от себе си. Господ казва: „Ще скрия лицето си от ленивите ученици и те ще останат в тъмнина.“ Всеки човек има тази опитност: един ден е в светлина, а на другия ден е на дъното на ада, в тъмнина. Тогава той започва да се запитва: „Аз ли съм или не съм?“ Цял ден ходи натук-натам, мъчи се, страда и казва: „Не вижда ли

Господ как страдам?“ Господ го пита: „Научи ли урока си?“ Същото прави и ученикът: той плаче, пъшка и се чуди как учителят му не вижда колко много страда. Той казва: „Сърцето ми ще се пукне от мъка!“ С пукане на сърцето урок не се учи. Сърцето трябва да бъде здраво, да издържа, а ученикът трябва да научи урока си. Докато не научи урока си, учителят няма да го погледне. Така трябва да мисли ученикът и да не се поддава на никакви настроения. Настроението е пустиня в живота. Доброто желание е поле, обрасло с трева, а идейният живот е планинско място с хубави градини и извори, дето птички пеят, деца играят, хора се разхождат и приятелски разговарят. Такъв трябва да бъде и вашият живот. В ума ви всеки ден трябва да има нещо красиво, хубаво, за да превръщате и най-лошите условия в добри. Само по този начин можете да напредвате.

Като дойдете другия път в клас, ще направим следния опит: Ще излезе един от вас, който е мрачно, песимистически настроен, бил той от оглашените, от вярващите или от учениците, а след това ще накарам да излезе някой друг, който знае много, и ще го накарам да прекара ръцете си върху главата на отчаяния. Да видим ще може ли да измени настроението му.

Сега, като ви наблюдавам, намирам, че всички се нуждаете от повече вяра. Всички несъгласия, раздори, съмнения, подозрения, сиромашия и ред още отрицателни настроения у човека се дължат все на слаба вяра. Силната вяра произвежда изобилие. Ако хората на някое общество имат силна вяра, между тях ще излязат много учени. Дето има вяра, всичко расте; дето няма вяра, всичко умира, съх-

не. Наблюдавали ли сте за пример в кой месец у детето се събужда вярата? В кой ден ученикът добива вяра в учителя си? Започне ли учителят да преподава трудни задачи и да ги решава, в ученика са заражда мисълта, че учителят знае много и от този момент той вярва на своя учител. Яви ли се вяра в ученика по отношение на учителя, между учителя и ученика се създава връзка. Ученикът не може да разбере трудните въпроси, докато между сърцето и душата му няма връзка. Ученикът не може да придобие възвишеното знание, докато между неговата душа и тази на някое възвишено същество от невидимия свят няма връзка.

Следователно пробуждането на способностите у човека зависят от вътрешните връзки, които той има с възвишените същества. Има ли такива вътрешни връзки, веднага силите в организма му се трансформират и ако този човек е бил стар, постепенно започва да се подмладява. Изгубят ли се вътрешните връзки с разумните същества, и съзнанието на човека започва да потъмнява. Той щото при допирането на две точки всякога става поляризиране. Ученикът непременно трябва да знае седемте принципа на живота. Дойде ли до разумния живот, той трябва да бъде внимателен да не загуби връзката си с Бога. Много връзки има ученикът, но най-важна е връзката му с Бога. Непреривна ли е тази връзка, той ще забележи в съзнанието си разширение и светлина, вследствие на което ще е способен да учи. Лесно е да се учи, когато човек има очи. Такъв ученик, в каквото положение и да се намира, всякога ще има време и условия да учи и да се интересува от всичко, което става около него. Няма ли тази връзка или прекъсва

ли я често, той ще се откаже и ще каже: „Моята работа се свърши, ще отложам за друг живот.“ Казвам: Няма по-добър живот за вас от сегашния. Отложете ли работите си за друг живот, вие ще се намерите при по-трудни условия. Пропуснете ли условията сега, те никога няма да се върнат. Не пропускайте сегашния живот, ако искате да използвате разумно всички негови блага. Щом знаете този закон, от вас, като от ученици, се изисква будно съзнание, да не пропускате условията, които днес ви са дадени.

Казвате: „Защо някои хора не са внимателни към нас?“ – Защото и вие не сте внимателни към висшите същества, към Бога. Изправите ли отношенията си към Бога, всички хора моментално ще изменят отношението си към вас. Бог живее в сърцата на всички хора. Той разтваря, Той затваря сърца. Някой казва: „Сърцето на приятеля ми е в моите ръце.“ Не, сърцето на приятеля ти е в ръцете на Господа. Затова именно сърцето на приятеля ти ще се изяснява така, както Бог диктува. Знаете ли това, няма от кого и на кого да се оплаквате. Господ държи сърцата на всички живи същества: на майки, на бащи, на деца, на приятели, на царе, на владетели, на всички животни, свирепи и добри, на дявола, както хората наричат злото – всичко е в Божии ръце. Когато Бог държи сърцето на дявола в ръката си, и дяволът е мек към вас; отпусне ли Бог сърцето му, той веднага ви сграбчва. Такъв е великият закон на вярата.

Ученикът трябва да знае този закон. Когато учителят извади ученика от тялото му и го прекара през пожар, ако той знае законите, няма да се плаши и няма да пострада. Не знае ли законите, ученикът ще се върне с опърлени

крака, тук-там ще има малки мехури. Ако ученикът е свързан с Бога и не се съмнява в Него, той ще мине през огън, без да пострада. Дойде ли съмнението, веднага се явяват мехури по краката му. Има хора, които правят опити в това направление – да играят в огън, да го прескачат, без да им действуват пламъците, но те могат да издържат на тези опити най-много два-три дена. Мъчно се издържа това голямо нервено напрежение. Тези опити се основават на силна вяра и на силна мисъл. Вие можете да правите ред опити в това направление. За пример вържете някой човек с едно дебело гемиджийско въже и със силата на мисълта опитайте да скъсате това въже. Ако имате силна вяра и концентрирана мисъл, само с едно махане на ръката си вие ще можете да скъсате въжето. По същия начин можете с мисълта си, без големи усилия, да дигнете някакъв голям камък и после, като го ударите леко с пръста си, да го счупите. Имате ли такава силна вяра, с едно махане на пръста си из пространството вие ще можете да произведете гръм. Усъмните ли се, този гръм ще дойде отгоре ви. Силата на вярата и на мисълта седи в отсъствие на съмнението. Нямате ли съмнение, всичко можете да направите.

И тъй съмнението е закон на инволюция; абсолютната вяра е закон на еволюция. Затова, искате ли да еволюирате, да подобрите живота си, работете върху засилване на вярата си. Казвате: „Не може без съмнение.“ Опитвали ли сте резултатите на съмнението? Кажете тогава какво сте придобили от съмнението? Българите често употребяват една поговорка: „Наша Стоянка три лакта изтъкала,

пет разтъкала, а платното и до днес седи на стана.“ Какво се подразбира от тази поговорка? Възможно ли е преди всичко три лакта да изтъче, пет да разтъче? Отде ще вземе двата, които трябва да разтъче? Или ще кажете, че от съседите ще вземе. Значи такъв човек разтъкава не само своето платно, но и това на съседа си. Какво ще кажете за него? Какво ще придобие той в живота си? – Нищо. Казвам: Такива са резултатите на всеки, който живее със съмнение и подозрение. Затова хвърлете съмнението въвн от себе си и се въоръжете със силна вяра.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

29 лекция от Учителя,
държана на 16 юни, 1926 г., София.

СРЕДА И УСЛОВИЯ

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

Размишление

Представете си, че вие наблюдавате две съвършено различни явления в природата и следите какви състояния те ще предизвикат във вашата душа. Първо вие наблюдавате посаждането на една ябълчена семка в земята и постепенното ѝ развитие, докато стигне до дърво. След това наблюдавате постепенното изсъхване на това ябълчено дърво. Как мислите, еднакви състояние ли ще преживеете, като наблюдавате тия два различни процеса? Не, вие ще изпитате съвършено различни състояния. Тези две явления стават и в душевния живот на човека. Те бързо се сменят едно с друго. За пример роди се у вас някакво хубаво желание, което вие грижливо подхранвате, и в няколко часа то израсте, цъфне, завърже плод; вие се радвате на това свое желание. Не се минава много време и това ваше желание започва да изсъхва, да изчезва пред съзнанието ви и вие започвате да скърбите.

Освен тези явления забелязано е в природата и друго явление: когато сте много жаден, вие пиете малко вода и тя скоро уталожва жаждата ви. Обаче, ако човек по необходимост трябва да приеме в по-големи количества същата тази вода, тя го удавя. Можете ли да обясните научно причината на това явление? Аз ще я обясня по следния начин. Докато водата се употребява като условие за под-

държане на живота на човека, тя е безвредна за него. И в такъв случай малко количество от нея уталожва жаждата му. Обаче, превърне ли се условието в среда, то става вредно за човека. Значи, когато водата става среда за живеене на човека, той умира в тази среда. Тъй щото, ако човек се върне назад в своето развитие и условието направи среда за живеете, той непременно ще умре. Оттук вадим следния закон: когато средата се измени в условие, тя е ценност за човека. Следователно човек може да познае чистотата на водата само тогава, когато тя стане условие за него. Щом стане среда, той ще остави в нея своите нечистотии. Понеже водата е среда за рибата, тя не я цени; понеже водата е условие за нас, ние я ценим. Или на научен език казано: всяко нещо, което става среда, всякога се изцапва.

И тъй, ако не приложите в живота си знанието, което ви се преподава, то е безполезно за вас. В това отношение вие трябва да правите малки опити, да прилагате. Оттук вадим следното заключение: когато човек се връща към стария си живот, той всякога е нещастен; когато навлиза в нов живот, той става радостен, щастлив. Това показва, че старият живот, в който той е живял преди години, днес става среда за него, а като среда той носи своите лоши последствия. Връщате ли се към стария живот, с това вие противодействувате на ума си, а това противодействие предизвиква тъмнина в съзнанието ви. Щом имате тъмнина в съзнанието си, вие не можете нито да мислите, нито да разсъждавате. Щом забележите тъмнина в съзнанието

си, вие сте се върнали в животинския живот. Затова издигнете се крачка нагоре, да дойдете до човешкия живот. В религиозен смисъл казано: обърнете ума си нагоре към Бога и веднага съзнанието ви ще се проясни, нормалното състояние на душата ви ще се възстанови. Свържете ли се с Бога, вие ще възприемете Неговата мисъл и Неговите чувства. Ако не можете да се свържете направо с Бога, свържете се поне с един добър човек или с някой учен, дете и да се намира той, стига трептенията на вашата и на неговата душа да си хармонират.

Мъчнотиите, които срещате по пътя си, се дължат на това, че в преценките на вашите идеи вие нямате един и същ знаменател. За пример идеите ви за Любовта, за обичта, за милосърдието, за търпението и за всички останали добродетели се различават. Хубаво нещо е разнообразието, но когато се говори за търпението например има идейно търпение, което в основата си е едно и също за всички хора. Има и обикновено търпение. Мнозина считат за търпение неволята, необходимостта. Някой търпи по неволя, друг – по необходимост, трети търпи идейно, когато той е така погълнат в мисълта си за възвишеното и красивото, че нищо наоколо му не е в състояние да го изкара от това търпение. Какво мислят хората за него, как се отнасят едни към други, всичко това минава и заминава край него, без да наруши търпението му. Този човек е на сушата, няма защо да се интересува от това, какво правят големите риби, като китове, сомове, акули и други. Ако той би бил някаква малка риба, то е друг въпрос. Този човек и да иска

не би могъл да запази своето състояние на търпение. В това отношение ние можем да направим аналогия, че лошите духове са също такива големи сомове, акули, китове. Астралният свят е воден като водата и затова, влезете ли в него, някой от духовете там може да ви погълне, както китът може да погълне човека. И тогава казваме, че вие сте направили този свят среда за живеене. Речете ли да минете през пищепровода на някой от тия духове, умът ви се обърква.

Един англичанин бил погълнат от един кашалот. Първото, което усетил, било някаква топлинка, но скоро след това той изгубил съзнание. След като бил изхвърлен на брега, той вече нищо не помнел от това, което станало с него. Питам: Какво може да почувствува човек, когато влезе в корема на някой от тия астрални кашалоти? Казвам: И съвременният свят има такива примамки, турени като въдици по някои пунктове, да лови с тях своите жертви. За пример някой човек ви дава 5000–10 000–20 000 или до 100 000 лева назаем. Вие се увлечете от тези пари, разпуснете се, но после изпитвате последствията на това богатство. Тези пари са въдицата, на която ви закачват. Хванете ли се веднъж на нея, веднага ви извличат из водата като някой сом и ви турят на огъня да ви пържат. Това не е за обезсърчение, но човек трябва да бъде внимателен, учен, да разбира кое е реално и кое не.

Във всички окултни школи, през всички времена и епохи е забелязана една и съща мъчнотия за учениците. Тя се дължи на две противоположни състояния, които се

зараждат в тях. Първото състояние се дължи на личния, на индивидуалния живот, който е силно развит в човека. Ако някой силно индивидуализирал се човек влезе в едно общество, той се усеща ограничен, стеснен и започва да се обезличава. Първоначално той е бил в положението на лъв в пустинята, който веднага се усеща ограничен в своята свобода и самостоятелност. Човек не трябва да се обезличава, но трябва да знае как да се проявява. В обществото именно той ще получи начини и методи за правилни отношения, без да се обезличава.

Другото състояние, което изпитва човек, е чувството на общественост. За пример има войници, които са привикнали да живеят групово. Такива хора на бойното поле се проявяват смели, като най-добри юнаци, но оставите ли ги да живеят сами, без общество, те изпитват небивал страх. Те не са привикнали на самостоятелен живот. Следователно груповият човек иска да бъде в общение с много хора, а индивидуалният човек иска да живее сам. На това основание понякога вие искате да бъдете в общество, да си помагате. Вие мислите, че когато се съберете много души на едно място, ще бъдете по-силни. Право е, че когато много души се молят заедно за едно и също нещо, молитвата им се приема, но когато праведният се помоли сам и неговата молитва се приема. Ако много души имат единство на духа, молитвата им винаги се приема, но и на един човек, ако той има единство в себе си, молитвата му се приема. Обаче някога се случва и обратното: ако сто милиона хора се съберат на едно място и нямат единство помежду си, те едва могат да извършат работата на един

човек, а някога един човек, който има единство в себе си, може да свърши работата на сто милиона хора. Питам: Ако аз, като човек, работя съзнателно цял ден и ако милиони мравки работят цял ден, кой ще свърши повече работата? Мравките могат ли да свършат работата, която човек би свършил за същото време? Правили ли сте изчисления каква част от грама може да повдигне една мравка? Вземете едни чувствителни везни и претеглете товара, който една мравка може да носи.

Сега първата фаза на развитие, през която човек минава, е неговият физически живот и развитието на физическите му сили. Време е вече да влезе във втората фаза на живот – душевния живот. Значи съвременният човек има за задача да развие своя душевен живот, както и силите, които се крият в него. Мнозина казват: „Бог ще ни помогне.“ Те очакват помощта да дойде отвън. И това положение е възможно, но всъщност Бог работи отвътре и то само в ония души, които имат в себе си благородни пориви. Той ги подбужда към работа, към изпълнение на Неговата воля. Не изпълни ли човек волята Божия, ще дойдат и несполуките в света. Бог всякога работи отвътре, а ние – отвън. За пример някой учен човек, свършил четири факултета, има нужда от пари, но не иска да работи, чака Бог да му помогне отвън по някакъв особен начин, без той да се впрегне на работа. Моли се постоянно на Бога и чака. По едно време идват при него няколко ученици и го молят да им преподава по някои предмети. Той им отказва веднага, като си мисли: „Как е възможно аз, толкова учен човек, да се занимавам с тези малки деца, да

ги уча?“ Казвам: Този човек се нуждае от средства за живеене, от пари. Тогава какъв по-добър случай от този да се занимава с тия ученици, които в замяна на неговия труд ще му заплатят нещо? Срещате някой цигулар, свършил в странство, търси средства за прехрана, но чака случай да даде някакъв концерт. Казвам: Докато му се представи случай да даде концерт, нека отиде в някой локал там да свири. Той казва: „Как може аз, такъв виден цигулар, свършил в странство, да отида в някой локал, да свирия на пияници?“ – Нищо от това, иди при тези хора, посвири им малко, направи някаква жертва от себе си, поне ще ги повдигнеш малко. Ако дадеш някакъв голям концерт, публиката, която те слуша, ще погали малко твоето честолюбие, но от това ти нищо няма да спечелиш. Когато цигуларят свири идейно, макар и пред пияни хора, той прилича на чистосърдечен, прост, смирен човек, който възнася своята молитва пред Бога и Бог му отговаря. Когато обаче цигуларят дава своя концерт пред висшето общество, той мяза на владика, облечен в парадната си мантия, с корона на глава, със златен кръст на гърди, с кадилница в ръка и ходи из църква, обикаля, кади, но молитвата му не е приета от Бога.

Бог не се лъже от никакви дрехи, от никакви бляскави одежди. Всичко хубаво се заключава в сърдечността и в чистия ум на човека. Светлите мисли и чистите чувства са в състояние да се възнесат нагоре към Бога и да получат своя отговор. Дрехите представляват само методи, които отпосле са дошли. Те са нещо случайно в живота на човека, поради което не играят важна роля. Добре е

човек да бъде хубаво облечен. Хубавото облекло може да съвпадне с чистите чувства и със светлите мисли, но то не играе важна роля. Някога казвате: „Не съм разположен, не мога да се моля.“ Ако чакаш разположение, това значи, че ти искаш да се облечеш с владишка одежда. Не чакаш ли разположение, ти ще вземеш цигулката си и ще отидеш да свириш в някой локал. Да се молиш на Бога, без да чакаш разположение на духа, е за предпочитане, отколкото да чакаш разположение. Всеки може да се моли при разположение, но изкуство е да се моли без разположение, с отпаднал дух.

На масата на един богат човек сложили печена гъска. Той започнал да яде и казал: „Благодаря Ти, Господи, за дето си ми дал този обяд!“ На другия ден нямало печена гъска на масата му и той не благодарил на Господа. На масата на един беден човек нямало нито гъска, нито дори насыщния хляб. Той седнал пред масата, повдигнал очите си към Бога и казал: „Благодаря Ти, Господи, за това, което си ми дал!“ Питам: На кого молитвата е била приета – на този, който на масата си имал печена гъска, или на този, който на масата си нямал парче хляб? И затова, казвате ли, че не сте разположени да се молите, това подразбира, че на масата ви не е сложена печена гъска. Казвам: Молете се и с гъска на масата и без гъска на масата. Това е истинското положение на ученика. Ще се молите и когато сте в противоречия, и в тъмнина на съзнанието, и когато сте потънали до гуша във вода. Само така ще разберете силата на молитвата. В първия случай ще дойде светлина на съзнанието ви, а във втория случай ще се издигнете

поне с един пръст над водата. Всички ваши мъчнотии и препятствия не са нищо друго освен условия да ви се помага от невидимия свят. Някой се дави във водата като някоя малка мравка, вика, плаче, моли се за помощ. В това време край него минава един въплотен възвишен дух, който веднага му подава тояжката си. Давещият се хваща за тояжката и се отправя към брега. Този напреднал дух му казва: „Не бой се, Бог ще ти помогне, ще те спаси.“ Давещият се излиза на брега, прекръства се, ако е православен, или си спомня някой стих от Евангелието, ако е евангелист, и казва: „Слава Богу, че се освободих!“ Казвам: Благодарете на великите, на възвишените и разумни същества, които следят за вас като по-малки и по-слаби от тях и постоянно ви помагат.

И тъй всяко добро в света е направено от разумни същества. Никое добро не е направено случайно. Няма случайни добрини. Все ще се намери някой, който да направи доброто. И при това името на този добродетел е известно. Мнозина мислят, че нещата стават произволно, без участието на някое лице или на някое име. И затова често слушате някой да казва: „Кой ли ще ми помогне?“ — Има кой да ти помогне.

Като ви се говори така, вие често си мислите, че нямате никакви добродетели. Не трябва да мислите така. Когато учителят от второ отделение започва да преподава на учениците новия материал, нима той отхвърля знанията им от първо отделение? Не, знанията, които учениците са получили в първо отделение, служат като база, върху която ще се градят новите знания. Ако ученикът не е свър-

шил първо отделение, той не може да следва второ. Значи върху знанието от първо отделение се поставя знанието от второ. Обаче знанието от първо отделение вече не важи за ученика, който е постъпил във второ отделение. Какво ново ще придобие той, ако постоянно повтаря, че две по две правят четири? Какво ще получите, ако съберете на едно място една учена и една добродетелна жена? Или какво ще получите, ако съберете на едно място един мъдрец и един добродетелен мъж? Какво ще направят тия двама души, като се съберат на едно място? Те могат да преобразят целия свят. Какво могат да направят една крава и един петел, ако се съберат на едно място? Или какво могат да направят едно глупаво сърце и един глупав ум, ако се съберат на едно място? Затова, когато казваме, че трябва да имаме благородно сърце и светъл ум, ние разбираме Божествените прояви в света.

Следния път, като дойдете, ще имате половин час размишление върху търпението; като свършите размишлението си, всеки ще стане тихо и, без да смущава другите, ще си отиде. При влизане също така ще пазите нужната тишина. Който има подковани обувки, за да не дига шум, ще се събуе вън и така ще влезе в клас. Кой когато дойде, сам за себе си ще започне размишлението и точно след половин час, без да чака другите, ще си излезе. По този начин ние искаме да създадем у вас свещени чувства, чрез които да се доближите до невидимия свят.

Когато идвате в клас, желателно е всеки да е чисто облечен, с чисти ръце и крака, свещено да пази чистотата на класа, както външно, така и вътрешно, в себе си. Взе-

мете например съвременните лекари, когато ще правят някоя операция, предварително измиват ръцете си добре и тогава пристъпват към операцията. Същото правят и химиците, и физиците, когато пристъпват към своите опити. Казвам: Колко повече ще трябва вие, като ученици на окултната школа, да спазвате абсолютно правилата на чистотата. Казвате: „Бог не гледа на външните неща, но на вътрешните.“ Човек трябва напълно да се освободи от ония влияния, които са внесени в неговите обуца и дрехи. Например в обувката, които носите, са останали влияния на животните, от кожата на които са направени тези обуца. Освен това шивачът често оставя своите лоши разположения в дрехите, които шие. И тогава вие по незнание и по необходимост купувате едни или други обуца и дрехи и се натъквате на техните лоши влияния.

Като ви говоря тия неща, пазете се да не изпаднете в друга крайност, в суеверие, да не смеете нищо да си купите или да носите всичко със страх. Аз само обръщам внимание върху тези неща, за да ви покажа, че окултният ученик трябва да бъде взискателен, но никога суеверен. Той трябва да си постави като задача в живота и външно, и вътрешно да бъде образец на Божественото. Стреми ли се непрекъснато към това, той най-после ще може да се добере до добри резултати.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

30 лекция от Учителя,
държана на 23 юни, 1926 г., София.

СПЕЦИАЛНИЯТ ЗАКОН

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

Размишление

От какво зависи успехът на ученика в този свят? Три отговора могат да се дадат на този въпрос. Едни поддържат, че успехът на човека се дължи на неговия ум; други поддържат, че успехът на човека се дължи на неговото сърце и трети поддържат, че успехът на човека се дължи на неговата воля. Значи, ако успехът на човека зависи от ума му, той има връзка с умствения свят; ако успехът зависи от сърцето му, той има връзка с чувствата, с религията; и ако успехът зависи от волята му, той има връзка с физическия, с материалния свят. Изобщо, за да има човек успех в живота си, той трябва да си създаде характер. Какво нещо е характерът на човека, вие знаете това, няма защо да се обяснява. Всеки човек, всяко животно има свои характерни черти, по които се различават едно от друго. В това отношение характерът представлява външна придобивка, спечелена през вековете. Успехът на човека, колкото и малък да е, той е свързан както с неговото минало, така и с настоящето, и с бъдещето му. При това и минималният успех на човека не е нещо единично, индивидуално, но представлява колективен резултат, т. е. резултат на множество същества, които са работили в известно направление. Въпросът за успеха на човека е философски. Някои може да се интересуват от този въпрос, а някои

може да не се интересуват. Обаче всички хора трябва да се интересуват от този въпрос, защото те искат да имат успех. Успехът подразбира вътрешно благо за човека.

Сега всички вие минавате за ученици. Според вас кой е ученик? Кои са характерните черти на ученика? Преди всичко ученикът трябва да има връзка с живата природа, да разбира нейните закони, да ги спазва правилно и да ги прилага в живота си. Има два вида ученици: едните са ученици на Всемирното Бяло Братство, а другите са ученици на Всемирното черно братство. Между тези две категории има и трета категория, които не са нито бели, нито черни, но примиряват и двете категории. За третата категория няма да говоря нищо, понеже те спадат извън рамките на нашия сегашен живот. Учениците на Всемирното Бяло Братство, както и тия на Всемирното черно братство се различават коренно по методите на своите действия. За да има успех ученикът, от която категория и да е, той непременно трябва да има самообладание. Ако най-малката случка, най-малкото противодействие или изненада може да наруши равновесието му, той не може да се надява на успех в работата си.

За пример много хора се влияят от времето, от условията на живота: ако времето е облачно, и те стават мрачни; ако са икономически затруднени и нямат пет пари в джоба си, те веднага се смущават, изгубват присъствието на духа. Действително икономическият въпрос е от голяма важност за човека. Този въпрос е голям изпит за ученика, докато той го разреши правилно. За правилното му разре-

шение се изисква необикновен ум. Не е лесно човек да се справи с мъчнотиите в своя живот. Когато човек не може лесно да се справи с известна мъчнотия, той оставя всичко на Господа и казва: „Господ ще промисли за мене.“ – Това е само предположение. Бог може да промисли за теб, а може и да не промисли. В мъчнотиите човек ще научи законите, по които се придобиват благата на живота. Има специален закон, според който Бог определя и раздава благата на всички хора. Питам: Вие знаете ли кой е вашият специален закон? Ето едно нещо, което не знаете. За всеки човек има специален закон, по който той получава благата на своя живот. От този закон зависи неговото щастие, неговият успех. По този закон той може да се домогне и до тайните на природата. Този закон представлява модерно наредена инсталация с ключовете и с всичките си приспособления. Знаете ли закона, вие ще можете да управлявате и инсталацията; не знаете ли закона, нищо не можете да направите с вашата инсталация. Казвам: На всички ви е необходима светлина, за да може всеки отделно да се добере до специалния закон.

Ученикът трябва да знае специалния закон, който се отнася до самия него. Някой казва: „Колко е щастлив моят приятел! Всички блага се сипят около него: жена има, деца има, къща има, богатства има.“ За този човек казвам, че той само седи и като някой свещеник чете редица заучени молитви и нищо не работи. Този човек трябва да потърси в архива на своя живот специалния закон, който е определен изключително за него и да го научи. Спе-

циалният закон гласи: във всяка работа, която предприемаш, пръв започвай и последен свършвай! Мнозина казват: „Нека първо другите хора започнат работата, аз ще започна последен.“ Значи ти обръщаш този закон в обратен смисъл: последен започвай, а пръв свършвай! Мислите ли така, действувате ли така, вие никога няма да научите специалния закон. Ако сте от хората, които започват всяка работа първи, вие сте вече в рамките на специалния закон. Дойдете ли до преддверието на този закон, лесно можете да го придобиете и да се ползвате от него. В Писанието се казва, че за всеки човек има определено едно написано камъче, което той сам трябва да намери. Такова нещо представлява и специалният закон. Специалният закон определя начина, по който Божията Любов може да се прояви отделно за всеки човек. Всички хора проявяват любовта си по различни начини. Някой казва: „Аз искам да обичам всички хора.“ За да обичаш всички хора, ти трябва да си намерил специалния закон. Като ученици на вас предстои великата задача да намерите през тази година своя специален закон.

Сега, ако се напише дробта $\frac{1}{2}$, какво представлява тя? Числата едно и две, които са числител и знаменател в дробта $\frac{1}{2}$, представляват в дадения случай две живи същества. Единицата означава сина, а двойката – майката. В дробта $\frac{2}{3}$ двойката представлява майката, а тройката – сина; в дробта $\frac{3}{4}$ тройката представлява детето, а четворката – бащата; в дробта $\frac{4}{5}$ четворката представлява бащата, а петорката – майката. Тъй щото вие можете да започ-

нете с една от дробите: $\frac{1}{2}$, $\frac{2}{3}$, $\frac{3}{4}$ и $\frac{4}{5}$. Ако преведете дробта $\frac{4}{5}$ в реална форма, вие може да имате женска форма, каквато е майката, но с мъжки качества: гласът ѝ е силен, гърлен; по лицето и брадата си има косми като у мъжа и т. н. Често има и обратни прояви на първото явление – срещате мъж с мустаци и брада, но с женски качества: говори нежно, по характер е чувствителен, мекушав, при всяка мъчнотия плаче, обезсърчава се и т. н. Питам: Коя е причината, че в женската форма влязоха мъжки качества, а в мъжката форма влязоха женски качества? Мъжът представлява кварцова канара. И наистина в Битието е казано, че първият човек, Адам, беше направен от пръст. Значи Адам беше мощен човек. Жената пък, Ева, беше направена от плът, вследствие на което тя представлява меката, нежната страна в естеството на Адама, т. е. на мъжа. Питам: Щом жената е направена от плът, как е възможно в това нежно същество да влязат мъжки качества? И щом мъжът е направен от пръст, от твърда материя, как е възможно в него да влязат женски качества? През 40–50-те години на своя живот човек няколко пъти изменя характера си.

Аз познавах един ученик от варненската гимназия, който се отличаваше с необикновена женственост. Той имаше лице, нежно като на девица. После той свърши за доктор и след 20 години го видях в София, но вече коренно изменен: глас груб, мъжки, лице задебеляло, няма помен от онова нежно, приятно лице. Питам: Де отиде предишната му нежност? С какво се замести? Кое е неизменното в човека, което при никакви условия не се губи? Коя е

постоянната единица, неизменната величина в човека? Кое го прави в младини един, а в старини друг? Наистина човек трябва да се изменя, но има нещо в него, което при всички условия трябва да остава едно и също. Иначе без промени няма прогрес. Ако човек не се изменя, той не би могъл да се освободи от своите грешни състояния, в които днес се намира; ако човек не се изменя, той не би могъл да се възпитава. Всички промени, които стават с човека, се отнасят до неговото външно, т. е. физическо естество, при което се изменя и съставът на материята в неговия организъм. За пример, ако в кръвта на някого се натрупа желязо повече, отколкото трябва, той ще огрубее.

Същият резултат ще се получи, ако човек подхранва в себе си някаква користолюбива мисъл или ако чрезмерно развива центъра около слепите си очи, зад ушите. Този център се развива в някои хора повече, отколкото в други, благодарение на това, че там се изпраща повече енергия; затова, ако човек иска да се освободи от тази излишна енергия, той трябва да потърси начин да я трансформира. Един от начините за трансформиране на тази енергия е физическата работа, например копане, рязане на дърва и т. н. Не успее ли човек да трансформира тази енергия в себе си, той през целия ден ще бъде нервен, ще се сърди, ще се кара с този, с онзи и ще бъде в положението на човек, за когото казват, че е разпасал пояса си. Той се извинява пред хората, като казва: „Извинете ме, аз съм малко нервен, не мога да търпя никого.“ Казвам: Този човек не е нервен, но бентът му е слаб. Той трябва да каже: „Ще ме извините, бентът ми е малко слаб и понеже нямам

пари да го поправя, в мене е станало наводнение, с което не мога изведнъж да се справя.“

Някой се извинява, че бил нервен. Според мене аз бих съжалявал този, който не е нервен. Защо? – Защото няма нерви. Щом не е нервен, той няма нерви. Да бъде човек нервен, това е голямо благословение. Друг казва: „Аз съм много чувствителен, силно чувствам.“ – Радвам се, че си чувствителен, защото иначе ще приличаш на камък. Колкото повече се развиват чувствителността и нервната система у човека, толкова той е по-благороден, добър и отзивчив. – „Ама избухвам често.“ – Кой не избухва? И слънцето избухва, и земята избухва. Представете си, че имате дете, което никога не избухва, кротко е, не мърда, нищо не иска, никого не безпокои. Питам: Ще ви радва ли това дете? Казват за някого: „Той е буен човек“ – Според вас какъв трябва да бъде човек? – Кротък. – Какво разбирате под думата кротък човек? Кротък човек е този, който знае във всеки даден случай как да постъпва. Той е умен, досетлив, услужлив човек. Това, което обичаме в хората, е тяхната досетливост и услужливост. Какво обичате повече: изворите или щерните? Всеки обича изворите повече от щерните. Няма по-красиво нещо от това да наблюдавате как водата на някой извор тече чиста, прясна и подвижна, като жива. Погледнете ли водата на някоя щерна, вие веднага се отдръпвате, тя не ви предразполага, защото е мътна, плесенясала. Когато човек прилича на добре пречистен извор, всеки има желание да пие от неговата вода.

И тъй, говори ли се за кротък човек, ние имаме предвид Христа, който казва: „Елате при мене, защото съм

кротък и смирен по сърце“. Христос беше кротък наистина, но като влезе в храма и видя как търгуваха там, Той взе един камшик и прогони всички търговци навън. Как мислите, ако Христос дойде днес на земята, няма ли да постъпи по същия начин, ако намери подобни неща? Нима и природата не постъпва по същия начин? Често ние виждаме, че небето става облачно, мрачно и след известно време се явява буря, цялото небе трещи, гърми, сватка се – страх навява на човека. Не е ли хубаво това? Как би се пречистил въздухът, ако не стават тези естествени проветрявания? Ето защо, като срещнете някой нервен, раздразнителен човек, не се смущавайте, но го изучавайте да видите, че Бог е вложил нещо хубаво в неговите прояви. Проучите ли характера на този човек, видите ли неговите добри страни, вие никога няма да приложите върху него камшика. Нервният, раздразнителният човек е извор, който силно блика. Не подпушвайте този извор, но използвайте водата му да кара воденици или да полива градини. Той е деятелен човек, който може да извърши много полезна работа. Радвайте се на деятелните хора!

Сега, като се говори за Божията Любов и за Божията Мъдрост, ние разбираме вода, която тече, а не застояла вода. Течащата вода представлява активен човек, а застоялата – пасивен човек. Обаче тази вода е застояла временно, няма да мине много и тя отново ще потече. Значи пасивният човек добре обмисля въпросите и след това действа. Ако погледнете на живота, било от човешко, било от Божествено гледище, вие ще разберете, че сте

дошли на земята съзнателно да вършите волята Божия, а не, както много хора я извършват, механически. Вършите ли съзнателно волята Божия, в каквото положение и да сте, било като търговец, чиновник или професор, вие ще имате достатъчно светлина, за да можете правилно да изпълните своята служба. Казвате: „Грешно е за духовния човек да бъде търговец.“ Питам: Кой занаят считате, че не е грешен? Ако учителят проповядва неверни неща на учениците си, нима това не е грешно? От гледището на разумните закони в природата всяка работа, която човек извършва, е намясто, ако с това той допринася нещо за общото благо, както и за свое благо.

В това отношение всеки човек е роден да извърши известна работа. Според френолозите например някой човек е роден за учител, друг – за свещеник, трети – за лекар, четвърти – за земеделец и т. н. Всеки човек заема една или друга служба според наклонностите и дарбите, които природата е вложила в него. Ако вие не сте роден за писател или поет, нищо не можете да напишете. Вие може да дращите с перото си по цели дни, но никой няма да ви признае за поет. Ако не сте роден за музикант, може цял ден да стържете с лъка на цигулката, но никакъв музикант няма да излезе от вас. Ако не сте роден за учител или за художник, колкото и да се силите в това направление, никога няма да станете добър учител или добър художник. Питам: Знаете ли за какво сте родени? Ще кажете, че сте родени да служите на Бога. – Като какъв искате да служите на Бога: като поет, като писател или като учител? Казвам: Каквато служ-

ба и да изпълнявате в живота си, тя още не определя вашето служене на Бога. При всички служби вие можете да служите на Бога. Въпросът е как изпълнявате службата си. Правилното изпълнение на службата включва в себе си и служенето на Бога. Дългият живот, през който човек минава, трябва да представлява сбор от всички служби, от всички професии. Има служби, които той е извършил вече, но има някои, по които той още не е работил, не се е специализирал, затова трябва да мине и през тях.

Мнозина не знаят нищо по философия. Например какво ще ми отговорите на въпроса: как може да се дойде от причината на нещата към тяхното следствие? Или какво ще ми отговорите на въпроса: как е създаден светът и дали в действителност светът съществува? Представете си при това, че аз отричам съществуването на света. Мнозина ще отговорят, че светът е създаден от Бога и следователно той съществува. Обаче за мене този отговор не е достатъчен, аз искам да ми се докаже. Тези въпроси могат да се разрешат от философски глави, те не са за обикновени хора. Казвате: „Тези въпроси не ни интересуват, няма защо да ги доказваме.“ – Възможно е тези въпроси именно да не ви интересуват, но има въпроси, които са общи за всички и те не могат да не интересуват всеки човек. Кажете тогава кой е общият принцип в християнството, който обединява хората? Общият християнски принцип, който обединява хората, е Любовта. И ако днес хората още не са обединени, това показва, че на всички липсва тази Любов. Значи Христос е говорил за Любовта, която ще обедини хората.

Казвам: От всички хора днес се изисква работа, усилия, да намерят специалния закон и начин за проявление на този закон. Домогнат ли се до начина, по който може да се приложи специалният закон, те ще могат да предизвикат в себе си възвишени и благородни чувства. Изкуството е да може човек да прояви в себе си тъкмо това красиво чувство, което храни към някого. Представете си, че вие обичате едного, но той иде в дома ви в момента, когато сте изгубили 20 000 лева. Тогава вие сте разтревожен, нищо не виждате пред себе си и никакво любезно чувство не трепва у вас. Обаче, ако в дадения случай дойде човекът, който носи загубените 20 000 лева, вие веднага ще се зарадвате и ще му пригответе една хубава баница.

Едно трябва да знаете: всеки човек, който иде в дома ви, той носи щастие. Някога той може да дойде във форма на чужденец, когото не познавате, но и в тази форма той пак ви носи щастие. За да не изгубите щастие, което той ви носи, вие трябва да знаете как да го посрещнете.

Ще ви приведа един пример да видите какви са резултатите на добрите отношения. Един млад българин, свършил по музика в Берлин, дохожда в България да се назначи на служба. По едно време го поканват като частен учител по цигулка на сина и дъщерята на един богат чорбаджия. Той започнал да им преподава добре, но от време на време като млади хора те си поигравали. Бащата останал недоволен от неговото поведение и го изпъдил от дома си. Останал вън, на пътя, без служба, той прекарал три дена в глад и мизерия, през което време се намерил един свещеник, който го приел в дома си, нахранил го и му дал

едно турско меджедие. Музикантът казал: „Много ти благодаря за тази услуга. Три дена прекарах без хляб, но ти ми дойде в помощ. Няма да забравя твоята услуга.“ След време този млад човек се назначил за секретар на турския валия във Варна. В това време валията му дал да прегледа някакви писма и обвинения срещу един свещеник, когото считали за комита. Като прегледал тия писма, той видял, че те се отнасят именно до този свещеник, който в онзи тежък момент на неговия живот му дал турското меджедие. Той веднага прегледал писмата, които намерил за опасни, хвърлил ги в печката да изгорят, като си казал: „Отче, твоео меджидие те спаси от въжето.“ След това той отишъл при валията и му казал: „Прегледах всички писма, които ми дадохте, и намерих, че този човек не е опасен, няма сериозни улики против него. Доколкото зная, той е добър, благороден човек.“

Сега да пренесем този пример и във вашия духовен живот. За пример, дойде ви една Божествена мисъл, но толкова скромна по външен вид, че вие намирате, че тя не заслужава да употребите време за нейното реализиране и казвате: „Не е време сега за реализирането на тази мисъл.“ Казвам: Ако вие се заемете с реализирането на тия малки скромни мисли, за в бъдеще те ще създадат велики характери. Малките Божествени мисли създават характера на човека, а не големите, грандиозните. Затова заемете се с проучването на вашия характер, на вашето тяло, лице, очи и т. н. Като изучавате лицето си например, ще видите, че то е несиметрично. Почти на всички съвременни хора лицата са несиметрични. Някой път ще видите, че лицето ви

напълнява, а някога отслабва. После често и коремът ви надобелява, а понякога отслабва. Забележите ли такова нещо в себе си, веднага вземете мерки да стесните желанието, което иска да се разширява. Вие трябва да измервате всички части на тялото си със сантиметър, да знаете точно с колко сте се увеличили или намалили. Ако забележите, че гърдите ви се стесняват, започнете да правите дълбоки дишания, за да се разширят. Изобщо горната част на човека, гърдите именно, трябва да бъдат широки, а кръстът и коремът трябва да бъдат деликатни, тънки. Сутрин, преди да започнете работата си, изправете гръбначния си стълб, за да могат теченията на природата да циркулират правилно; после отправете мисълта си към невидимия свят, свържете се с Бога и тогава станете и започнете работата си. Вие не можете да имате успех в работата си, докато не сте нагласили своята нервна система.

Мнозина от вас едва се пробуждат и започват да се обличат, да се чешат, да се нареждат. Така правят и светските хора, но ученикът никога не трябва да бърза. Обличането, измиването ще оставите за после. Първата ви работа е да прекарате 5–10 минути в съзерцание, в мисъл към Бога, към всички напреднали същества, да ги призовете в помощ, като кажете: „Господи, малко знания имам, просвети ума ми, да възприема и изпълня Твоята воля. Дай ми начин да реализирам Твоите желания, както Ти си определил!“ Кажете ли така, няма да мине много време и вие ще получите отговор на вашата молитва. Ще почувствате в душата си едно затишие, една радост и ще започнете работата си. Постъпвате ли така, вие ще имате хар-

мония в себе си и ще придобиете разположение, с което ще можете да работите. Оставете ли се на света и на неговите влияния, той може да ви изкара от релсите на вашия живот. Всички отрицателни състояния, които имате в себе си, както и помежду си, се дължат на влияния на същества от този преходен свят. Затова, попаднете ли под тяхно влияние, кажете си: „Заповядвам ви в името на Божията Любов, в името на Божията Мъдрост и в името на Божията Истина да мълчите!“ Може да кажете: „Дали и тези изпитания не са волята Божия?“ Ще знаете, че волята Божия е да служите безкористно на възвишената Любов, ако искате да бъдете мощни и силни.

Сега мнозина очакват да дойдат ангели при тях, да им помогнат. Ако дойде при вас ангел, той ще ви дигне като чук в ръката си, ще ви удари върху някой предмет и вие ще се пръснете. Това ли трябва да получите? Не, човек трябва да работи, да прави усилия от своя страна, без да очаква наготово. Казвате: „Трябва ли ангелите да постъпват с нас по този начин?“ Вие запитвате по същия начин, както съвременните хора се питат за постъпките на Христа, на светиите или на истинските християни. Те често казват: „Не можа ли Христос да постъпи по друг начин с търговците в храма, ами трябваше да ги бие с камшик?“ Вие считате, че Христос трябва да бъде мекушав човек. Казвам: Нито Христос, нито светиите, нито старите християни са били мекушави хора. Когато светията срещне някой разбойник, той го хваща за краката, издига го във въздуха и го разтърсва. Или, ако светията срещне човек, който иска да стреля, той махне с ръката си из въздуха и

оръжието на стрелеца пада. Смели трябва да бъдете! Не сте ли смели, разбойникът, апашът ще дойде при вас и ще ви обере. Досега от някои хора са одрани по десет кожи, от които са направени хубави лачени обувки.

И тъй всички трябва да се стремите към онази вътрешна велика наука, която дава самообладание на човека и създава неговия характер. Да се самовладее човек, това е волята Божия; да обича, това е волята Божия; да придобива знания, това е волята Божия; да бъде свободен, това е волята Божия; да познава Любовта, това е волята Божия; да познава Мъдростта, това е волята Божия; да познава Добродетелта, това е волята Божия. Всички вие можете да бъдете такива. Това може да се постигне, ако не се критикувате. Критикувате ли се, че този бил такъв, онзи бил онакъв, нищо няма да постигнете. Видите ли, че някой брат или сестра според вас не постъпват правилно, отправете към тях една добра мисъл, помолете се на Бога да просветли съзнанието им и ще видите, че те полека-лека ще се изправят. Срещнете ли след време този брат или тази сестра, те ще имат към вас по-голямо разположение.

Казвам: Пътят, по който вървите като ученици, изисква много работа и чистене, докато се освободите от утайките на миналото. В това отношение вие имате помощта на добрите хора, на светиите, както и на Учителите на човечеството. Те работят, борят се с недъзите на хората и по този начин помагат на цели народи. Тъй щото, колкото повече се издигате, толкова повече работа се отваря и на вас. Дойдат ли страдания в живота ви, поставете срещу тях самообладанието. Страданията представляват почва,

в която плодовете зреят. Като знаете това, молете се на Бога да благослови страданията. Щом дойдат радости в живота ви, не искайте много радости, но кажете: „Нека моите радости бъдат за слава Божия, за името Божие.“ Кажете ли Бог да благослови страданията ви, Божият Дух ще дойде и ще ги превърне в радост. Казано е в Писанието: „Бог всичко ще превърне в добро за онези, които Го любят.“

Сега ние сме дошли на земята да вършим волята Божия и то по начин най-добър, най-правилен. Дали ще се проявим в науката, в изкуствата, в музиката или в каква и да е област на живота, ние трябва да помним своята задача. За тази цел всеки трябва да намери онзи специален жив закон, по който става неговото развитие. Станете ли сутрин, кажете си: „Аз зная, че за мене има един специален закон, по който, ако вървя, ще бъда познат в небето.“ За всеки човек има не само специален закон, но и специален тон от Божествената гама. Той може да бъде четвърт тон, половин тон, цял тон и т. н. Всеки трябва да изучава своя специален закон и своя специален тон, по който се различава от другите хора.

Казвам: Освен специалния закон за всеки човек има още и един общ велик закон за всички хора, който изисква от тях да се приготвят да бъдат носители на Великата Божия Любов. Велико нещо е Любовта, но човек трябва да знае как да я прояви. Той може да прояви Любовта само в един поглед, но трябва да знае как да погледне; някога Любовта може да се прояви само в едно движение, но той трябва да знае как да направи това движение; някога Лю-

бовта може да се прояви само в една дума, но той трябва да знае как да изговори тази дума; някога Любовта може да се прояви и в мълчание, но той трябва да знае как да мълчи. Любовта може да се прояви по хиляди начини, но трябва да знаете как да я проявите. Влезете ли в някое общество, вие трябва да знаете как да постъпите с това общество. За пример от невидимия свят могат да дадат на някоя сестра задача да отиде в едно общество от високопоставени личности. Тя трябва да знае най-първо как да се облече, с какъв цвят дрехи, а после как да си пробие път в обществото. Как ще си пробие пътя в някое общество? Мислите ли, че насила ще можете да наложите своите възгледи на хората?

Божественото учение може да се приложи само по специален път, определен от Бога. Вие не можете да го приложите на други хора, както искате и както вие разбирате. Говорите ли на хората нещо върху Божественото учение, те сами трябва да признаят, че им говорите Истината. Божествената Истина може да се предаде само по специален начин. Ако е въпрос да заставяте хората да вярват в Бога, тогава и вас могат да заставят да повярват в нещо. Когато железарят иска да стопи желязото, той предварително наклажда огън в огнището, взема чук и наковалня и започва да го нагорещява, докато го смекчи, да може да се огъва и да се правят от него различни изделия. Та и вие, ако се намерите в общество, твърдо като желязо, най-напред ще наложите огън на огнището си, ще турите желязото в огъня, ще вземете меха да духате, а с чука ще удряте върху смекченото вече желязо, докато образувате от него нещо

ново. След това, като отидете в това общество, ще видите, че в него е станала някаква промяна. Затова всеки от вас трябва да владее някакво изкуство в съвършенство, та както иска да помогне някому, ще му помогне по един от най-добрите методи на своето изкуство. Отидете ли в един дом или в едно общество, първо ще видите, има ли там хора, които страдат от някаква болест; ако има такива, ще се заемете да им помогнете. Помогнете ли им, и те ще бъдат готови да ви приемат. Какво правят някои религиозни хора? Те отиват тук-там и казват: „Ние сме изпратени от небето да ви донесем новото учение.“ Не, този метод е стар, днес той не може да има добри резултати.

Ако искате да проповядвате новото учение, ето как трябва да постъпвате. Ще отидете в някой дом с торба, пълна със злато. Вие няма да разправяте, че носите торба със злато, но самата торба трябва да бъде такава, че от дупките ѝ да се вижда златото. Който види торбата, сам трябва да се интересува от нея. Вие ще потропате на вратата на този дом и ще кажете: „Моля, търся еди-коя си госпожа, нося ѝ наследството.“ Те веднага ще ви приемат и вие ще започнете да разправяте за наследството на госпожата. Всички наоколо ви в един момент ще се интересуват. Както виждате, с един килограм злато може да се интересуват много хора. Вие оставяте торбата със златото и си отивате. Обаче на другия ден тази госпожа дохожда при вас уплашена, разтревожена и ви казва: „Знаете ли, че някой разбойник е дохождал снощи у дома и откраднал торбата със златото?“ – Така ли? Не се смущавайте, снощи аз хванах този разбойник и взех от него тор-

бата със златото. Ето, заповядайте, вземете си торбата назад! По този начин вие успявате да привлечете вниманието на тази госпожа и на хората около нея. Значи Божественото учение е торба със злато, което е в сила да интересува всеки човек без изключение, но зависи как ще му представите това злато.

Първото нещо: вие трябва да се научите да услужвате. Знаете ли да услужвате на себе си, вие ще можете да услужвате и на другите. Човек не може да служи на другите, докато не е служил на себе си. От благата, които имате, вие ще носите и на другите. Това значи да бъдете носители на Божиите блага. Затова Христос казва: „Даром сте взели, даром давайте!“

И вие, както и съвременните хора, често не успявате, понеже още си служите със старите методи. Някой започва една работа, но друг му казва: „Остави тази работа настрана, сега не е време за нея.“ Значи всяка ваша работа среща известно противодействие. Оставете всеки да се прояви, както той разбира, както той чувства нещата. Като казвам, че всеки трябва да се прояви, както той чувства, подразбирам разумните чувствувания. Що се отнася до резултатите, не ги критикувайте. За резултатите Бог мисли; Той се грижи да тях. Като ученици вие не трябва да се спъвате едни други. Нека всеки работи, както той може. Оставете всеки да се проявява свободно, както може. Ако някой направи погрешка, кажете: „Наистина ти направи една малка погрешка, но тя ще се превърне в добро.“ Вие еднакво трябва да се ползвате както от положителните, така и от отрицателните си качества. И ед-

ните, както и другите представляват страни на вашия характер. Остане ли отвън някой да изправя характера ви, нищо няма да постигне. Никой никого не може да изправи. Само Божият Дух, който работи в човека според Божия план, е в сила да изправи и преработи човешкия характер. Духът не изправя характера на човека изведнъж, но Той работи постепенно, последователно, като изправя неговите мисли, неговите чувства, а най-после коригира и неговите желания и действия на физическия свят. По същия начин и вие трябва да работите. Духът работи бавно, но сигурно. Не очаквайте бързи резултати. Достатъчно е човек да има добро желание да се изправи. Щом има това желание, той постепенно всичко ще постигне. Силното желание е вече крачка напред.

И тъй насърчавайте всяка добра мисъл или всяко добро желание, които се явяват у вас или у вашите близки. Пожелае ли някой да се прояви в своите добри мисли и чувства, насърчавайте го. Ако някой философствува, вие можете да се произнесете, дали неговото философствуване е право или не, но рече ли той да се прояви, оставете го свободен. Ако спъвате добрите желания, вие ще мязате на онези хора, които един английски художник изобразил в една от своите картини. Картината представлява висок планински връх, към който се стремят много хора. В стремежа си нагоре всеки прави опити да се качи на самия връх. Обаче едва успее някой да се качи малко по-високо от другите и всички започват да го теглят да се върне назад. После виждате друг някой успял да се изкачи на доста голяма височина, когато всички около него започват

да го теглят назад да се върне при тях. При това положение никой не може да стигне до върха на планината. Всички хора се блъскат, сбиват, кой пръв да излезе на върха; обаче в края на краищата те се намират все в подножието на планината. Същите чувства се срещат и между учениците в школата. Всеки тегли другия да не излезе напред, като му казва, че от него човек няма да стане. Казвам: Яви ли се желание у някого да върви напред, оставете го, нека излезе напред! След него ще излезе втори, после трети и т. н. Ще дойде ден, когато всички ще стигнат върха. Ако един се подигне нагоре и стигне върха, и останалите ще вървят след него; ако един от тях се върне назад, и останалите ще се върнат. Такъв е законът. Смъртта на едного е смърт за всички; животът на едного е живот за всички. Казано е в Писанието: „Бог не съизволява за смъртта на грешниците.“

Сега като ученици необходимо е първо да придобиете Божията Любов, която ще изпълни душите ви; после ви е нужна Божията Мъдрост, която ще просвети умовете ви и най-после всички се нуждате от Божията Истина, която ще ви освободи от всякакви ограничения и заблуждения. За да постигнете това нещо, вие трябва да изучавате специалния закон, по който можете да се проявите, а после да разберете защо сте дошли на земята и как трябва да работите. Ако имате някакви спънки, ще се молите, ще работите, докато победите. Дойде ли ви някаква болест, вие обещаваме, че ще направите това-онова само да се освободите от болестта. Като се освободите, всичко забравяте. Не, дойде ли ви някоя болест, кажете: „Господи, благода-

ря, че ми даде тази болест, да се изпитам и Ти да ме изпиташ. Помогни ми да се освободя от нея, за да изпълня Твоята воля. Не изпълня ли волята Ти, пак ми изпрати болестта.“ Обещаете ли нещо, трябва да го изпълните. Кажете: „Господи, сега съм болен, страдам, беден съм, нямам пет пари, но като оздравея, ще започна да работя и всичко, което спечеля, ще употребя в служене на Тебе. Аз имам възможност да стана богат, да придобия знания, затова искам да ми дадеш здраве.“ Ученикът не трябва да бъде беден, нито безсилен. Той трябва да е богат, силен и здрав, да работи и за себе си, и за другите. Всички вие трябва да храните помежду си взаимно уважение и почит. Време е вече двама души от вас да дадат пример, да потеглят към върха. Аз виждам вече две сестри и двама братя, които са готови да потеглят към върха. Ще кажете: „Защо непременно трябва да тръгнат двама братя и две сестри?“ – Защото светът е създаден от двойката. Тъй щото най-напред ще започнат двама, после четирима, осмина и т. н. В душата на всеки човек е вложено разумното безстрашие. Той трябва да има страх от греха, а безстрашие при правене на добро.

Някои казват: „Ние сме се събрали тук разни чешити. Какво може да излезе от нас?“ Казвам: Радвайте се, че сте чешити. В разнообразието е красотата на живота. Кой търговец не се радва на чешити стока? Колкото повече чешити има, толкова повече хора ще го търсят, ще влизат и излизат от дюкяна му. Казват: „Ние искаме да бъдем учени, даровити хора.“ Между вас има и учени, и философи, и музиканти, и художници – каквито пожелаете. Човек

всичко може да постигне, но не трябва да се обезсърчава. Той ще пада, ще става, ще побеждава, ще го побеждават докато разреши задачите си. И Христос, който беше толкова силен, усети тежестта на кръста, на страданията. Христос не изгуби присъствието на духа си, но Той каза: „Господи, ако може, нека ме отмине тази чаша. Ако не може, нека бъде Твоята воля!“ Когато човек вика, плаче от страданията, които му са дадени, това се дължи на второто негово естество. Значи човек има две естества: едно – то естество е Божественото начало в него, което понася всичко с радост; другото естество е човешкото, което и най-малкото не може да носи. То вика, плаче, иска да умре. Когато човек иска да умре, това подразбира, че той иска да промени условията на своя живот, да мине в новия живот. Лошото в човека трябва да умре, да се претопи и да израсте новото в него. Каквито изпитания и да ви дойдат, кажете: „И сто пъти да се обезсърча, Бог е верен, в Него няма нито промяна, нито измяна. Това, което Той е определил, ще стане.“

Казвам: Първата работа на всички е да направите връзка с Божията Любов, после с Божията Мъдрост и най-после с Божията Истина. С Божията Любов ще свържете сърцето си, с Божията Мъдрост ще свържете ума си, а с Божията Истина ще свържете волята си. Свържете ли сърцето си с Божията Любов, ще имате живот; свържете ли ума си с Божията Мъдрост, ще придобиете светлина и знание; свържете ли волята си с Божията Истина, ще придобиете свобода, сила и мощ в себе си. Всички трябва да

любите, но тази любов трябва да носи живот, а този живот да носи сила в сърцата ви. Искате ли да успеете в това, приложете закона за самообладанието; молете се един за друг и престанете да се критикувате. Срещнете ли някой човек, когото не обичате, вие непременно трябва да намерите една добра, специална черта в характера му, която никой друг няма, и за тази черта именно го обикнете. Намерите ли тази черта в него, вие ще се свържете с душата му. Свържете ли се по този начин, вие ще можете да си помагате.

Днес хората на първо място виждат своите лоши черти, вследствие на което те се индивидуализират и отделят един от друг. Вглеждат се в страданията си и си помагате. Днес хората се оплакват, че никой никого не поглежда, не влизали в положението си и т. н. Срещнете ли някой, който плаче, спрете се пред него и му кажете: „Ти си на прав път, благословен си от Бога, затова не плачи.“ После вземете едно малко мускалче и го дайте на този човек, да събере в него сълзите си и да не оставя да падат на земята. Свещено нещо са сълзите на човека. Пък и вие ще си вземете за спомен от сълзите на този човек. Днес хората казват, че се разбират, а оставят свещените си сълзи да падат на земята. Ако нямате малки шишенца, в които да събирате сълзите си, поне носете си по една чиста, копринена кърпичка, с която да ги изтривате. После скрийте тази кърпичка някъде като спомен от скръбните ви състояния. Всички мъже и жени трябва да имат такава кърпичка. Свещено нещо са сълзите на човека. Който за-

чита свещеното в себе си, той ще си създаде добър характер. Зачита ли свещеното в себе си, ще зачита свещеното и у другите хора. Като видим, че някой плаче, ние казваме: „Този човек плаче.“ Кой плаче? – Който страда. И сега, като знаете това, видете ли някой да плаче, обърнете се към Бога и се помолете: „Господи, дай светлина, знание, любов, живот и свобода на този човек, според както си определил в Своя план.“ Ако постъпвате така, лицата ви ще издават светлина и вие винаги ще бъдете бодри, свежи, весели и засмени.

Питам: Какво искате да приложите през тая година? Комисията отгоре се интересува да знае това нещо. Какво мислите да правите например утре сутринта, след като станете? Ако аз съм на ваше място, ето какво ще направя. Ще стана рано сутринта и ще си кажа: Искам да възстановя онова, което Учителят вчера ни говори в лекцията. Като се помоля, Духът ще ми помогне да си припомня, ако не всичко, то поне онази част от лекцията, която аз бих могъл да разбера и приложам. Това, което се изнесе в лекцията, представлява само една част, но Духът, който работи у вас, ще трансформира тези мисли по специален начин, по специален закон за всеки едно. Това нещо няма да стане изведнъж. Може да минат дни, седмици, а някога месеци или години, докато тези мисли се предадат по специалния закон. Специалният закон на вашите мисли, на вашите чувства и на вашите действия са врати, през които Духът работи. Той ще влезе през една от многото врати и ще си свърши работата, както Бог е предви-

дил за всекиго специално. Значи висшето начало работи върху вас. То се изразява чрез по-напреднали ваши братя, чрез ангели, които работят за вашето усъвършенствование. Следователно, дойдат ли тия работници на вашата нива, вие трябва да бъдете отзивчиви, да отговорите на техния зов и да се солидаризирате с тяхната работа.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

31 лекция от Учителя,
държана на 7 юли, 1926 г., София.

ПРАВО МИСЛИ!

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

Размишление

Какво показва скърцането на някоя кола? Ако влезете в една държава, на която колата много скърца, сигурна ли е тази държава? Съвременните хора са изгубили правилния начин на мислене. Най-трудното нещо е човек да мисли право. Обаче една от важните задачи на съвременните хора е да се научат да мислят право. Да мислиш право, това е изкуство, това е наука.

Ще ви задам един въпрос: Какво е мястото, през което реката, която тече, става по-широка и по-плитка? – Равнина. Какво е мястото, през което реката, която тече, става по-дълбока и тясна? – Планинско. В такъв случай питам: Ако вашият живот се стеснява, какви са неговите условия? – Планински. Ако вашият живот се разширява, какви са неговите условия? – Полски, равнинни. Щом е така, вие трябва да проучвате условията, при които живеят планинците, както и условията, при които живеят хората по полетата, защото животът на едните се различава коренно от живота на другите. Казвате: „Това са обикновени работи, които не ни интересуват много.“ Да, но ако вие изучавате обикновените работи от гледището на вашия вътрешен живот, тогава бихте разбрали смисъла, който се крие в тях.

Казвам: Всеки ден носи със себе си по една велика мисъл, по едно велико чувство и по едно велико действие,

които трябва да се обработят. В това отношение всяка велика мисъл, всяко велико чувство и всяко велико действие представляват камъни, върху които, ако не друго, човек трябва да напише поне датата на тяхното явяване на земята. Значи всеки ден изисква от вас да обработите в себе си по една важна мисъл, по едно важно чувство и да извършите по едно важно дело, колкото и да са микроскопически. Не изпълните ли това нещо, денят е минал незабелязано, с нищо не ознаменуван.

Засега стремежите на съвременните хора са много общи. Те искат изведнъж да израстнат, да придобият много неща без усилия. Към това се стремят и малките деца. Те имат силно желание да станат големи, високи. На каква височина най-много може да израсне човек? В България например средната височина, до която човек може да достигне, е 175–180 см. Питам: Какво постига човек с това, че е израснал на височина например 175 или 180 см? Ако височината прави хората велики и гениални, тогава какво бихте казали за онези вековни дървета, високи десетки метра? Ако височината е мярка за величието на нещата, тогава тия дървета трябва да бъдат велики и гениални. Всъщност така ли е? Мнозина казват: „Човек трябва да стане голям, да порасне на височина и широчина, при това да бъде строен и деликатен.“ Според вас кой е по-строен: стогодишният дъб или някой висок, снажен човек? Вековните дървета се хвалят със своята дебелина и устойчивост, а хората се хвалят с пластичността на своето тяло. Цялото тяло на човека трябва да се отличава с подвижност, с пластичност на мускулите.

Например, ако разгледате лицето на човека, всеки мускул на лицето му трябва да изразява идеите, които го вълнуват. Също така в движенията си човек трябва да бъде изразител на своите идеи. Неговият ход, неговият вървеж трябва да изразява напълно идеите му. Ако наблюдавате хода на някой човек и видите, че при движението си той прави криви, счупени линии, като лъкагуши ту на една, ту на друга страна, вие ще познаете и характера на неговите идеи. После виждате, че някой човек върви с наведена глава, друг – с изправена, трети – с увиснала надолу устна, с разочорлени вежди и казвате: „И така може.“ Не, така не може. Това е дисхармония на линиите, която по никой начин не може да се допусне в небето. Как мислите, може ли да съществува такава дисхармония между ангелите? Когато някой човек се стреми към съвършенство, към светли идеи, линиите на неговите движения трябва да бъдат хармонични, плавни и пластични. Аз не говоря за тялото като форма, но като изразител на светли и свещени Божествени мисли. Ако линиите на движението в човека не са хармонични, той е осъден на заболяване от различни болести. Изобщо всички болести се дължат на изтощаване на нервната система у човека. Когато човек се грижи повече за придобиване на материални блага, отколкото за разработване на своите мисли и чувства, той заболява от туберкулоза. Човек трябва да знае, че той не е длъжен да носи света на гърба си, нито пък светът е длъжен да се грижи за него.

Много от съвременните хора искат другите да мислят за тях, да ги славят, да им дават букети и венци за техните придобивки. Казвам: Тези хора взимат само едната страна

на това положение. Те не знаят на какво могат да се натъкнат от грижите на хората към тях. Няма по-голямо нещастие за човека от това, хората да мислят за него и да го славят. Представете си, че вие вървите по улицата и срещате хора, които се грижат за вас и постоянно ви мислят. Какво трябва да направите? Вие трябва непрекъснато да ги поздравлявате, вследствие на което ще бъдете постоянно с наведена и в движение глава. Ако пък тия хора ви дойдат на гости, вие трябва да ги посрещнете добре, да ги нагостите, да им поговорите малко. Лесно ли е да се справите с хиляди хора? Тъй щото, като взимате облагите от хората, трябва да имате предвид и задълженията към тях. Съвременните хора са взискателни към правата си, а немарливи към задълженията си. За пример някой човек се моли на Бога за някого, да му помогне Бог, да го благослови. Щом получи благословието от Бога, този човек трябва да поеме известни задължения към онзи, за когото се е молил или поне да му занесе Божието благословение. При това той сам трябва да занесе благословието на своя ближен, а не слугата.

И тъй, като ученици, вие трябва да се спрете върху положителния живот, върху хармоничното в него. В това отношение вие можете да се учите и от светските хора, които също така имат своя школа и свои учители. Нима търговецът не учи как да търгува? От невидимия свят изпращат учители за хората от всички професии и занаяти. От способностите на учениците зависи и правилното положение на една или на друга професия в живота. Същото може да се каже и за религиозните хора. И религиозните

хора имат свои учители, които ги учат как и в какво да вярват. За пример от невидимия свят устройват някакво видение на някой религиозен човек; на друг пък внушават някаква възвишена идея, която той със ставането си още трябва да я приложи. Чрез своите ангели Бог работи върху всички добри хора, явява им се, подтиква ги към дейност. Затова и в Писанието е казано, че Бог не живее само на небето, но и в сърцата на всички добри и смирени хора. Тогава как мислите, Бог може ли да живее в сърце, което постоянно плаче и протестира? Казано е: „Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат.“ Той живее само в сърца, дето има любов, вяра и надежда, т. е. в детските сърца, в които няма никаква скръб, никакво отчаяние.

Това се отнася до висшия, до съзнателния живот на човека. И в този живот има скръб, но такава, която повдига човешката душа. Страда ли човек съзнателно, той е близо до Бога. Казано е в Писанието: „Призовете ме в ден скръбен!“ Страда ли човек, без да разбира смисъл на страданията, той вика, плаче, протестира, докато най-после Бог изпрати някой от своите служители да му помогне. Дойде ли Божият служител, той ще остане при вас само за няколко момента и ще ви напусне. Какво ще прави цял ден при вас? Има ли смисъл той да слуша вашите оплаквания, че този ви казал нещо обидно, или че не сте се нахранили, както трябва, или че нямате обуца, дрехи и т. н.? Духовният човек е доволен от всичко. Велик човек може да се нарече този, който, след като претърпи една загуба от сто хиляди лева, се обърне към Бога с всичкото си смирение и каже:

„Господи, благодаря Ти за това, което спечелих чрез загубата на тия пари.“ Казвам: Само такъв човек е в състояние да се радва на петте лева, които би му дал някой.

Материалните блага, към които хората се стремят, имат значение за ненапредналите още души. И затова ще видите, че на такива хора Бог дава къщи, ниви, богатства, пари, които им служат като средства за забавление. На напредналите души Бог казва: „Вие не се нуждаете от пари, от богатства, от ниви; вие трябва да обърнете погледа си нагоре, към необятния небосклон и там да наблюдавате и проучвате звездите, луната и слънцето.“ Някой от учениците, който иска да работи за Бога, хваща едно от децата в света, което още се забавлява, и го довежда в школата да го направи ученик, като му казва, че трябва да се откаже от всички свои кукли и забавления. Мислите ли, че това дете може да се задоволи с работата в школата? То скоро ще се отегчи и ще излезе вън, в широкия свят. Това дете още не се е наиграло, няма защо да му отнемате игрите преждевременно. Оттук аз вадя следното заключение: ученикът, който страда за пари, за богатства, това показва, че той е още дете, което преждевременно са заставили да учи. Спорът между учениците днес се свежда именно към това да придобият повече пари, да придобият повече материални блага и кой от тях да вземе първо място. Дойдете ли до това положение, ще си признаете, че у вас няма никакво смирение, никакъв копнеж за ученичество. Смирението се придобива отвътре, а не отвън.

Сега от всички се изисква чистота, искреност, да не се представяте такива, каквито не сте. Може ли да се нарече

духовен човек този, който се занимава изключително с материални неща в живота си? Съвременните хора минават за християни, но търсят само материални блага. Те минават за християни, но искат от Бога здраве, което да използват, както те разбират. Едно нещо трябва да помните: Христос дойде в света да научи хората да познават Бога и да Му служат, а не да придобиват богатства и щастие. Какво виждаме в сегашните хора? Щом не постигат това, което желаят, започват да критикуват Бога, да се съмняват в Него. Някой няма право да критикува Бога, нито да се съмнява в Него. Рече ли да Го критикува, той ще получи добър урок за своите постъпки. В това отношение небето е безпощадно. Свещено трябва да пазите Божието име! Това е първото необходимо условие за запазване чистотата на душата. Освободите ли се от критиката, вие ще имате вече условия за създаване на вашия характер. Ако е въпрос за критика, и аз мога да ви кажа, че сте обикновени хора, направени от пръст. Какво става с вашите синове и дъщери? Като поживеят няколко години на земята, умират. Тогава какво може да се каже за хората, които умират? Казвате: „Като умрем, поне ще отидем на другия свят, който е по-добър от земния.“ Казвам: Каквото е заслужил човек на земята, такова ще получи и в другия свят. Нищо не се дава незаслужено.

Казвате: „Култура трябва на съвременните хора.“ Какво означава думата култура? — Обработване. Представете си тогава, че някой съвременен човек си направи една хубава къща с градина, в която посажда много цветя, между които се развъждат голям брой червеи, мухи, бръмбари и

др. Питам: Ако цветята се развалят, изсъхват от тия червеи, какво ще се ползува той от тази градина? При това той развъжда кокошки, които цял ден ровят цветята да търсят червейчета. Какво ще го ползува тази градина? След това този човек се облича с хубави дрехи, модно ушити, и влиза—излиза от богатата, скъпо направена къща, която служи за съблазън на хората. Питам: Какъв смисъл имат хубавите дрехи и богатата къща? Може ли да се нарече това култура? Хубавите дрехи, богатите къщи имат смисъл само тогава, когато в тях могат свободно да влизат нашите братя, Божиите посланици.

Днес някоя светла мисъл слиза от Божествения свят и хлопа на вратата на една от тия хубави къщи: „Моля, отворете ми, аз съм посланница от висшия свят, искам да погостувам у вас. Пътница съм, от далечен край ида.“ — „Не мога да те приема днес. В този момент аз се обяснявам с моя мъж. Господ ми е дал лош мъж, с когото постоянно се караме. Никого не приемам, не съм разположена.“ Щом тази мисъл — Божията посланница, се връща назад, на другия ден Бог изпраща в тоя дом болестта дифтерит. Той казва на болестта: „Ще отидеш в еди-кой си дом и ще хванеш за гърлото детето на тази жена, която вчера не те прие, и ще го задигнеш в онзи свят.“ След няколко дни Бог изпраща друга мисъл — посланница в този дом, но вече при мъжа. Посланницата хлопа на вратата и казва: „Моля, приемоте ме във вашия дом. Аз съм странница, ида отдалеч, искам да погостувам малко при вас.“ — „Не мога да приема никого, не съм разположен, защото днес не можах да спечеля толкова, колкото трябваше за

нуждите на жена ми. Иди на друга място!“ Не се минава много време и в работата на този господин настъпва криза: той изведнъж изгубва една сума от 100 000 лева. Питам: Разбирате ли сега на какво се дължат страданията и нещастията, които сполетяват съвременните хора? Тъй щото всички страдания, изпитания на човечеството се дължат на факта, че хората не приемат Божиите посланици в своя дом, но ги пъдят, връщат ги назад. Това значи да не приемате Божественото в себе си.

И тъй, дойдат ли страдания в живота ви, ще знаете, че причината за това сте самите вие. Кой от вас не е хулил Божието име? Кой от вас не е критикувал Бога? Кой от вас не се е съмнявал в Него? Ще кажете: „Ние не сме хулили Божието име.“ Казвам: Да хулите Бога, това не подразбира направо да хулите Неговото има. Достатъчно е да хулите и да критикувате всеки, който служи на Бога. Какви думи, какви измислици се носят по негов адрес! Всичко това се върши зад гърба му. Смелост трябва да имате! Ако искате да кажете за някого нещо, излезте пред лицето му и кажете всичко, каквото искате. Няма по-грозно нещо от това да се говори зад гърба на човека. И затова казвам: Ако искате Бог да ви благослови, да вървят работите ви добре, да учите хубаво, да имате добри деца, мислете добро за всеки човек, който върши волята Божия и Му служи. Когато ви казвам, че трябва да мислите добре за такъв човек, това подразбира, че трябва да мислите добре за Бога, Който живее в него и Комуто той служи.

Същото се отнася и до мене. Аз съм изпратен от Бога да покажа на хората пътя, по който трябва да вървят и да

служат на Бога така, както никога досега не са служили. Щом се интересувате да знаете кой съм аз, това ще научите от Бога. Като отидете при Него, вие ще разберете кой съм аз и защо съм дошъл. Аз не говоря за себе си, но казвам, че съм дошъл на земята да покажа на хората истинския път, по който те могат да служат на Бога. И затова, ако искате да знаете кой съм, идете първо при Бога, а после елате при мен, да ви покажа пътя, по който трябва да вървите. Ако намерите друг, който може да ви покаже пътя, идете при него. Някой казва: „Христос ще ни покаже пътя.“ – Радвам се, че можете да намерите Христа. Безразлично е кой ще ви покаже пътя, дали Мойсей, Христос или Мохамед; все трябва някой да ви покаже пътя. Един е този, който може да ви покаже пътя, не са двама. Тъй е наредил Бог. И когато казвам, че ще ви покажа пътя към Бога, вие трябва да знаете, че аз не съм самозваник. Самозваникът никога не може да покаже пътя на хората към Бога. И затова казвам: Първо научете да любите Бога, ако искате да отидете при Него.

Казано е в Писанието: „Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила.“ Днес кой може да каже, че люби Бога, Христа или своя Учител по този начин? Какво сте жертвували вие за Господа, за Христа или за своя Учител? Истинската жертва не седи в материалното, което можете да дадете някому. Ако е въпрос за материални облаги, Христос нито на времето си е имал нужда от тях, нито днес се нуждае. Христос беше един от най-добрите лекари: Той отваряше очи на слепи, възкресяваше

мъртви, а освен това Той разполагаше с наука, каквато днес никой не познава. Питам: Може ли такъв човек да остане гладен и необлечен? Затова всеки, който и днес работи с Христа, с Неговото име, той е в сила да направи това, което и Христос правеше.

Сега да оставим този въпрос настрана. Едно е важно за мене: ако аз след толкова годишната си работа в България успя да науча българите да любят Господа, както е казано в Писанието, това ще бъде първата светла страница в моя живот. Тъй щото, аз ще имам две важни страници в своя живот: едната тъмна, черна страница, пълна с хули и лоши думи към мене, защото съм се осмелил да кажа Истината в очите на хората. Втората страница ще бъде светла, красива страница на моя живот, защото съм научил хората да любят Бога с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила.

Казвам: На вас, като ученици на виделината, предстои задачата да различавате Божия Дух от духовете на онези малки ненапреднали души, които могат само да спъват хората, но не и да ги напътстват към Бога. И затова, ако искате да напредвате като ученици, трябва за изхвърлите всяка лоша мисъл от ума си и всяко лошо чувство от сърцето си. И тогава, търсите ли Христа, ще ви покажат де е. Търсите ли Буда, Мохамеда, Кришна или Мойсея, ще ви покажат де се намират. Ако търсите ангелите, и тях ще намерите. Обаче, отидете ли да живеете между тях, ще станете два пъти по-нещастни, отколкото сте били. Защо? — Защото ангелите са красиви, те живеят абсолютно чист живот, с който вие не бихте могли да се справите. И затова

те скоро ще ви пратят на земята, там да завършите своето развитие. Всеки ангел има определена мисия в космоса, тъй щото, ако рече да дойде за малко при вас, то е само да ви предаде някакво благословение от Бога. Щом свърши работата си, той веднага ще ви напусне. Рече ли да остане дълго време при вас, в космоса ще настане вътрешна промяна, вътрешна дисхармония. Ангелите идват при човека само да донесат някаква Божествена мисъл или едно Божествено чувство, което той трябва да разработи. И затова, ако вие искате да подобрите своето сърце, своя ум и своята воля, едно ви е необходимо: да възлюбите Бога.

Сега важната мисъл, която ви оставям, е : познайте Бога, любете Бога! Досега никому не съм казвал, че трябва да продаде имането си и да го раздаде на бедни. Това други са ви проповядвали. Нито съм казвал, че не трябва да се жените. Който иска да се жени, свободен е, но който иска да познае Бога и да му служи, той не е свободен да се жени. Рече ли такъв човек да се жени, още вечерта неговата невеста ще бъде задигната. Той сам е дал обещание да служи на Бога и трябва да изпълни обещанието си. Бъдете свободни в своите действия, но във всичко бъдете честни, справедливи, добри и умни. Някой иска да стане търговец. Свободен е да стане търговец, но като такъв, той трябва да бъде честен, умен, справедлив и добър. Друг иска да стане адвокат. Нека стане адвокат, но да бъде честен, добър, умен и справедлив. И затова, който иска да се жени, свободен е, но трябва да носи всичко с благодарност. Когато мъжът дойде неразположен, кисел, жената трябва да благодари на Бога за това положение. Така ли

правят днешните жени? И жената, и мъжът в изпълнение на своята служба трябва да бъдат честни, добри, умни и справедливи. Постъпват ли по този начин помежду си, ще дойде ден, когато Бог ще ги освободи от това положение и те ще се намерят в по-висока фаза като ангели, за които се казва, че те нито се женят, нито за мъж отиват. Те са същества на възкресението.

Що е женитбата? Женитбата е акт, който Бог е допуснал първоначално още за подобрене живота на падналите души, да им даде възможност да се върнат отново на земята, да продължат работата си и да достигнат своето усъвършенствуване. Животът на съвременните хора е живот на страдания. Всеки, който се е оженил, знае какво нещо представлява бракът. Да се ожени човек, това значи да мине през най-гъстата материя. Засега обаче това състояние е необходимо, то представлява преходна фаза в живота на съвременния човек. Ще дойде ден, когато отношенията между мъже и жени ще бъдат отношения между души. Тогава, ако мъжът е на земята, жената ще бъде на луната или на слънцето; ; ако жената е на земята, мъжът ще бъде на луната или на слънцето и оттам ще си телеграфира, ще влизат във взаимни отношения и разбирания. Те могат от време на време само да се срещат заедно или на земята, или на луната, или на слънцето и после пак да се разделят. Може ли да има по-хармоничен живот от този? Какво по-идеално съчетание между две души от това? Ще има ли тогава горчиви думи и обиди между мъжа и жената? Те ще трептят, ще очакват момента да се срещнат и да си разменят няколко хубави мисли и чувства. Само

при такива отношения може да съществува любов между мъжа и жената. Този вид съчетание представлява идеал за всяка душа. Ще дойде ден, когато хората ще живеят така, но сега те трябва да преминат през гъстата материя, да преодолеят известни трудности и мъчности и когато решат правилно своите задачи, ще опитат истинската любов, истинския живот, към който сега всички се стремят.

Казвам: Всички трябва да влезете в новия живот, да живеете с нови мисли, с нови чувства и всеки акт да бъде осветен от Бога. Вършете всичко за слава Божия! Ако се жените, момата и момъкът предварително трябва да отидат при Бога, да Го възлюбят и ако получат Неговото благословение, да се женят. Божията Любов, Божията Мърдрост и Божията Истина трябва да взимат участие във всеки акт, който вършите на земята. Идея трябва да имате!

Сега вие питате: „Какво нещо е Господ?“ Аз ще ви отговоря на този въпрос. Това, без което не можем да живеем, е Господ. Ако за миг само Бог престане да мисли за нас, нашият живот съвършено се прекъсва и ние се намираме в положението на изсъхнал цвят, лишен от вода, въздух и почва. Благодарение на това, че Божията мисъл е постоянно отправена към нас, ние живеем, движим се, мислим, чувствуваме и действуваме. Неговата мисъл не е нищо друго освен Божествен ток, който тече през нашия живот. И затова казвам: Изчистете ума си от всички нечисти и неправилни мисли; изчистете сърцето си от всички отрицателни и користолюбиви чувства, ако искате да потече през вас Божия живот, Божиите блага и благословения. Казано е, че Бог ще заличи греховете ни и никога

няма да ги спомене. Кога ще стане това? – Когато ние изчистим умовете и сърцата си. Казвате: „Възможно ли е Бог да ни освободи от всички грехове?“ – За Бога няма невъзможни неща. Ако вашите грехове са тежки, като планина, Бог ще ги дигне с малкия си пръст като перушинка и ще ги разпръсне из пространството. Сърце смирено и дух кротък се изисква от вас, за да имате Божиите блага. Тогава всичко ще се превърне за ваше добро.

Сега, като говоря така, мнозина ще помислят, че имам предвид някого. Не, аз говоря за всинца ви. Животът на всички трябва да се измени. Идеите ви трябва да бъдат строго определени. Чувствата ви също така трябва да бъдат насочени към една определена посока, да възлюбите Бога. Този е пътът на Истината, към който трябва да вървите.

И тъй време е вече да се внесат нови мисли в умовете ви, защото те носят живот и разнообразие. Еднообразните мисли раждат хипнотични, тягостни състояния в човека. Разнообразието е основа на новия живот. Влезете ли в Божествения живот, първото условие, което се иска от човека, е доволство, от всичко да е доволен и за всичко да благодари. За пример, като бяхте това лято на Мусала, там прекарахте много положения, чрез които невидимият свят ви даде условия да развиете в себе си доволството. Там ви вали дъжд, брули ви вятър и вие изнесохте това с радост и доволство в себе си. Изложени на открито, без палатки и особени приспособления, вие прекарахте няколко дни с песни и веселие. Благодарение на огъня, вие се сушихте ту от едната, ту от другата страна, макар че дъж-

дът непрестанно валеше. Това беше една от важните задачи, която като ученици трябваше да прекарате. За мнозина това положение служеше за съблазън, защо Бог да не послуша молитвата ви, дъждът да престане, да се поизсушат и стоплите. Обаче от невидимия свят ви поставиха на изпит да понесете тези условия, да се калите, да погледнете на нещата от дълбочина, да разберете, че всичко иде от Бога. Нали е въпрос за разнообразие? Какво по-голямо разнообразие искате от това? Ту дъжд, ту слънце, ту вятър. Тия преходни състояния във времето не са нищо друго освен условия за развитие на човешката мисъл и чувства.

Често хората казват: „Ние трябва да живеем добре.“ Казвам: Престанете да говорите така и кажете, че всичко, което става в живота ни, е добро, понеже иде от Бога.

И тъй красотата на живота седи в разнообразието. Ядеш или постиш, благодари на Бога; страдаш или се радваш, благодари на Бога; боледуваш или си здрав, пак благодари на Господа. Кажи си: „Добър е Господ; всичко, което Той ми изпраща, е за мое добро. Аз не съм от много добрите хора, имам нужда малко от Божията корекция.“ Нека остане в ума ви мисълта да бъдете благодарни от всичко. Само по този начин вие ще създадете в себе си нов свят от идеи и чувства. Защо? – Защото идеите, които се градят, почиват на известни закони, които вие трябва да знаете. Същото нещо се отнася и за физическия свят. Речете ли да построите една къща, вие можете да я построите по три начина: или по физическия начин, като поставите основите ѝ на физическия, на материалния свят; или

по духовен начин, или по Божествен начин. И затова, като построите една къща на физическия свят, тя трябва да съдържа в себе си и трите елемента – физически, духовен и Божествен, ако искате да имате Божественото благословение. Като съградите къщата по този начин, непременно ще се роди един добър човек. Иначе, не се ли спазят тия закони при съграждането на една къща, непременно някой човек ще умре. Тъй щото всяка къща трябва да бъде съградена при такива правилни съотношения, че да се роди един добър човек. Тази къща трябва да бъде израз на този добър човек.

Казвам: От вас, като ученици на Любовта, се изисква устойчивост в убежденията. При каквито изпитания и да ви подложат, вие трябва да издържате. Поддавате ли се на съмнения, няма да издържите изпитите си. Трябва ли да се съмнявате в Бога? Някой казва: „Бог не ме обича, на еди-кого си е дал повече благословения.“ Като говорите така, то е все едно някоя долина да се оплаква, че слънцето не я огрява както съседната долина. Вярно е, че една долина може да дава повече плодове от друга, но затова нито долината, нито слънцето са виновни. За да може една долина да дава повече плодове от друга, причината за това се крие в почвата, в самите плодове и т. н. Може ли планинският връх да страда от това, че не ражда плодове? Всяка долина и всяка планина приема толкова, колкото ѝ трябва. Тъй щото в това отношение слънцето на живота дава всекому толкова, колкото му е необходимо. Бог обича всички еднакво, само че едни съзнават това, а други не го съзнават. Бог обича и човека толкова, колкото и анге-

лите, само че ангелите съзнават Божията Любов и я приемат, а хората всякога не я съзнават. За пример върху един камък се излива толкова вода, колкото и върху околната растителност, обаче камъкът не приема тази вода в себе си, вследствие на което може да каже, че Бог не го обича. Водата минава и заминава по повърхността на камъка, но той не я приема и се оплаква, че не го обичат. Който има твърдостта на камъка, той не може съзнателно да възприема Божията Любов. Казвате: „Какво трябва да направим тогава?“ Станете меки, подвижни като водата.

Второ важно положение е да създадете добри отношения помежду си. Дойде ли някой брат у дома ви, приемоте го сърдечно, искрено, предложете му да си измие краката, да си почине, а после се разговаряйте с него братски. Бъдете свободни, искрени, без стеснение помежду си. В това отношение много помагат екскурзиите. Когато отиваме на Мусала например, аз изпитвам удоволствие да разговарям със себе си, с камъните, с околната природа и с вас. Като ви наблюдавам на това място, аз ви изучавам такива, каквито сте. Всред природата човек отваря сърцето си и за своите близни, и за околната обстановка, като приема повече или по-малко от Божието благословение. Животът всред природата е един от методите за подмладяване на човека.

И тъй, ако искате да бъдете ученици на Всемирното Братство, откажете се абсолютно от съмнението и от подозрението. Какъв смисъл има да се съмнявате в някой човек? Ако този човек е свързан с Бога, не се съмнявайте в него. Той и без това е под зоркото око на Бога. Няма

мисъл или чувство у него, в които Божието око да не прониква. И тогава вярвайте, че този човек ще ви даде най-хубавото и красивото, което се крие в неговата душа. Затова, дойде ли в ума ви някаква мисъл на съмнение, знайте, че тя не е ваша. Тя е неканена гостенка, дошла някъде отвън. Затова именно и Писанието казва: „Молете се един за друг“. Аз пък казвам: Мислете добре и бъдете така добри, както Бог е добър и както Той иска да бъдете добри.

Сега ще кажете: „Защо Бог, който е толкова силен, допуска лоши мисли, лоши чувства и лоши постъпки у нас? Той не може ли да спре тия промишления?“ На тези въпроси вие сами ще си отговорите. Нали и вие имате някаква философия за живота? Отговорете според нея. На същото основание можете да запитате: „Защо Бог допуска Учителят да изнася грешките ни и по този начин да ни обижда?“ Да се обижда човек, това подразбира, че той намира, че всичко, което му се казва, не отговаря на действителността. Значи на този човек се приписват качества и деяния, които той не притежава. Щом вие се обиждате и мислите така, казвам: Криво мислите и криво чувствувате. Като ученици, вие трябва да мислите право. И затова на всички ви желая да имате топли сърца и светли умове. При това на всички ви желая свобода, която да ви прави искрени в отношенията ви. Знайте, че всичко, което става в този свят, е за добро.

Казвам: Млади или стари, всички трябва да бъдете скромни и смирени. Смирение се иска от всинца ви. Смиреният човек познава Бога, познава своя Учител. Той не се съмнява, нито се колебае. Едно трябва да знаете: вие

ще срещнете много учители, но за вас е важно кой е истинският Учител. Много учители има в света, но един е Великият Учител. Много майки има в света, но една е Великата Майка. Много бащи има в света, но един е Великият Баща. Всеки може да бъде учител в света, но той не трябва да заеме мястото на Великия Учител, мястото на Бога. Кой обикновен човек може да играе ролята на слънцето? И коя запалена свещ може да осветли цялата земя както слънцето?

Сега, като ви говоря така, мнозина ще кажат: „Каква цел има Учителят да ни говори по този начин?“ Казвам: Единствената цел, която имам, е да ви помогна да станете достойни синове или членове на Всемирното Бяло Братство. Някой ще каже: „Тук се говори за членове на някакво ново общество.“ Бялото Братство, за което ви говоря, не е ново общество; то е съществувало от паметивека, но продължава да съществува и до днес. За да се удостоите за това благо, вие трябва да се молите, да работите усилено върху себе си, докато сърцето ви напълно утихне: всички бури и ветрове, всички вълнения на морето в него да престанат. Утихне ли сърцето ви, ще дойде изгревът на вашето слънце, ще стане светъл ден за вашето небе, без облаци и без сенки. Изгрее ли слънцето на вашия живот, и сърцето ви ще трепне, защото ще чуете гласа на Божия Дух, на всички ангели, на всички напреднали братя. И тогава вие ще влезете във Великия град, между възвишени и разумни същества. Постигнете ли това, вашата радост ще бъде неописуема.

Засега всички сте в пустинята, дето дълго време трябва да се молите, докато преодолеете мъчнотиите, които се из-

прецват на пътя ви. Преодолеете ли веднъж мъчнотиите, вие ще бъдете бодри и весели. Защо? Защото зад вашия гръб не е нито държавата, нито индивидуалният живот, нито семейният живот, нито общественият живот. Зад вашия гръб е Бог. Досега вие сте живели за себе си, живели сте за дома си, живели сте за обществото, живели сте за народа си, живели сте и за човечеството, но казвам: Отсега нататък живеете вече само за Бога! Живеете ли за Бога, вие ще придобиете светлина да разберете това учение, да се разбирате с хората и със своите ближни. Живеете ли за Бога, вие ще възкръснете. Живеете ли за Бога, ще има единство в разбиранията и в схващанията на всички хора.

Казвам: Знанието, което се проповядва в школата, не може да се повери на профани хора. Ако нямате чист ум, чисто сърце и чиста воля, вие не можете да се доберете до това знание. То изисква хора абсолютно чисти и с готовност в себе си да пожертвуват всичко за Слава Божия. Нямате ли тази чистота, аз ще занеса със себе си новото знание, никому няма да го поверя. Един ден то ще се повери само на готовите от вас. Казвате: „Христос даде много знания на учениците си.“ Наистина Христос повери известно знание на своите ученици, но то беше малка част от това, което Той носеше със себе си. Христос казва: „Още много знания могат да ви се дадат, но не сте готови за тях. Затова, когато Духът на Истината дойде, Той ще ви научи и припомни всичко онова, което е било скрито в мене“. Кога ще дойде Духът на Истината? Когато бъдете готови.

Същото мога да ви кажа и аз, като ви превода тези думи и на научен, и на религиозен, и на философски език, както и в проза, и в поезия. Изобщо аз мога да ги превода на какъвто език искате, било от модерните или от старите езици. На кой език искате да ви ги кажа, да ме разберете най-добре? Навярно ще искате да ги превода на български език. Обаче аз съм решил отсега нататък да говоря на Божествен език, а вие сами да си превеждате, всеки според своя близък матерен език. Засега аз едва съм намерил съответни символи в българския език, чрез които превеждам Божествения език. Ако хора от други народи искат да слушат Божието слово, те трябва да дойдат тук и сами да си намерят символи, с които да Го превеждат. Западните народи ще приемат Божието Слово от изток. Изобщо мисълта на западните народи е аналитична, когато тази на източните народи е повече символистична.

Сега в тази лекция ви дадох много правила и методи, които трябва да спазвате, ако искате да бъдете ученици на виделината. Някой ще каже, че е женен и не може да се занимава; друг ще каже че е прост; трети, че не е добър човек и т. н. Казвам: При каквото положение и да се намирате, нищо не ви пречат да бъдете добри ученици и да изучавате, каквото ви се проповядва в школата. И като женени и неженени, и като прости и учени, и като бедни и богати, нищо не ви липсва да бъдете ученици. Във всички има вложен добър материал, който трябва само да се обработва. Не работите ли, той ще остане суров и вие ще мязате на зелени плодове. Работите ли, вие ще узреете, от вас ще излязат и учени, и философи – каквито пожелаете.

Ще кажете: „Остаряхме вече, не е време за учение.“ Казвам: Утре вие пак ще се родите. Днес приготвявате условия за вашия бъдещ живот. Ако днес не работите, утре ще се родите като зелена, недозряла краставица. Тъй щото, не работите ли върху себе си, краставици, тикви, пъпеши, дини ще станете и то зелени. Казвате: „Каква е тази философия? Как така ще станем краставици, тикви и т. н.“ Аз ще ви обясня тези символи. Какво означава краставица? По форма краставицата е дълга и тясна. Тя е символ. Следователно, ако не работите, вашата глава ще стане тясна и дълга като права линия. Тиквата пък подразбира, че в скоро време ще станете голям, велик, но след шест месеца всичкото ви величие ще изчезне. В края на краищата градинарят ще продаде и тиквите, и краставиците, ще вземе пари от тях, ще яде и ще пие, а от вас нищо няма да остане.

Питам: Какво остана сега в ума ви от тази лекция? Важната мисъл е да намерите пътя към Бога, да отидете при Него и Той да ви разправи нещо за вашия Учител. Като намерите Бога, ще Му служите с всичката си любов. Като казвам, че Бог ще ви разправи кой е вашият Учител, аз разбирам думата Учител в широк и дълбок смисъл. Когато бъдете готови, може да ви се поговори нещо повече върху смисъла на тази дума. Като се говори за единство между Бога и Учителя, това единство се изразява с думите: „Един е вашият Отец, един е вашият Учител“. Разберете ли тези думи, вие ще разберете и мисълта: „Дето е Духът Христов, там съм и аз“.

Сега една от задачите, която ви е дадена като ученици, е да уравните всички сметки, всички спорове и недоразу-

мения, които съществуват между вас. Ще се молите, ще работите, ще решавате задачите си, докато най-после се обърнете към Бога с думите: „Господи, трудна е задачата, която си ми дал за разрешение, но ще направя всичко възможно да я разреша, да Ти покажа, че съм Те възлюбил“. Бог е вътре във вас, Той ви слуша и ви помага. Бог с никого не можете да сравните. Ще дойде момент във вашия живот, когато вие ще се изявите във всичката си чистота; в този момент вие ще бъдете подобни на Бога. И когато се разгневите, от гледището на Божествената Правда вие ще мязате на Бога. Защо? – Защото в Стария Завет е казано: „Бог твори доброто и злото“. Тогава как ще примирите това противоречие? Преди всичко вашето зло не е зло и за Господа; и вашето добро не е добро и за Господа. За пример, ако вие дадете 100 000 лева на някое бедно, благочестиво семейство, с тия пари вие можете да го тикнете в кривия път. Значи вашето добро не е добро и за Господа. Този беден човек се разваля, развалят се и домашните му, отричат се от Бога и не искат повече да работят. И обратното може да стане: вие взимате тези 100 000 лева от някой богаташ и ги давате на едно бедно семейство, което от този час се повдига: децата започват да работят, да учат; родителите също така работят, предприемат някаква работа, от която се ползват още много бедни. Питам: Злото, което причинихте на богаташа, като му взехте парите, сега не е ли добро за бедния човек и за неговото семейство? Тъй щото първата ваша постъпка беше добра за вас, но за Бога – зла. Във втория случай пос-

тъпката беше зла за вас, а за Бога – добра. Обаче има постъпки, главно от духовен, а не от материален характер, които и пред Бога са добри, и пред хората са добри; има постъпки, които и пред Бога са зли, и пред хората са зли.

Сега на всинца ви трябва светла мисъл, чисто сърце и силна, свободна воля. Всички трябва да бъдете бодри и весели. Всеки трябва да се проявява разумно, по Божествен начин. Това ще стане, когато придобиете светли мисли и чисти чувства. Тогава ще можете да постъпвате като ангелите. Сега от вас искам Словото, което ви говорих, да не падне на песъчлива почва, но да го приложите през течение на годината. Трябва да бъдете будни в мисълта си: всяка вечер, като си лягате, и всяка сутрин, като ставате, дръжте в ума си мисълта да приложите това, което тази вечер ви говорих. Изправете се пред Господа и кажете: „Господи, заради тебе искам да направя това, макар и сто пъти да падна. Ще работя, ще прилагам, докато постигна идеала, който си вложил в моята душа.“ Не казвайте, че не можете да направите това, което Бог иска от вас. Всичко, което Бог иска да направите за себе си, е възможно. Всички можете да изпълните това, което тази вечер ви говорих. Знанието трябва да се разработи и асимилира от вас така, че да стане ваша плът и кръв. Изпаднете ли в гневно състояние, не се сърдете на Бога. Бог не е виновен за трудностите и ограниченията, в които изпадате. Усилно трябва да работите, да се молите, докато изправите своите погрешки.

Вземете например еврейския народ. Бог даде на еврейския народ много обещания, но въпреки това, той про-

падна. Защо пропадна този народ? Защо разпна Христа? Вие ще започнете да философствувате, че така било писано в книгите на пророците. Преди всичко в книгата на пророците е писано Христос да бъде разпнат от римската империя. Обаче евреите, за които Христос дойде, те Го разпнаха. Езичниците пък отидоха да проповядват Неговото Слово; те станаха апостоли и защитаваха Христа. Когато Пилат трябваше да се произнесе за присъдата на Христа, той изми ръцете си и каза: „Ние, езичниците, не намираме никаква вина в този праведник, вследствие на което се отказваме да носим отговорността за Неговата смърт. Вие сами носете тази отговорност.“ Значи римската империя застана на страната на Христа, а еврейският народ каза: „Ние имаме закон, според който този човек трябва да се разпне.“ Обаче Мойсей беше предсказал на евреите, че Бог ще издигне пророк между тях, когото те трябва да слушат и да Му се подчиняват. Който не Го слуша, ще бъде заличен от лицето на земята. Евреите не послушаха Мойсея и разпнаха Христа.

Мнозина от вас ще кажат, че така е било писано в книгите на пророците. Така се оправдаваха евреите, така можете и вие да се оправдавате, да кажете, че е писано вашият Христос да бъде разпнат. От кого? – От самите вас. Казвам: За вас е писано във вашия закон да станете ученици на Христа. Той да ви покаже пътя към Бога. Затова именно Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът. Аз съм Пътят към Бога. Аз съм Пътят към Истината. Аз съм Пътят към Живота.“ Това значи всички трябва да минете през Христа, да ви покаже пътя към Бога. И

като отидете при Бога, пак се върнете при Христа. Тогава аз ще ви кажа защо пак ще се върнете при Него. Бог е верен и истинен. За Неговата слава трябва да извършите всичко. Който е ходил при Бога и се е върнал при своя Учител, той вече е намерил Истината. Каквото сте научили и разбрали от Бога, ще го проверите на земята. И ако сте научили добре уроците си, ще ви пратят между хората да проповядвате.

Моята задача сега е да ви покажа пътя към Бога, да Го възлюбите и да Му служите безкористно, даром. Има три начина, по които хората работят в живота. Първият начин е служене, работене за пари. За пример имате един земеделец, който обработва нивата си, и колкото жито изкара, продава го и печели от него. Вторият начин: земеделецът обработва нивата си, а житото раздава на сиромасите даром. Третият начин: земеделец обработва нивата си и освен, че раздава житото си на сиромасите даром, но той отваря безплатни училища за тях и ги просвещава. Засега най-достъпно служене за вас е това на втория земеделец. Започнете с него! Един ден, когато напреднете повече, ще служите на Бога по третия начин, като третия земеделец. Учениците на Любовта трябва да работят абсолютно безкористно и с любов. Дойде ли при мене някой, който продава житото си с пари, аз зная от коя категория е той. Дойде ли втори, който раздава живота си на сиромасите даром, и него зная от коя категория е. И най-после, дойде ли трети, който постъпва като последния земеделец, раздава житото си на сиромасите и ги просвещава, той е истинският ученик. Когато ученикът дойде при своя Учител,

те се разбират напълно. Тогава и небето е готово да направи много нещо за ученика.

И тъй всички трябва да живеете в Мир!

Глава на вашия разумен живот ще бъде Истината.

Глава на вашето разумно сърце ще бъде Любовта.

Глава на вашата воля ще бъде Мъдростта.

Когато волята ви се ръководи от Мъдростта, когато сърцето ви се ръководи от Любовта и когато умът ви се ръководи от Истината, няма по-добър живот от този.

Казвам: Всички трябва да бъдете свободни, през цялата година да работите за Царството Божие, за благата Божии и за реализиране Волята Божия. Същевременно ще работите за идване на Божията Любов и Божия Мир у вас. Само така ще можете да придобиете знания във всички отрасли на Божествения живот.

Сега ще ви дам следното мото:

„Милостта Божия да пребъдва в нас през всичките дни на нашия живот.“

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди.“

32 лекция от Учителя,
държана на 14 юли, 1926 г., София.

СЪДЪРЖАНИЕ

Условия за обикновения и за разумния човек	3
Целомъдрис и великодушие	15
Методи и пътища на идейния свят	30
Пътят на желанията	45
С чия воля?	66
Усилване на вярата	89
Оглашен, вярващ и ученик	111
Среда и условия	140
Специалният закон	151
Право мисли!	177